

"Αν έψήφισαν μόνον άνδρες..."

ΟΙ ΕΚΛΟΓΙΚΟΙ χάρτες της Ελλάδος τὸ 1964, ἔτσι, ὥπως θὰ ἦταν ἂν ἐψήφισαν μόνον οἱ ἄνδρες (ἀριστερά) καὶ ἂν ἐψήφισαν μόνον οἱ γυναῖκες (δεξιά). Μερικά συμπεράσματα: Οἱ γυναῖκες δίνουν τὴν ἀπόλυτη πλειοψηφία στὴν ΕΠΕ σὲ 9 ἐκλογικὲς περιφέρειες, ἐνῶ οἱ ἄνδρες μόνον σὲ τέσσερις. Οἱ γυναῖκες δίνουν τὴν ἀπόλυτη πλειοψηφία στὴν Ε.Κ. σὲ 30 ἐκλογικὲς περιφέρειες, ἐνῶ οἱ ἄνδρες τῆς δίνουν τὴν ἀπόλυτη πλειοψηφία σὲ 36.

"Αν έψήφισαν μόνον γυναῖκες..."

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ δίνουν τὴν σχετικὴ πλειοψηφία στὴν ΕΠΕ σὲ δύο ἐκλογικὲς περιφέρειες καὶ οἱ ἄνδρες σὲ τρεῖς. Οἱ γυναῖκες δίνουν τὴν σχετικὴ πλειοψηφία στὴν Ε.Κ. σὲ 13 ἐκλογικὲς περιφέρειες, καὶ οἱ ἄνδρες σὲ 12. Τέλος, τὸ παράδοξο: Ἡ ΕΔΑ ἐξασφαλίζει τὴ σχετικὴ πλειοψηφία μόνο σὲ μιὰ ἐκλογικὴ περιφέρεια τῆς χώρας — στὴν περιφέρεια τῆς Λευκάδος. Καὶ αὐτὸ ὄχι χάρι στου τοῦ ἄνδρες, ἀλλὰ χάρι στὶς γυναῖκες ψηφοφόρους.

Η συμμετοχή των γυναικών στις βουλευτικές εκλογές δεν επεδίωξε μόνο στην εκλογή διαφόρων βουλευτών, που πιθανόν να μη είχαν εκλεγεί, εάν οι γυναίκες δεν είχαν ψηφίσει. Επεδίωξε σημαντικά και στις διαφορές κατανομής των βουλευτικών έδρων, όλων των τελευταίων εκλογών. Δεδομένου δε ότι οι γυναίκες ψηφίζουν περισσότερο προς τα Δεξιά σ' όλες αυτές τις εκλογές από τους άνδρες, φυσικό είναι και οι κατανομές αυτές να παρουσιάζουν αισθητές διαφορές, υπέρ της Δεξιάς.

Πλήρη απόδειξη αυτού αποτελούν οι δημοσιευόμενοι πίνακες των κατανομών των βουλευτικών έδρων των εκλογών του 1963 και 1964. Όπως είναι γνωστό, το 1963 η ΕΚ έλαβε τελικά 138 έδρες, η ΕΡΕ 132, η ΕΔΑ 28 και το κόμμα των Προοδευτικών 2. Αν στις εκλογές αυτές, όμως, ψηφίζουν μόνο άνδρες, η ΕΚ θα κέρδιζε 140 έδρες (δηλαδή 2 επί πλέον), η ΕΡΕ 128 (4 λιγώτερες), η ΕΔΑ 31 (3 περισσότερες) και το κόμμα των Προοδευτικών μόνο μία. Αν όμως στις εκλογές αυτές ψηφίζουν μόνο γυναίκες, η ΕΚ θα κέρδιζε 138 (δηλαδή καμμία έδρα επί πλέον) και η ΕΡΕ 135 (3 επί πλέον της πραγματικής δυναμείας της και 7 επί πλέον της εικονικής των 128). Η ΕΔΑ εξ άλλου θα έπαιρνε 25 μόνον έδρες (3 λιγώτερες της πραγματικής δυναμείας της και 6 λιγώτερες των 31 που θα έπαιρνε αν ψηφίζουν μόνο άνδρες). Τέλος, το κόμμα των Προοδευτικών θα έλάμβανε πάλι 2 έδρες, όσες πραγματικά έλαβε.

Δεν είναι δύσκολο να διαπιστώσει κανείς, γιατί θα εδημιουργούντο αυτές οι διαφορές. Μια προσεκτική μελέτη των ψηφών και πολλοί υπολογισμοί, θα μπορούσαν να αποδείξουν τις διαφορές αυτές. Η ΕΚ στο σύνολο των ψηφισάντων ανδρών του 1963, εμφανίζει δύναμη 42,74%, δηλαδή 0,70 περίπου επί πλέον του ποσοστού της πραγματικής δυναμείας της. Η ΕΚ διαφορά αυτή της δίδει τις επί πλέον δύο έδρες της εικονικής κατανομής. Στο σύνολο των γυναικών, όμως, η ΕΚ εμφανίζει μείωση 1% περίπου από το σύνολο των ανδρών και 0,28% από το πραγματικό της ποσοστό. Δεν χάνει, όμως, με την εικονική κατανομή έδρες, από την πραγματική κατανομή, γιατί ως πρός το κόμμα ευννοείται από το σύστημα που εφαρμόστηκε και η ευννοία αυτή εξουδετερώνει την διαφορά που χάνει.

Περισσότερο αισθητές παρουσιάζονται οι διαφορές των κατανομών στην ΕΡΕ, η οποία το 1963 έλαβε ποσοστό 39,37 τοις εκατό του συνόλου των ψηφών και 132 έδρες. Στο ποσοστό των ψηφισάντων ανδρών εμφανίζεται όμως με 38,40% και με την εικονική κατανομή με 128 έδρες. Στις γυναίκες αντιθέτως εμφανίζεται με δύναμη 40,70%, δηλαδή 1,40% επί πλέον, η διαφορά δε αυτή, μεταφράζομένη και σε 85.000 ψήφους περίπου, δίνει στην ΕΡΕ την επί πλέον διαφορά των τριών έδρων της πραγματικής κατανομής, ήτοι τις 135 έδρες της εικονικής κατανομής αντί των 132 της πραγματικής.

Η ΕΔΑ παρουσιάζει και αυτή με τους άνδρες και τις γυναίκες αισθητές διαφορές ψηφών και φυσικά αντιστοίχως των έδρων στις εικονικές κατανομές των βουλευτικών έδρων. Συγκεκριμένα, στην πραγματική της δύναμη εμφανίζεται με ποσοστό 14,34% του συνόλου των ψηφών. Στους άνδρες όμως λαμβάνει 15,09%, ενώ στις γυναίκες 13,75%. Η αντιστοίχιση αυτή της δίνει από τις 28 πραγματικές έδρες που έλαβε το 1963, τρείς επί πλέον έδρες στους άνδρες και τρείς λιγώτερες στις γυναίκες.

Το κόμμα των Προοδευτικών τέλος, αν και εμφανίζει την αληθινή δύναμη ψηφών και στους άνδρες και στις γυναίκες και φυσικά και στην πραγματική του δύναμη, δηλαδή 3,73%, εν τούτοις χάνει μία έδρα με την εικονική κατανομή των ανδρικών ψηφών, γιατί στην περιφέρεια

ΕΚΛΟΓΙΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΙ	ΕΔΡΑΙ	Έαν έψήφισαν μόνον άνδρες			Έαν έψήφισαν μόνον γυναίκες			Έαν έψήφισαν μόνον άνδρες				Έαν έψήφισαν μόνον γυναίκες			
		Ε.Κ.	Ε.Ρ.Ε.	Ε.Δ.Α.	Ε.Κ.	Ε.Ρ.Ε.	Ε.Δ.Α.	Ε.Κ.	Ε.Ρ.Ε.	Ε.Δ.Α.	Κ.Π.	Ε.Κ.	Ε.Ρ.Ε.	Ε.Δ.Α.	Κ.Π.
1 Α' Αθηνών	19	9	7	3	9	7	3	8	7	4	—	8	8	3	—
2 Β' Αθηνών	17	9	4	4	8	5	4	8	4	5	—	8	5	4	—
3 Α' Πειραιώς	9	4	4	1	4	4	1	4	3	3	—	4	4	1	—
4 Β' Πειραιώς	6	3	1	2	3	1	2	2	1	2	—	2	1	3	—
5 Αττικής	5	3	2	—	3	2	—	3	2	—	—	3	2	—	—
6 Βοιωτίας	4	3	1	—	3	1	—	2	2	—	—	2	2	—	—
7 Εύβοίας	7	4	3	—	4	3	—	4	3	—	—	3	4	—	—
8 Φθιώτιδος	6	4	2	—	3	3	—	3	3	—	—	3	3	—	—
9 Φωκίδος	2	1	1	—	1	1	—	1	1	—	—	1	1	—	—
10 Αργολίδος	3	2	1	—	1	2	—	1	2	—	—	1	2	—	—
11 Αρκαδίας	6	3	3	—	3	3	—	3	3	—	—	3	3	—	—
12 Κορινθίας	4	2	2	—	2	2	—	2	2	—	—	2	2	—	—
13 Λακωνίας	5	2	3	—	2	3	—	1	4	—	—	2	3	—	—
14 Μεσσηνίας	9	4	5	—	4	5	—	3	6	—	—	3	6	—	—
15 Αιτωλ(ι)νίας	9	6	3	—	5	4	—	4	4	1	—	4	4	1	—
16 Αχαΐας	9	5	3	1	6	3	—	5	3	1	—	5	4	—	—
17 Εύρυτανίας	2	1	1	—	1	1	—	1	1	—	—	1	1	—	—
18 Ζακύνθου	2	1	1	—	1	1	—	1	1	—	—	1	1	—	—
19 Ηλείας	8	6	2	—	6	2	—	5	3	—	—	5	3	—	—
20 Κεφαλληνίας	2	2	—	—	1	1	—	1	1	—	—	1	1	—	—
21 Άρτης	3	2	1	—	1	2	—	1	2	—	—	1	2	—	—
22 Θεσπρωτίας	2	1	1	—	1	1	—	1	1	—	—	1	1	—	—
23 Ίωαννίνων	7	3	3	1	3	3	1	2	4	1	—	3	4	—	—
24 Κερκύρας	4	2	2	—	2	2	—	2	2	—	—	1	3	—	—
25 Λευκάδος	1	—	1	—	—	1	—	—	1	—	—	—	1	—	—
26 Πρεβέζης	2	1	1	—	1	1	—	1	1	—	—	1	1	—	—
27 Καρδίτσας	6	4	2	—	3	3	—	3	3	—	—	3	3	—	—
28 Κοζάνης	7	4	3	—	4	3	—	3	4	—	—	3	4	—	—
29 Λαρίσης	8	5	2	1	5	2	1	4	3	1	—	3	4	1	—
30 Μαγνησίας	6	3	2	1	3	2	1	3	2	1	—	3	2	1	—
31 Τρικάλων	6	4	1	1	3	2	1	3	2	1	—	3	2	1	—
32 Ημαθίας	4	3	1	—	3	1	—	2	2	—	—	2	2	—	—
33 Α' Θεσσαλονίκης	10	5	3	2	5	3	2	4	3	3	—	4	4	2	—
34 Β' Θεσσαλονίκης	7	3	3	1	3	3	1	3	3	1	—	3	3	1	—
35 Καστορίας	2	1	1	—	1	1	—	1	1	—	—	1	1	—	—
36 Κιλκίς	4	2	2	—	2	2	—	2	2	—	—	1	2	1	—
37 Πέλλης	5	3	2	—	3	2	—	3	2	—	—	3	2	—	—
38 Πιερίας	4	3	1	—	2	2	—	2	2	—	—	2	2	—	—
39 Σερρών	9	4	4	1	4	4	1	3	5	1	—	3	5	1	—
40 Φλωρίνης	3	1	2	—	1	2	—	1	2	—	—	1	2	—	—
41 Χαλκιδικής	3	2	1	—	2	1	—	1	2	—	—	1	2	—	—
42 Δράμας	5	3	2	—	3	2	—	2	3	—	—	2	3	—	—
43 Έβρου	6	4	2	—	4	2	—	3	3	—	—	3	3	—	—
44 Καβάλας	5	3	1	1	2	2	1	2	2	1	—	2	2	1	—
45 Ξάνθης	3	2	1	—	2	1	—	2	1	—	—	2	1	—	—
46 Ροδόπης	4	2	2	—	2	2	—	1	2	—	1	1	2	—	—
47 Δωδεκανήσου	5	4	1	—	4	1	—	3	2	—	—	3	2	—	—
48 Κυκλάδων	5	2	3	—	2	3	—	2	3	—	—	1	3	—	—
49 Λέσβου	6	3	1	2	3	1	2	2	2	2	—	2	2	2	—
50 Σάμου	2	1	1	—	1	1	—	1	1	—	—	—	2	—	—
51 Χίου	3	2	1	—	2	1	—	1	2	—	—	2	1	—	—
52 Ηρακλείου	8	6	1	1	7	1	—	5	2	1	—	6	2	—	—
53 Λασιθίου	3	3	—	—	3	—	—	3	—	—	—	3	—	—	—
54 Ρεθύμνης	3	3	—	—	3	—	—	3	—	—	—	3	—	—	—
55 Χανίων	5	4	1	—	5	—	—	3	1	1	—	3	1	1	—
Σύνολον	300	172	104	24	165	113	22	140	128	31	1	138	135	25	2
Ποσοστόν %		171	107	22	171	107	22	138	132	28	2	138	132	28	

Ποιόν ρόλο έπαιξε κάθε φύλο

Το κόμμα των Προοδευτικών, αν και εμφανίζει την αληθινή δύναμη ψηφών και στους άνδρες και στις γυναίκες και φυσικά και στην πραγματική του δύναμη, δηλαδή 3,73%, εν τούτοις χάνει μία έδρα με την εικονική κατανομή των ανδρικών ψηφών, γιατί στην περιφέρεια

Κυκλάδων π.χ., δεν καλύπτει με τις ανδρικές ψήφους το εκλογικό μέτρο για την δεύτερη βουλευτική έδρα, ενώ αντιθέτως το μέτρο αυτό το υπερκαλύπτει με τις ψήφους των γυναικών.

Τα παράξενα του εκλογικού συστήματος της άπλης αναλο-

γικής, εν συνδυασμώ, βέβαια, με μία μικρή διαφορά ψηφών, παρουσιάζονται σε δηλητηριώδη την έκταση στις εικονικές κατανομές των εκλογών του 1964. Στις εκλογές αυτές, η ΕΚ με 52,72% του συνόλου των ψηφών έλαβε 171 έδρες, η ΕΡΕ με 35,26% έλαβε 107 έδρες και

η ΕΔΑ με ποσοστό 11,80% έλαβε 22 έδρες. Όπως δείχνουν οι δημοσιευόμενοι πίνακες, εάν στις εκλογές αυτές ψηφίζουν μόνο οι άνδρες, η ΕΚ με ποσοστό ψηφών 53,12% θα έλάμβανε 172 έδρες (δηλαδή μία μόνο επί πλέον), η ΕΡΕ με 34,54% θα έπαιρνε 104 (δηλαδή 3 λι-

γώτερες) και η ΕΔΑ με 12,32% θα έλάμβανε 24 έδρες, (δύο περισσότερες). Αν όμως στις εκλογές αυτές ψηφίζουν μόνο γυναίκες, η ΕΚ με ποσοστό ψηφών 52,54% θα έλάμβανε 165 έδρες, (7 λιγώτερες της κατανομής των ανδρικών ψηφών και 6 λιγώτερες της πραγματικής), η ΕΡΕ 113 έδρες (7 περισσότερες της πραγματικής κατανομής και 9 περισσότερες της εικονικής) και η ΕΔΑ 22 έδρες, όσες πραγματικά έλαβε και δύο λιγώτερες της εικονικής κατανομής των ανδρών. Οι διαφορές αυτές που προκύπτουν, όπως ήδη ποτε προκαλούν μεγάλη εντύπωση, διότι η ΕΚ π.χ. στα αποτελέσματα του 1963, μολονότι στις γυναίκες εμφανίζει μία μείωση 0,36% του συνόλου των ψηφών, δεν εμφανίζει διαφορά στην εικονική και στην πραγματική κατανομή των βουλευτικών έδρων. Αντιθέτως, στις εκλογές του 1964, μολονότι η διαφορά του ποσοστού των ψηφών των γυναικών είναι μικρότερη, δηλαδή μόνο 0,22%, εν τούτοις παρουσιάζεται να χάνει από την πραγματική κατανομή 6 έδρες. Τούτο συμβαίνει, διότι η ΕΡΕ στις γυναίκες εμφανίζει μία μεγάλη διαφορά ψηφών, από αυτές που έλαβε στους άνδρες, 1,56%, που μεταφράζεται σε 40.000 εικονικούς ψήφους. Η διαφορά αυτή της επέτρεψε να κερδίση κατά την α' κατανομή περισσότερες έδρες, φυσικά εις βάρος της ΕΚ, η οποία δεν επωφελήθηκε, όπως συνέβη με την πραγματική κατανομή και με την εικονική κατανομή των ψηφών των ανδρών από την β' και την γ' κατανομή. Πλήρη απόδειξη του γεγονότος τούτου αποτελούν οι ακόλουθες χαρακτηριστικές περιπτώσεις. Στην κανονική α' κατανομή με τις ανδρικές ψήφους, στην β' περιφέρεια Αθηνών η ΕΡΕ φέρεται να κερδίζει 4 έδρες. Στην εικονική κατανομή των έδρων με τις γυναικείες ψήφους όμως, η ΕΡΕ κερδίζει στην ίδια περιφέρεια από την α' κατανομή 5 έδρες, δηλαδή μία έδρα περισσότερη, απλοστατά, διότι εμφανίζει μία πραγματική δύναμη ψηφών γυναικών κατά 11.000 και πλέον. Η δεύτερη χαρακτηριστική περίπτωση παρουσιάζεται στην εκλογική περιφέρεια Αργολίδος. Στην κανονική α' κατανομή, η ΕΚ με σύνολο 26.760 ψηφών κερδίζει δύο έδρες και η ΕΡΕ με σύνολο 25.957 ψηφών κερδίζει την τρίτη έδρα. Το ίδιο συμβαίνει και με την εικονική κατανομή των ψηφών των ανδρών. Η ΕΚ με σύνολο 14.909 ανδρικές ψήφους κερδίζει πάλι τις δύο έδρες και η ΕΡΕ με σύνολο 12.795 ψήφους κερδίζει την τρίτη έδρα. Με τις γυναικείες ψήφους όμως, η κατανομή στην περιφέρεια αυτή αντιστρέφεται ριζικά. Η ΕΚ με σύνολο 12.760 ψηφών κερδίζει την μία έδρα, ενώ η ΕΡΕ που υπέρτερεί στην περιφέρεια αυτή με τις γυναικείες, κερδίζει τις δύο έδρες.

Από τις χαρακτηριστικές αυτές περιπτώσεις, από τις οποίες ήδη προέκυψε μία διαφορά τριών έδρων υπέρ της ΕΡΕ, χωρίς να προκύψη και η ανάλογη διαφορά σε ψήφους, είναι εύκολο να αντιληφθώ κανείς, γιατί παρουσιάζεται και το τελικό αποτέλεσμα της εικονικής διαφοράς των υπέρ της ΕΡΕ 9 έδρων και των 7 έδρων εις βάρος της ΕΚ και των 2 έδρων εις βάρος της ΕΔΑ. Φυσικό είναι, λοιπόν, το συμπέρασμα ότι η γυναικεία ψήφος στις εκλογές παίζει σπουδαιότατο ρόλο και για τα κόμματα και για τους υποψηφίους, που πιθανόν να νομίζουν ακόμη ότι αν έχουν εξασφαλισμένη την ανδρική υποστήριξη, έχουν εξασφαλισμένη και την επιτυχία των εκλογών.

Αγ. Βούρβουλης

Γιατί τόσο λίγες;

ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΔΙΔΟΥΝ 8 ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΠΟΥ ΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Είναι, κατά γενική άγνωση, μικρή και, όπωςδήποτε, ανεπαρκής η εκπροσώπηση του γυναικείου φύλου στην Βουλή των Ελλήνων και, γενικότερα, στην ενεργό πολιτική. Πάντως, είναι έντελως δυσανάλογη, προς τον όγκο του γυναικείου πληθυσμού, ο οποίος αποτελεί το ήμισυ, τουλάχιστον, του συνολικού πληθυσμού της χώρας, και, ακόμη περισσότερο, προς τον αριθμό των γυναικών ψηφοφόρων, οι οποίες αντιπροσωπεύουν τα 52% του εκλογικού σώματος. Η ενεργός συμμετοχή της γυναίκας στην πολιτική ζωή της Ελλάδος, μετά την σχετική προθυμία που εκδηλώθηκε κατά τα δύο ή τρία πρώτα χρόνια μετά την άγνωση στην γυναίκα πολιτικών δικαιωμάτων, ίσων προς εκείνα του άνδρος, σημείωσε οπισθοδρόμηση και ακολούθησε έκτοτε φθίνουσα πορεία...

- ΠΟΙΟΙ οι λόγοι του φαινομένου;
 - ΓΙΑΤΙ είναι τόσο λίγες οι γυναίκες που εκδηλώνουν διάθεση να πολιτευθούν;
 - ΓΙΑΤΙ τα κόμματα συμπεριλαμβάνουν τόσο λίγες γυναίκες στους συνδυασμούς τους;
 - ΠΟΙΑ ή στάση των γυναικών ψηφοφόρων απέναντι στις όμοφύλους τους που πολιτεύονται;
- Στα έρωτήματα αυτά απαντούν παρακάτω όκτώ από τις πιο διακεκριμένες γυναίκες της χώρας μας, με ενεργό και μακρά δράση στον πολιτικό, κοινωνικό ή επιστημονικό στίβο και γενικότερα στην δημόσια ζωή.

ΑΙΝΑ Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ
(Πρώην ύπουργος της ΕΡΕ)

«Οι Έλληνίδες είναι διατακτικές».

Μετά τον θάνατο του συζύγου μου, φέρνω μία βαρεία κληρονομιά, που ίσως με βοηθήσει να εκλεγώ, παλαιότερα, βουλευτής και να γίνω ύπουργός. Αγαπώ την πολιτική και πάντοτε φροντίζα και φροντίζω να είμαι ένημερη σε ότι αφορά στα πολιτικά ζητήματα όλων των κρατών και ιδιαιτέρως της χώρας μας. Πιστεύω στην πολιτική και ήθελα, τότε που παλιτεύθηκα, να δώσω τον καλύτερο εαυτό μου, ξέροντας τις υποχρεώσεις που

μου δημιουργούσε η εκλογή μου. Όμως, έδω, οι γυναίκες μας δεν προσπαθούν να ετοιμασθούν για να είναι υποψήφιες. Πράγμα που είναι όχι μόνο δικαίωμά τους, αλλά και καθήκον τους. Καθήκον έχουν να προσφέρουν διαλαβή τον εαυτόν τους στον τόπο τους. Γιατί η Ισοπολιτεία μας πρέπει να λειτουργεί και κατά τα δύο σκέλη της. Έτσι μόνο θα είναι πραγματική.

Αισθάνομαι μείωση για λογαριασμό της Έλληνίδος, που δεν θεωρώ υποχρέωσή της να αναδείξει γυναίκες βουλευτές. Και το αίσθημα αυτό αυξάνει, όταν, όπως διαπιστώθηκε από ειδικό πληροφοριακό δελτίο του ΟΗΕ, για την θέση της γυναίκας σε όλες τις χώρες, βλέπουμε ότι, όχι μόνον στις χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής, στις οποίες η από έτών συμμετοχή της γυναίκας στο κοινοβούλιο είναι σημαντική, αλλά και σε μικρότερες χώρες ή νέα κράτη, όπου πρόσφατα χορηγήθηκε Ισοπολιτεία, η εξέλιξη ως προς την συμμετοχή της γυναίκας στην πολιτική ζωή είναι όχι μόνον αετιόλογη, αλλά και ραγδαία.

Οι Έλληνίδες μας έχουν ακόμη ένα διαταγμό, που πρέπει σύντομα να τον αποβάλουν και να αρχίσουν να ετοιμαζούνται, αρκετό καιρό πριν από τις εκλογές. Δεν είναι εύκολο να λες «πολιτεύομαι», χωρίς να ξέρεις τι θα πει. Φυσικά, υπάρχουν πάντα τα εμπόδια: Η οικογένεια και η επιστημονική σταδιοδρομία, που στερουν τον απαιτούμενο χρόνο. Αλλά και πάλι επιμένω ότι δεν πρέπει να δειλιάζουν μπροστά σε τίποτα, όσες αισθάνονται έτοιμες να αγωνισθούν. Γιατί πρέπει να πιστεύουν, και είναι γεγονός, ότι δεν υπάρχουν σε τίποτα από τον άνδρα. Ούτε σε μόρφωση, ούτε σε δραστηριότητα. Με ό,τι καταπίστικη η γυναίκα, παντού προώδευσε και κράτησε άξια την θέση της.

Εγώ, παρά την τιμή που μου έκανε το κόμμα, να μου προτείνει συμμετοχή στους συνδυασμούς του, δεν λαμβάνω μέρος στις εκ-

λογές, γιατί θέλω να πιστεύω ότι και άλλες γυναίκες πρέπει να δοκιμασθούν. Και να είναι σίγουρες ότι το γυναικείο φύλο θα τις υποστηρίξει.

ΗΡΩ ΛΑΜΠΡΟΥ
(Βουλευτής της Ε.Κ.)

«(Να γίνουν το νέο αλμα της Βουλής)»

Η ολιγόχρονη πολιτική καριέρα μου και η πείρα που απέκτησα στις εκλογές μου έμαθαν ότι οι γυναίκες, αλλά και οι άνδρες, ψηφίζουν γυναίκες. Άφου, λοιπόν, έχει ήδη ένα έρεσμα η γυναίκα, πρέπει κι εκείνη να αλλάξει την στάση της. Να πάρη θάρρος και να κατεβή στις εκλογές. Να ενδιαφερθή πρωτίστως η ίδια για την πολιτική. Και να μη ξεχνά ότι εκείνη και μόνον μπορεί να υπερσπλήση τα δικαιώματα της γυναίκας, καλύ-

Η συνολική εικών των τελευταίων εκλογών

Από την πολιτική κατάσταση που περιγράφει ο χάρτης αυτός στις 55 εκλογικές περιφέρειες της χώρας, ξεκίνησε ο τόπος μας στις 16 Φεβρουαρίου 1964, ημέρα των πύθιοι προσφάτων βουλευτικών εκλογών στην Ελλάδα. Καί σήμερα, τρία περίπου χρόνια αργότερα, αναζητεί, ύστερα από μια θυελλώδη εποχή, διέξοδο σε νέες εκλογές. Τότε, προτού την εγκαταλείψουν τα βασικά της στελέχη, η Ε.Κ. συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία σε 32 περιφέρειες και την σχετική σε 13. Η ΕΡΕ είχε εξασφαλίσει την απόλυτη πλειοψηφία σε έξι περιφέρειες: Λακωνία, Άρτα, Καστοριά, Χαλκιδική, Ροδόπη και Κυκλάδες. Καί την σχετική σε τρεις: Μεσσηνία, Κιλκίς, Σάμο. Τέλος η ΕΔΑ πήρε την σχετική πλειοψηφία σε μια μόνο περιφέρεια, στην Λευκάδα, με 34,4% έναντι 34% της ΕΡΕ. Ποιός θ' είναι ο νέος εκλογικός χάρτης της χώρας μετά από τις 28 Μαΐου;...

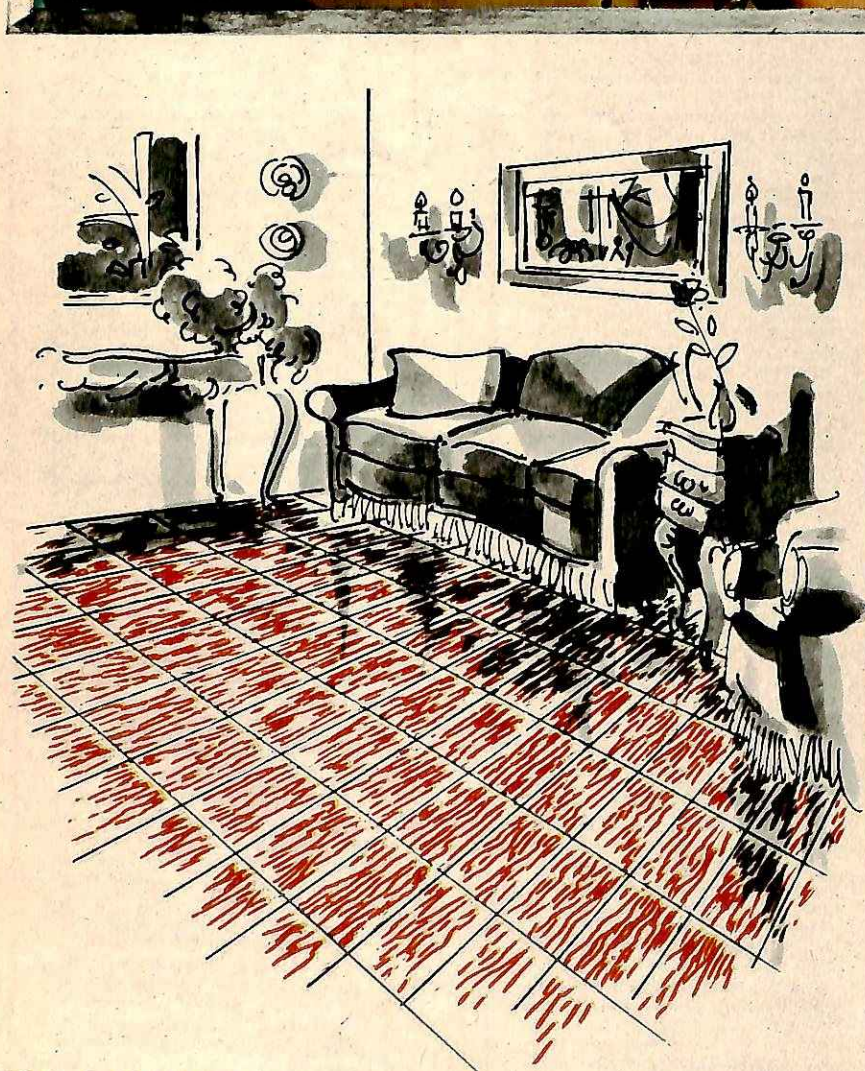
ΣΤΟΝ ΧΑΡΤΗ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΠΟΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΙΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ ΥΠΕΡΙΣΧΥΣΕ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ. ΣΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΟ, ΟΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΗ ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΨΗΦΩΝ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ, ΑΡΧΙΖΟΜΕ ΠΑΝΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ Ε.Ρ.Ε. (ΜΠΛΕ ΧΡΩΜΑ), ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΟΥ —ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ— ΚΑΙ ΕΠΕΤΑΙ (ΜΕ ΚΟΚΚΙΝΟ ΧΡΩΜΑ, ΦΥΣΙΚΑ) Η Ε.Δ.Α. ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΠΟΣΟΣΤΑ ΨΗΦΩΝ

συγκρατήστε ένα όνομα...

edit

ΠΛΑΚΙΔΙΑ ΔΑΠΕΔΟΥ
ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

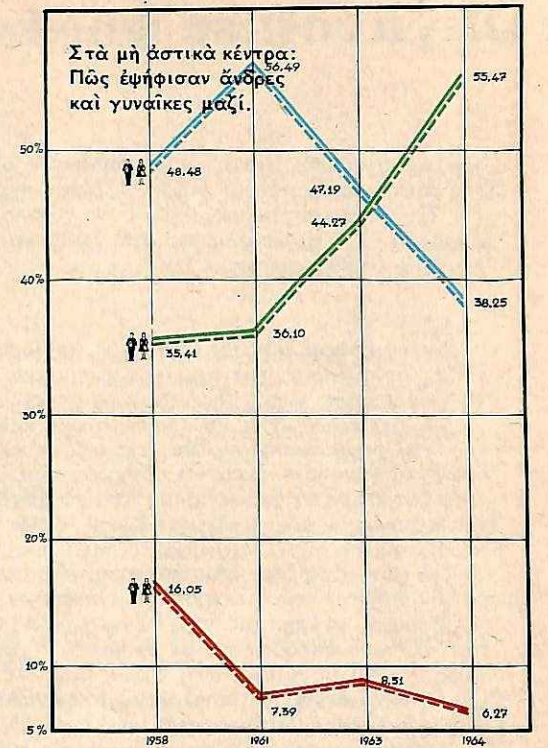
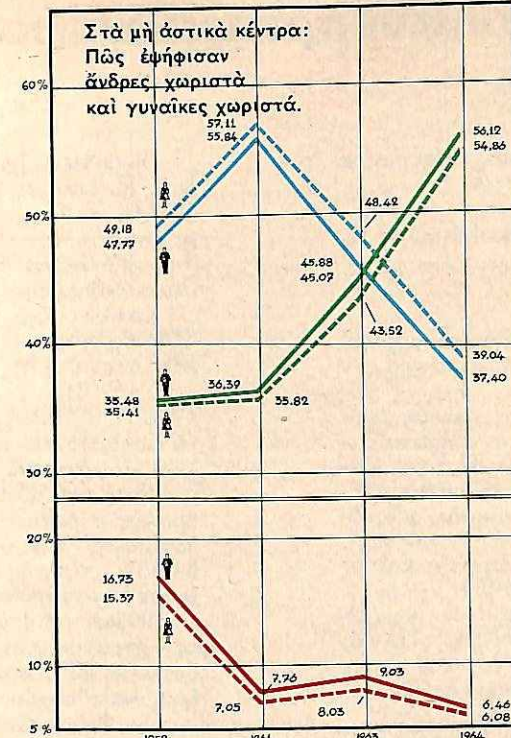
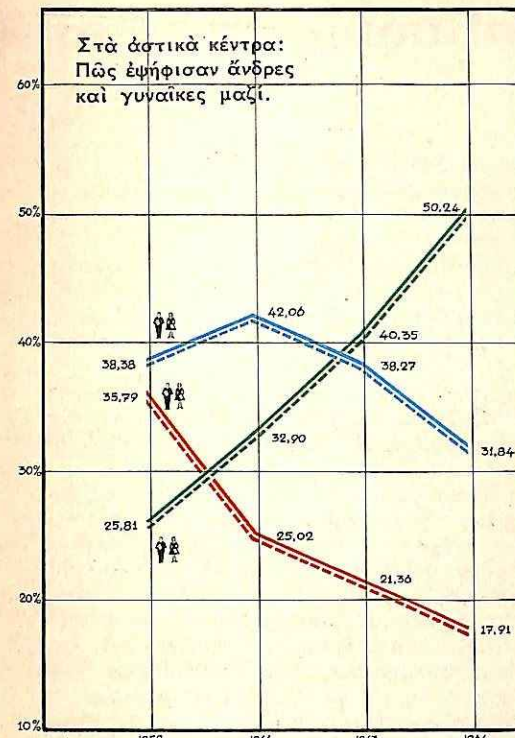

Ένα νέο υλικό για δάπεδα, με την στιλπνότητα της πορσελάνης, σε ζεστούς χρωματισμούς και μοντέρνα σχέδια. Τα πλακίδια δαπέδου CEDIT δεν χρειάζονται παρκετάρισμα, διότι έχουν μόνιμη στιλπνότητα.

ΠΛΑΚΙΔΙΑ
edit

Παραγωγή του εν Ελλάδι Έργοστασίου "ΚΕΡΑΜΕΙΚΗ CEDIT,, Α.Ε.-Δραγατσάνιου 8-Τηλ. 231.219

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 42

Αν κρίνει όμως από το γεγονός ότι η απόψη των γυναικών είναι πάντα μικρότερη από την απόψη των ανδρών, τότε δεν αποκλείεται μιάς εξ αρχής το ποσοστό των ψήφων των γυναικών να μην ήταν πολύ μικρότερο από το ποσοστό των ψήφων των ανδρών.

Γυναίκες έγγεγραμμένες που έψηφισαν

1952	1956	1958	1961	1963	1964	1967
—	—	1.894.000	2.277.000	2.391.000	2.341.000	—
—	1.958.000	2.374.000	—	2.867.000	2.867.000	3.045.000
—	—	79,7%	—	83,3%	81,6%	—

Σήμερα είναι έγγεγραμμένες 178.000 περίπου περισσότερες γυναίκες εκλογείς από το 1964.

Το ποσοστό της συμμετοχής των γυναικών στις εκλογές είναι πάντα μεγαλύτερο από το ποσοστό της συμμετοχής των ανδρών. Μόνο το 1964 οι γυναίκες δείχνουν, ποσοστιαία, ανεπαίσθητα μικρότερο ενδιαφέρον από τους άνδρες για το δικαίωμα της ψήφου.

Στο σημείο αυτό οφείλουμε μία εξήγηση: Το άθροισμα των έγγεγραμμένων ανδρών και γυναικών ψηφοφόρων δεν είναι πάντα ίσο με το σύνολο των ψηφοφόρων. Είναι μάλιστα μικρότερο. Αυτά όμως είναι τα μόνα στοιχεία που διαθέτει το ελληνικό βασίλειο!

Το υπουργείο Προεδρίας έχει εκδώσει ένα έντυπο για την ενημέρωση των ξένων ανταποκριτών που δίνει τους αριθμούς αυτούς, όπως φαίνεται στο παρακάτω απόκομμα:

The total number of registered voters on the electoral rolls was 5,032,736 (2,658,476 men and 2,374,260 women). At the General Election of 1956 the total number of registered voters was 4,196,892 (2,238,722 men and 1,958,070 women).

Σε άλλες του σελίδες, όμως, το ίδιο έντυπο του υπουργείου δίνει έντελώς διαφορετικά άθροισμα!

Άλληλοσυγκρουόμενοι αριθμοί στις δημόσιες υπηρεσίες

Μια ακόμη παρατήρηση για τους άλλοσυγκρουόμενους αριθμούς, που δίνουν οι ελληνικές δημόσιες υπηρεσίες. Στον παρακάτω πίνακα δημοσιεύουμε τους αριθμούς του συνόλου, καθώς και των ανδρών και γυναικών ψηφοφόρων, που υπολογίσαμε με βάση τις εκδόσεις της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας. Επίσης δημοσιεύουμε τους αριθμούς των έγγεγραμμένων ψηφοφόρων, έτσι, όπως τους έχει ανακοινώσει το υπουργείο των Εσωτερικών.

Τον αριθμό των έγγεγραμμένων εκλογέων του 1961, το υπουργείο των Εσωτερικών τον έχει δώσει με επιφύλαξη, γιατί περιλαμβάνει κάπου 200.000 ανθρώπους, οι οποίοι είχαν διαγραφεί με την

αναθεώρηση των καταλόγων. Ανάλυση του αριθμού αυτού σε άνδρες και γυναίκες εκλογείς, δυστυχώς δεν υπάρχει.

Στατιστική Υπηρεσία και έγγεγραμμένοι εκλογείς

1952	1956	1958	1961	1963	1964	1967
Σύνολον						
4.955.334	5.120.192	5.375.474	5.454.572	5.454.572	—	—
2.123.150	4.507.907	5.119.148	5.688.298	5.662.965	5.662.965	5.990.607
Άνδρες						
2.346.272	2.420.497	2.555.615	2.582.987	2.582.987	—	—
2.238.722	2.658.476	—	2.795.988	2.795.988	2.936.606	—
Γυναίκες						
2.609.052	2.699.695	2.819.859	2.871.585	2.871.585	—	—
1.958.070	2.374.216	—	2.866.977	2.866.977	3.045.001	—

● Ο πρώτος αριθμός αναφέρεται στις εκδόσεις της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, ο δεύτερος αποτελεί τους έγγεγραμμένους εκλογείς.

Σε όλους τους πίνακες φαίνεται ότι ο αριθμός των ανδρών που, κατά την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία έχουν την νόμιμη ηλικία, ώστε να ψηφίζουν, είναι μικρότερος από τους έγγεγραμμένους ψηφοφόρους στους ελληνικούς εκλογικούς καταλόγους. Αυτό φαίνεται να ισχύει και για την τελευταία αναθεώρηση, όπου οι εκλογείς έμετρήθηκαν ότι είναι 5.990.607 — άνδρες 2.936.606 και γυναίκες 3.054.001.

Ούτε αυτοί οι αριθμοί μοιάζουν να συμφωνούν με τους προηγούμενους αριθμούς της Στατιστικής Υπηρεσίας — αν και ακόμη δεν έχουν δημοσιευθεί οι υπολογισμοί της για το 1966.

Επίσης δεν προκύπτει από τον αριθμό των έγγεγραμμένων ψηφοφόρων, ανδρών και γυναικών, η διαπίστωση που δίνει από τους πίνακες της Στατιστικής Υπηρεσίας ότι υπάρχουν 300.000 περίπου περισσότερες γυναίκες από άνδρες που έχουν ηλικία μεγαλύτερη των 21 ετών.

Έτσι, δεν είμαστε σε θέση να υπολογίσουμε σε ποιο ποσοστό, σε σχέση με εκείνους που δικαιούνται, είναι γραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους οι Έλληνες.

Η αντίφαση αυτή στα δεδομένα των δύο υπηρεσιών φαίνεται να οφείλεται στο γεγονός ότι:

● Ο αριθμός του υπουργείου Εσωτερικών των έγγεγραμμένων εκλογέων είναι εξωγκαμένος, επειδή δεν έχουν γίνει πάντα οι αναγκαίες εκκαθαρίσεις των εκλογικών καταλόγων.

● Ο αριθμός της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας των ανδρών που έχουν την νόμιμη ηλικία να ψηφίσουν, είναι μικρότερος από

Οι γυναίκες ψηφίζουν συντηρητικότερα. Καί ποιός θα τό πιστη:σωσιότερα! "Εχουν λιγώτερο ποσοστό άκύρων ψηφοδελτίων

τόν πραγματικό, γιατί, όπως δηλώνουν οι άρμόδιοι, «ήν ήμέρα τής άπογραφής, πολλοί άνδρες έλειψαν στο έξωτερικό».

Έτσι για τούς άνδρες βγαίνει τό σύνολο τών έγγεγραμμένων ψηφοφόρων νά είναι μεγαλύτερο άπό 100% καί για τίς γυναίκες, τά τελευταία χρόνια, περίπου 100%.

Στήν έρευνά μας θα έπρεπε ν' άρχίσουμε άπό τίς έκλογές του 1956, στίς όποιες για πρώτη φορά πήραν μέρος οι γυναίκες. Δέν τό μπορέσαμε, γιατί δέν υπάρχουν στοιχεία.

Τά άποτελέσματα τών βουλευτικών έκλογών τής χρονιάς εκείνης πού δημοσιεύθηκαν, δέν ξεχωρίζουν τά έκλογικά τμήματα άνδρών καί γυναικών, ώστε νά προχωρήσουμε στην άνάlysή τους. Μάταια ζητήσαμε νά βρούμε άκρη άπό τά άρχεία του ύπουργείου. «Έχει περάσει ή πενταετία καί έχουν, κατά τόν νόμο, καή», μάς άπάντησαν.

Γι' αυτό άρχίζουμε την άνάlysη τών έκλογικών άποτελεσμάτων με την βοήθεια του ηλεκτρονικού έγκεφάλου άπό τό 1958.

Βέβαια, μετρήσαμε την δύναμη όλων τών σημαντικών κομμάτων καί τούς ψήφους τους σε άνδρες καί γυναίκες χωριστά. Τελικά, όμως, τά ένοποιήσαμε στίς τρεις μεγάλες κατηγορίες πού έχουμε γενικά παραδεχθί ότι υπάρχουν στην Έλλάδα: Τήν «Δεξιά», τό «Κέντρο» καί την «Άριστερά».

Στό θέμα αυτό δέν ύπολογίσουμε τίς προσωπικές διαφορές πού μπορεί νά χώριζαν κάθε έποχή τούς ήγέτες τών κομμάτων, αλλά την βασική τους πολιτική τοποθέτηση.

Υπήρξαν καί περιπτώσεις όπου δέν μάς ήταν δυνατόν νά ξεχωρίσουμε τά «ερίφια άπό τά πρόβατα» — όπου υπήρχαν ένιαίοι έκλογικοί συνασπισμοί.

Έτσι «καταργήσαμε» ως ανεξάρτητες μονάδες τό Λαϊκό Κόμμα του 1958 τών κ.κ. Π. Κανελλοπούλου καί Στ. Στεφανοπούλου καί συνυπολογίσουμε τούς ψήφους του με τούς ψήφους τής ΕΡΕ. Τό ίδιο κάναμε για τούς Προοδευτικούς του κ. Σπ. Μαρκεζίνη, πού έμφανίστηκαν με δικούς τους συνδυασμούς τό 1963 καί συνεργάστηκαν με την ΕΡΕ τό 1964.

Τέλος «ένοποιήσαμε» τούς Φιλελευθέρους τών κ.κ. Γ. Παπανδρέου καί Σ. Βενιζέλου του 1958, με τόν κατά πλειοψηφία κεντρικό έκλογικό συνασπισμό τής ΠΑΔΕ — άσχετα εάν σ' αυτόν συμμετείχε ό κ. Σπ. Μαρκεζίνης.

Καί τόν τέως πρωθυπουργό κ. Η. Τσιριμώκο τόν άφήσαμε με την ΕΔΑ, με την όποία συνεργάστηκε τό 1958.

Μία γενική διαπίστωση: Οι γυναίκες ψήφισαν, περίπου κατά τό ίδιο ποσοστό με τούς άνδρες, τά μικρά κόμματα, πού έμεις ένοποιήσαμε, με τά μεγάλα τής παρατάξέως τους. (Προοδευτικοί, τό 1963 3,75% άνδρες καί 3,74% γυναίκες. ΠΑΔΕ, τό 1958 10,79% άνδρες καί 10,50% γυναίκες. Λαϊκό Κόμμα, τό 1958 3,10% άνδρες καί 2,78% γυναίκες).

Γυναίκες καί άνδρες ψηφοφόροι στην Έλλάδα

Μερικά συμπεράσματα άπό τούς πίνακες πού δείχνουν πώς έψήφισαν, ή πώς κατεψήφισαν, χωριστά οι άνδρες καί χωριστά οι γυναίκες, τίς τρεις βασικές πολιτικές παρατάξεις τής χώρας κατά τίς τέσσερις τελευταίες έκλογές:

1 Οι γυναίκες έκάλυψαν μ' ένα προστατευτικό μανδύα την ΕΡΕ καί σχεδόν πάντα έψήφισαν περισσότερο τό κόμμα αυτό άπό τούς άνδρες.

2 Οι γυναίκες ταλαντεύθηκαν γύρω άπό την ΕΚ. Την περιέβαλαν σχετικά με περισσότερη συμπάθεια άπό τούς άνδρες όταν ήταν άδύνατη, αλλά στάθηκαν λιγώτερο έκδηλωτικές άπό τούς άνδρες —παρ' όλο πού άκολούθησαν τό ρεύμα— όταν ή ΕΚ σημείωσε άνοδο.

3 Οι γυναίκες έδειξαν μία σοβαρή άλλεργία έναντι τής ΕΔΑ καί άφησαν τούς άριστερους άνδρες σχεδόν άκάλυπτους. Έδώ έγινε άκριβώς τό αντίθετο άπό την περίπτωση τής ΕΡΕ.

Κάθως φαίνεται: Ένα ποσοστό τών γυναικών τών άριστερών στρέφεται πρὸς τό κέντρο καί ένα ποσοστό τών γυναικών τών κεντρώων μετακινείται πρὸς τά δεξιά.

Οι γυναίκες προτιμούν την συντήρηση, ενώ οι άνδρες δέν μοιάζει νά συγκινούνται στον ίδιο βαθμό άπό τό θέμα.

Τό πιο άποφασιστικό σημείο στίς μετακινήσεις τών γυναικών φαίνεται νά υπήρχε τό χρονικό διάστημα μεταξύ τών έκλογών του Νοεμβρίου του 1963 καί του Φεβρουαρίου του 1964.

Οι άνδρες είχαν δώσει την σχετική πλειοψηφία στην ΕΚ. Όχι όμως οι γυναίκες πού έψήφισαν σαφώς την δεξιά καί τής έδωσαν τά 44,44% τών ψήφων. Τό ποσοστό αυτό είναι τό μεγαλύτερο πού πήρε όποιαδήποτε παρατάξη κατά τίς έκλογές του 1963.

Άπό εκεί καί πέρα — ή τάση ν' άκολουθήσουν τό νέο «κατεστημένο» έκδηλώθηκε έντονα.

Κατά κόμμα, χωριστά οι άνδρες καί χωριστά οι γυναίκες στην Έλλάδα παρουσιάζουν στο χρονικό διάστημα 1958 - 1964 τίς ακόλουθες τάσεις:

Στην ΕΡΕ οι γυναίκες πληθύνονται τό 1961 σε σχέση με τό 1958. Στίς έκλογές του 1961 έχουμε την μοναδική περίπτωση, πού τό ποσοστό τών άνδρών ψηφοφόρων τής ΕΡΕ περνάει, έστω καί λίγο, τό ποσοστό τών γυναικών ψηφοφόρων.

Αυτό όφείλεται άποκλειστικά καί μόνο στους πολυάριθμους άνδρικούς στρατιωτικούς ψήφους τής έποχής. Έάν δέν τούς συνυπολογίσουμε, τότε ή εικόνα πού έχουμε για τό 1961 λέει: Γυναίκες 51,33% ύπέρ τής ΕΡΕ. Άνδρες 48,94% ύπέρ τής ΕΡΕ — δηλαδή έχουμε την συνηθισμένη διαφορά.

Φθάνοντας στο 1963, έστω κι αν συνυπολογίσουμε τούς ψήφους τών στρατιωτικών τό 1961, έχουμε μία έντονη μετακίνηση τών άνδρών τής ΕΡΕ πρὸς την ΕΚ, ενώ οι γυναίκες σπεύδουν μάλλον βραδέως καί δείχνουν προτίμηση πρὸς τίς παλιές καταστάσεις.

Τόν Φεβρουάριο του 1964 οι γυναίκες μοιάζουν νά έχουν πάρει τίς άποφάσεις τους καί εγκαταλείπουν με μεγαλύτερη σπουδή την ΕΡΕ άπό τούς άνδρες. Παραμένουν όμως πάντα ή πλειοψηφία στο κόμμα αυτό.

Στην ΕΚ οι γυναίκες δείχνουν μία προτίμηση έναντι τών άνδρών στο διάστημα 1958 - 1961. Άπό εκεί καί πέρα όμως δέν δείχνουν τόν ίδιο ένθουσιασμό όπως οι άνδρες για την νέα κατάσταση. Τό 1963 μάλιστα τό ποσοστό τών ψήφων πού πήρε ή ΕΚ άπό τίς γυναίκες (41,79%) δέν θα τής έξασφάλιζε την σχετική πλειοψηφία έναντι τής ΕΡΕ, την όποία έψήφισαν 2,65% περισσότερες γυναίκες.

Στό διάστημα 1963 - 1964 οι γυναίκες άκολουθούν με άνεπαίσθητα γρηγορότερο, σε σχέση με τούς άνδρες, βήμα, την στροφή πρὸς την ΕΚ, αλλά τό ποσοστό τών γυναικών πού προτιμάει τό Κέντρο, μένει πάντα έλαφρώς μικρότερο άπό τό ποσοστό τών άνδρών.

Στην ΕΔΑ οι γυναίκες δέν άκολουθούν τούς άνδρες στην μεγάλη επίδειξη δυνάμεων πού έκανε ή Άριστερά τό 1958. Τότε πού ήρθε δεύτερο κόμμα σε πανελλήνια κλίμακα την υπερεψήφισαν τά 25,99% τών άνδρών, αλλά μόνο τά 22,87% τών γυναικών.

Άπό εκεί έπακολούθησε ή πτώση: Πολύ πιο έντονη στους άνδρες άπό τίς γυναίκες — έφ' όσον συνυπολογίσουμε τούς στρατιωτικούς ψήφους του 1961. Τό 1963 καί 1964 οι γυναίκες εγκαταλείπουν την ΕΔΑ με έλαφρώς μεγαλύτερη ταχύτητα άπό τούς άνδρες.

Δέν είναι άκριβώς γνωστό τί καί πώς έψήφισαν οι γυναίκες κατά την πρώτη έπαφή τους με τίς κάλπες τό 1956.

Μόνο συμπεράσματα μπορούν νά βγούν:

• Άπό τό γεγονός ότι τό σύνολο τών δεξιών κομμάτων πήρε κατά 1,50% μεγαλύτερο ποσοστό ψήφων τό 1956 άπό ό,τι ό Συναγερμός του στρατάρχου Παπάγου τό 1952.

• Άπό τό γεγονός ότι τό ποσοστό τών ψήφων, τό όποίο πήραν Κέντρο καί Άριστερά, πού έμφανίστηκαν τότε με ένιαίο έκλογικό συνασπισμό (Δημοκρατική Ένωσις), ήταν κατά 1,5% μικρότερο άπό τό άθροισμα τών ποσοστών τών ψήφων πού είχαν πάρει οι δύο παρατάξεις τό 1952, όταν έψήφισαν μόνο άνδρες.

• Άπό τό γεγονός ότι σε όλη την μετέπειτα ιστορία τών έκλογών οι ψήφοι τών γυναικών τείνουν συνεχώς:

- 1 Νά αύξήσουν σημαντικά τό ποσοστό τών ψήφων τής Δεξιάς.
- 2 Νά μειώσουν έλαφρώς τό ποσοστό τών ψήφων του Κέντρου.
- 3 Νά μειώσουν σοβαρά τό ποσοστό τών ψήφων τής Άριστεράς.

Ό πίνακας πού έμφανίζει τίς μεταβολές στίς πολιτικές προτιμήσεις του συνόλου τών έκλογών στην Έλλάδα, άποδεικνύει πόσο σημαντική έπίρροη άσκούν οι γυναίκες στην μετακίνηση τών έκλογικών άποτελεσμάτων πρὸς τά δεξιά.

Άνδρες καί γυναίκες στα άστικά κέντρα

Στά άστικά κέντρα, δηλαδή στους οικισμούς πού έχουν πάνω άπό δύο έκλογικά τμήματα, έμφανίζονται έντονες διαφορές στίς προτιμήσεις τών άνδρών καί τών γυναικών ψηφοφόρων.

Έδώ ή γυναίκα μοιάζει νά είναι σε μεγάλο βαθμό ανεξάρτητη άπό τόν άνδρα καί νά εκφράζει έντονα τίς προτιμήσεις της, άγνωώντας τό άλλο φύλο.

• Δέν υπάρχει άμφιβολία ότι καί εδώ οι γυναίκες άκολουθούν τίς γενικές πολιτικές τάσεις στη χώρα.

• Άλλά δέν υπάρχει άμφιβολία ότι άκολουθούν τίς τάσεις αυτές, διατηρώντας πάντα μία άπόσταση — μία μεγάλη άπόσταση άπό τόν άνδρα.

Πιο έντονα παρ' ότε: Οι γυναίκες έκδηλώνουν την μεγαλύτερη προτίμηση της πρὸς την ΕΡΕ άπ' ό,τι οι άνδρες, καί την μικρότερη προτίμηση τους πρὸς την ΕΔΑ άπ' ό,τι οι άνδρες.

Στην ΕΚ προστρέχουν με μία μικρή καθυστέρηση έναντι τών άνδρών.

Κατά κόμμα, άνδρες καί γυναίκες παρουσιάζουν στα άστικά κέντρα κατά τό χρονικό διάστημα 1958-1964, τίς ακόλουθες τάσεις:

Στην ΕΡΕ οι γυναίκες δίνουν την μεγάλη πλειοψηφία τους στο χρονικό διάστημα 1958 - 1961. Κι αφήνουν τούς άνδρες τους πολύ πίσω στην έκδήλωση τής προτιμήσεως για τό κόμμα αυτό. Μετά άπό τό 1961 εγκαταλείπουν την ΕΡΕ με τόν ίδιο ρυθμό, όπως οι άνδρες. Ό ρυθμός όμως αυτός, μετά τό 1963 επιταχύνεται, ενώ οι άνδρες στα άστικά κέντρα δέν προστρέχουν πλέον με την ίδια ταχύτητα πρὸς την ΕΚ.

Στην ΕΚ οι γυναίκες άκολουθούν στα άστικά κέντρα περίπου την αύξηση πού παρουσιάζουν οι άνδρες, αλλά πάντα ύπολείπονται λίγο τών άνδρών.

Στην ΕΔΑ οι γυναίκες στίς πόλεις, κατά έντυπωσιακό τρόπο, δέν άκολουθούν τούς άνδρες τους. Τό άνοιγμα μεταξύ άνδρών καί γυναικών είναι άπό την αντίστροφη όψη, σχεδόν τόσο μεγάλο, όσο τών γυναικών καί άνδρών στην ΕΡΕ.

Έντυπωσιακό είναι τό γεγονός ότι οι άνδρες έδωσαν τό 1958 την σχετική πλειοψηφία τους με 37,75%, σε όλη την Έλλάδα στην Άριστερά. Οι ψήφοι τών άριστερών άνδρών την έποχή αυτή ήταν περισσότεροι στα άστικά κέντρα άπό τούς ψήφους τών δεξιών άνδρών (36,59%).

Στά άστικά κέντρα ή έντονη προτίμηση τών γυναικών έναντι τών άνδρών πρὸς την δεξιά παρατάξη, τής δίνει συνολικά, σχεδόν σταθερά, ένα 2% παραπάνω ψήφους άπ' ό,τι θα έπαιρνε αν έψήφισαν μόνο άνδρες.

Άντίθετα, ή ΕΔΑ χάνει άπό τίς γυναίκες ένα ποσοστό 1,5%-2% τών ψήφων, σε σχέση με τό ποσοστό πού παίρνουν άπό τούς άνδρες.

Παράδειγμα χαρακτηριστικό τής άποτελεσματικότητας τής γυναικείας ψήφου:

Ένώ οι άνδρες έδιναν τό 1958 στα άστικά κέντρα την σχετική πλειοψηφία στην Άριστερά, στα συνολικά άποτελέσματα οι γυναίκες επέβαλαν την σχετική πλειοψηφία τής ΕΡΕ.

Στίς πόλεις, άνδρες καί γυναίκες μαζί, δέν έδωσαν ποτέ παραπάνω άπό τό 42,06% τών ψήφων τους στην ΕΡΕ (1961) καί ψηφίζουν γενικά κατά πλειοψηφία Κέντρο καί Άριστερά. Τό ποσοστό τών ψήφων τής ΕΡΕ κατέβηκε στην Άθήνα τό 1964 στα 31,84%, δηλαδή αρκετά πιο κάτω άπό τόν γενικό μέσο όρο του κόμματος σε όλη την Έλλάδα την έποχή εκείνη (35,33%).

Στά άστικά κέντρα, άνδρες καί γυναίκες μαζί, δίνουν συνήθως μόνο σχετική πλειοψηφία στο κόμμα τής προτιμήσεώς τους. Μία φορά μόνο έδωσαν άπόλυτη πλειοψηφία σε κόμμα — στην ΕΚ τό 1964 (50,24%).

Άνδρες καί γυναίκες στα μη άστικά κέντρα

Στά μη άστικά κέντρα, δηλαδή, στους οικισμούς πού έχουν ένα ή δύο έκλογικά τμήματα, δέν έμφανίζονται τόσο έντονες διαφορές στίς προτιμήσεις τών άνδρών καί τών γυναικών ψηφοφόρων.

Η γυναίκα άκολουθεί εδώ τόν άνδρα, πολύ περισσότερο άπό τά άστικά κέντρα. Ίσως τό γεγονός ότι στα χωριά υπάρχουν κυρίως μικτά έκλογικά τμήματα νά μη είναι άσχετο με την τάση αυτή.

Οι γυναίκες καί εδώ προτιμούν περισσότερο την Ε.Ρ.Ε. άπό τούς άνδρες ψηφοφόρους. Στίς κρίσιμες, μάλιστα, μέρες του 1963 τής δίνουν την άπόλυτη πλειοψηφία, παρ' ό,τι 11%. Στό σημείο αυτό διαφωνούν πιο πολύ παρ' ότε με τούς άνδρες τους. Άλλά μετά, πάλι, άκολουθούν τίς μεταβολές του κυρίου τους με τό ίδιο βήμα.

Την τάση τών άνδρών του χωριού πρὸς την Ε.Κ., οι γυναίκες την παρακολουθούν, βέβαια, αλλά άπό κάποια άπόσταση σε σχέση με τό άνδρικό φύλο.

Έναντι τής Ε.Δ.Α., ή ψήφος τών γυναικών στο χωριό είναι άκόμη πιο έντονα άρνητική, άπό την ψήφο τών άνδρών.

Στά μη άστικά κέντρα οι ψηφοφόροι δίνουν σαφείς πλειοψηφίες στα κόμματα τής έξουσίας. Μόνο τό 1963 άμφιταλαντεύθηκαν.

Άντίθετα άπό τίς πόλεις, όπου οι ψηφοφόροι έδωσαν τό 1963 την σχετική πλειοψηφία στην Ε.Κ., τά χωριά τότε προτίμησαν, με 47,19%, την Ε.Ρ.Ε., χάρη, κυρίως, στην ψήφο τών γυναικών.

Στά μη άστικά κέντρα:

• Τό ποσοστό τών ψήφων τής Ε.Ρ.Ε. είναι, γενικά, κατά 7-14% μεγαλύτερο άπό τό ποσοστό του κόμματος στίς πόλεις. Ός τό 1963 άπέχει μόλις 2½-3% άπό την άπόλυτη πλειοψηφία ή την έξασφάλισε (1961).

• Τό ποσοστό τών ψήφων τής Ε.Κ. είναι γενικά κατά 5% μεγαλύτερο άπό ό,τι στίς πόλεις.

• Τό ποσοστό τών ψήφων τής Ε.Δ.Α. είναι, γενικά, κατά 11½-19½% κατώτερο άπό ό,τι στίς πόλεις. Καί ποτέ δέν έπέρασε τά 16,05%.

Οι στρατιωτικοί ψήφοι καί τα γενικά άποτελέσματα

Οι στρατιωτικοί δέν έψήφισαν τό 1958. Τό 1961 πήραν μέρος στίς έκλογές, αλλά δέν ύπολογίστηκαν οι ψήφοι τους στους ψήφους τής περιφέρειας καταγωγής τους. Τά 196.000 ψηφοδέλτια τους συνυπολογίστηκαν στην περιοχή του καταυλισμού τους. Άντίθετα, τό 1963 καί τό 1964 οι 84 - 88 χιλιάδες ψήφοι τους ρίχθηκαν, βέβαια, στην περιοχή του καταυλισμού τους, αλλά ύπολογίστηκαν ως ψήφοι στην περιοχή τής καταγωγής τους.

Ό πίνακας τών ψήφων τών στρατιωτικών δείχνει ότι ή κατηγορία αυτή τών ψηφοφόρων άκολουθεί μία κατεύθυνση, με την ίδια περίπου ένταση πού την άκολουθεί τό χωριό.

Οι ψήφοι αυτοί επηρέασαν, πολύ φυσικά, τά γενικά άποτελέσματα.

Στρατιωτικά τμήματα			
Ε.Θ.	Ε.Ρ.Ε.	Ε.Κ.	Ε.Δ.Α.
1961	79,25%	18,13%	02,60%
1963	63,54%	34,49%	01,94%
1964	48,22%	50,25%	01,52%

Γυναίκες έκλογείς καί άκύρα ψηφοδέλτια

Οι γυναίκες μοιάζει νά σέβονται καί νά προσέχουν περισσότερο τό ψηφοδέλτιό τους άπό τούς άνδρες. Αυτό προκύπτει άπό τόν παρακάτω πίνακα, πού ετοίμασε ό ηλεκτρονικός διερευνητής καί ό όποιος μάς δείχνει ότι:

1 Οι άνδρες έχουν πάντα περισσότερους άκύρους ψήφους άπό τίς γυναίκες (τό φαινόμενο αυτό, μάλιστα, πήρε περίεργες διαστάσεις τό 1963) κι ως είναι οι γυναίκες ψηφοφόροι περισσότερες άπό τούς άνδρες.

2 Οι γυναίκες, επίσης, στέκουν καλύτερα άπό τούς άνδρες, όταν ύπολογίσουμε την αναλογία τών άκύρων ψήφων κάθε φύλου πρὸς τούς ψήφους τών άνδρών καί γυναικών.

1952	1956	1958	1961	1963	1964
8.600	15.000	16.000	20.000	40.000	27.500
100%	—	54%	50,2%	60,2%	50,8%
—	—	46%	49,8%	39,8%	49,2%

• Ό πρώτος αριθμός άφορά τό σύνολο, ό δεύτερος τό ποσοστό άνδρών καί ό τρίτος τό ποσοστό τών γυναικών.

Ένα μίνι
«γκάλλοπ»
μεταξύ
αυτών που
ψηφίζουν
για πρώτη
φορά...

...ΚΑΙ

MINI ΦΟΥΣΤΑ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΜΙΝΙ - ΖΥΠ. Καί ένα μίνι - μίνι «γκάλλοπ» στις κοπέλλες που θα ψηφίσουν για πρώτη φορά στις προσεχείς εκλογές. Ήταν ένα ραντεβού με εργάτριες, με επιστήμονες, με κομμώτριες, με σπουδάστριες κλπ. Συναντήσαμε ωριμότητα σκέψης, και ανεξαρτησία κρίσεως. Διαπίστωση: Ή σύγχρονη κοπέλλα δεν φροντίζει μόνο να κονταίνει την φούστα της, αλλά και να ανεβάσει την προσωπικότητά της. Βέβαια, είναι ένα συμπερασμα θηλυκό γένους που θα πάρουν το βάπτισμα της κάλπης τον Μάιο. Άλλά, πάντως, είναι ένα συμπερασμα ιδιαίτερα ένθαρρυντικό για το γυναικείο φύλο. Η συζήτηση με τις νέες ψηφοφόρους διεξήχθη με βάση τις παρακάτω ερωτήσεις:

- 1 ΠΩΣ αισθάνεσθε την πρώτη γνωριμία με την κάλπη;
- 2 ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ή πολιτική;
- 3 ΤΟ ΚΟΜΜΑ που θα ψηφίσετε, θα το ψηφίσετε γιατί μ' αυτό περιμένετε να πετύχετε την λύση προσωπικών σας προβλημάτων, ή γιατί το πρόγραμμα του είναι σύμφωνο με τις άρχές σας;
- 4 ΠΡΙΝ πάτε στο εκλογικό τμήμα θα συμβουλευθήτε κανένα;
- 5 ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ στην αξία της ψήφου σας;
- 6 ΑΝ ΣΤΟ ψηφοδέλτιό σας υπάρχουν γυναίκες, θα προτιμήσετε να δώσετε σ' αυτές σταυρό;
- 7 ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ότι ενισχύεται ή θέση της γυναίκας με το δικαίωμα που της παρέχεται να ψηφίζει και να ψηφίζεται;
- 8 ΑΝ ΒΑΖΑΤΕ υποψηφιότητα και πετυχαίνατε στις εκλογές, ποιο ύπουργείο θα θέλατε να σας αναθέσουν και γιατί;

• ΤΥΠΟΣ διανοούμενης κοπέλλας, ή φοιτήτρια της Νομικής Κική Κ. θα προτιμούσε ένα... ύπουργείο Πολιτισμού. Έλλειψαι αυτού, «βολεύεται» και με το ύπουργείο Παιδείας.

—Βλέπετε, λέει, στον τομέα «παιδείας» έχουμε μείνει πολύ πίσω.

Ψηλή και αδύνατη, με ίσια μαλλιά και γυαλιά μυωπίας, καθόλου θαμμένη, λίγο άημέλητη, πολύ σοβαρή. Στοιχηματίζει, πως ή κρεμαστή μαύρη τσάντα είναι τόσο μεγάλη, ώστε να μπορεί ή Κική να έχει μαζί της κάθε στιγμή, όχι μόνο καθρεφτάκια, πούδρες και κτενάκια, αλλά και βιβλία και ίσως και ένα σημειωματάριο με στοχασμούς...

—Θεωρώ άδουλες τις γυναίκες εκείνες που δεν προβληματίζονται μόνες τους, πάνω στα ζητήματα της πολιτικής, αλλά ακολουθούν τυφλά τις υποδείξεις του συζύγου ή του πατέρα τους. Θα ψηφίσω το κόμμα που το πρόγραμμά του είναι σύμφωνο με τις αρχές μου και όχι εκείνο που τυχόν θα επέλυε προσωπικά μου ζητήματα. Εύχομαι στο ψηφοδέλτιο της παρατάξεως που άνιχω να υπάρχουν γυναίκες, στις οποίες θα δώσω άπωσήποτε σταυρό, γιατί είμαι βέβαιη ότι ή σημερινή γυναίκα μπορεί να με εκπράση και να με αντιπροσωπεύει στο Κοινοβούλιο το ίδιο ίκανά όπως και ο άνδρας και ίσως καλύτερα, γιατί είναι πιο εύκολο στην γυναίκα να αντίληφθί τα προβλήματά μου.

• ΑΠΟ την «Κική '67», στην «Τούλα 1900».

—Θα ψηφίσω ό,τι μου πη ο αδελφός μου.

Μοιάζει με κάθετη πτώση στο κενό. Με «λουπιγκ» που σέ φέρνει να πατήσης και πάλι εις τας άρχαίς οικογενειακές μας παραδόσεις. Σαφινάστικα. Ή κομμώτρια Τούλα Δ., με τα στρογγυλά, εκφραστικά μάτια το κατάλαβε:

—Μά, φυσικά, σπεύδει να προσθέσει, αυτόν θα συμβουλευθί όλη ή οικογένειά μας.

Και «κινούμενη» κάπου μεταξύ έξυπνάδας και άφελείας, προσθέτει:

«Οί γνώσεις μου γύρω από την πολιτική είναι ελάχιστες. Δεν ασχολούμαι, αλλά ούτε και μ' ενδιαφέρει. Μ' άρέσει όμως να βλέπω άλλες γυναίκες ν' ασχολούνται και να συζητούν για πολιτικά θέματα. Πιστεύω, άλλωστε, ότι ή γυναίκα είναι ίκανή να επιλύει ένα θέμα το ίδιο καλά, όπως και ο άνδρας».

• ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ σωστός άνθρωπος εκείνος που λέει ότι δεν τον ενδιαφέρει ή πολιτική ζωή — ύποστηρίζει ή Μελίνα, άπόφοιτος της Παντείου Σχολής.

—Και είναι, δυστυχώς, πολύ λυπηρό, συνέχισε, που στην πατρίδα μας υπάρχουν άρκετοι, και ιδιαίτερα γυναίκες, που έχουν πλήρη άγνοια των θεμάτων που άρρούν στην πολιτική. Αυτό δείχνει ότι το πνευματικό επίπεδο του λαού μας βρίσκεται ακόμη πολύ χαμηλά. — Θα ψηφίσω την γυναίκα, άπό προηγουμένως διαπιστώσω πως είναι ίκανή. Πιστεύω πως ή σημερινή Έλληνίδα δεν ύστερεί σε τίποτε έναντι του άνδρός, και όχι μόνο δικαιούται, αλλά και πρέπει να λαμβάνει ενεργό μέρος στην πολιτική, γιατί έτσι θα επιλύει καλύτερα τα προβλήματά της.

Πιστείω στην αξία της ψήφου μου, έστω και ως μόνος μέσα στο σύνολο. Έτσι πρέπει να σκεπτονται όλες οι γυναίκες, και όχι: «Δέν βαριέσαι, τί αξία έχει μια ψήφος»;

• ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΕΡΟ πως νοιώθει ύπεύθυνη για το κάθε της όημα. Ή κάθε της λέξη επιβεβαιώνει την ώλοκληρωμένη προσωπικότητά της. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι προσέχει λιγώτερο την εμφάνισή της. Ή Ξένια, σχεδιάστρια, 23 ετών, παντρεμένη, είναι ο χαρακτηριστικός τύπος της σύγχρονης Εύρωπαίας.

—Ή πολιτική, λέει, μ' ενδιαφέρει, γιατί είναι συνδεδεμένη άμεσα με την ζωή μου και την ευημερία μου. Έχω άποικνευταλλώσει δική μου γνώμη πάνω στα προβλήματα της πολιτικής και δεν πρόκειται να συμβουλευτώ κανένα.

Ή ψήφος μου έχει άπωσήποτε αξία και αυτό πρέπει να πιστεύουν όλοι. Πολλές φορές από μια ψήφο κρίνεται ή τύχη ενός πολυετού ή και ενός κόμματος.

Ήν κρίνω ίκανές τις γυναίκες που τυχόν θα υπάρχουν στο ψηφοδέλτιο της παρατάξεως που άνιχω, θα τις ψηφίσω.

—Μήπως θα ήθελες και εσύ το ύπουργείο Παιδείας;

—Ναι, το ύπουργείο Παιδείας! Νομίζω πως όλη ή όομη του κράτους στηρίζεται πάνω στο θέμα της παιδείας. Και σάν γυναίκα —και μετ' όλγων σάν μητέρα— αισθάνομαι το πρόβλημα αυτό να με ενδιαφέρει περισσότερο.

Πιστεύω στο καινούργιο. Έπομένως δέν μπορώ να πω πως θα ήθελα το κόμμα μου να κυβερνά για πάντα. Έκτος αν μπορεί να προσαρμόζεται και να παρακολουθί κάθε τόσο τις εξελίξεις της ζωής και να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της.

• ΜΕΣΗΜΕΡΙ, στο «Βυζάντιο». Ή Μαίρη Μ., έτών 22. Πεσμένη στην πολυθρόνα από τό... έξουθενωτικό καθιστό. Πολλά μπαγιά, πολύ άρωμα, πολύ μίνι, πολλή νόστα. Είναι 1900; Είναι '67; Μάλλον είναι ή ώρα «μηδέν» της γυναίκας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Με τί ασχολείσθε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μηδέν!

ΕΡ.: Σ' ενδιαφέρει ή πολιτική;

ΑΠ.: Μηδέν!

ΕΡ.: Και περί εκλογών τί έχεις να πής;

Χασμουριέται ελαφρώς, άνοίγει τα μάτια της ελαφρώς, και με ύφος περιφρονητικό για τους πάντες και τα πάντα ψιθυρίζει:

—Αν ήταν προαιρετικό δέν θα ψηφίζα... Ή πολιτική μ' ενδιαφέρει πολύ λιγώτερο από το πως θα περάσω την ημέρα...

—Δέν αισθάνομαι μια κάποια τιμή πού...

Δέν μ' άρρησε να τελειώσω. Συγχύστηκε και ειπε με άόλη περιφρονητικό ύφος:

Καμιά τιμή. Πάντως, επειδή ρωτάς και ξαναρωτάς, σου λέω ότι θα ψηφίσω γυναίκες και όχι άνδρες... Θα ψηφίσω χωρίς να συμβουλευτώ κανένα. Άκόμα όμως δέν άπεφάσισα τί και ποίον.

—Και ποίο ύπουργείο ήθελες;

—Μπελάς είναι. Δέν θέλω κανένα ύπουργείο... Έσπερα ξανάπεσε στο λήθαργο του «μηδέν».

• ΜΕ ΧΑΡΑ και συγκίνηση θα ψηφίσω ή κυρία Έλένα Κ., δημόσιος υπάλληλος, όπως με χαρά και συγκίνηση θα έπαιρνε... το ύπουργείο Οικονομικών, αν την εξέλεγαν δουλεύτινα.

—Με την ψήφο μου, προσθέτει, αισθάνομαι σάν ένας ώλοκληρωμένος άνθρωπος, ύπεύθυνος και χρήσιμος στην κοινωνία. Μ' ενδιαφέρει ή πολιτική έφ' όσον μ' ενδιαφέρει ή ζωή μου και ή καλύτερη της. Θα ψηφίσω γυναίκες, γιατί είναι φανερό ότι τα προβλήματα που άρρούν στις γυναίκες δέν έχουν επιλυθί και αυτό γιατί στο Κοινοβούλιο δέν υπάρχουν πολλές γυναίκες για ν' ασχοληθούν μ' αυτά.

• Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ δέν την ενδιαφέρει καθόλου την Έλένη Π., νοικοκυρά. Αισθάνεται πολύ συγκινωμένη που θα ψηφίσει, γιατί έλπίζει ότι-με την ψήφο της θα εξασφαλίσει μια θέση σε τράπεζα. Καί, από κει και ύστερα, ίσως, ένα καλό σόυγιο!

—Ή γυναίκα, λέει είναι για το σπίτι. Άλλά, πάντως, αν ύπάρχει καμιά στο ψηφοδέλτιο της παρατάξεώς μου θα την προτιμήσω. Άπλως για να ύποστηρίξω το φύλο που άνιχω...

Μπαρόδο Έλένη...

• ΕΡΓΑΤΡΙΑ σ' ένα από τα κλωστούφαντουργεία της Ν. Ίωνίας εργάζεται ή Μαρία Ε., παντρεμένη, χωρίς παιδιά.

—Είμαι χαρούμενη που θα ψηφίσω για πρώτη φορά, αν και ή πολιτική δέν μ' ενδιαφέρει και τόσο. Πάντως, θα δώσω την ψήφο μου στις γυναίκες, μόνο όταν τις κρίνω ίκανές. Πιστεύω πως οι γυναίκα, επειδή έχει τα ίδια δικαιώματα με τον άνδρα, πρέπει να λαμβάνει ενεργό θέση στην πολιτική και νομίζω ότι έχει ικανότητες να άντιμετωπίζει και να επιλύει τα διάφορα ζητήματα έξ ίσου καλά με τον άνδρα.

—Πριν πάω στο εκλογικό τμήμα θα συζητήσω με τον άνδρα μου, δέν θα κάνω όμως ό,τι μου πει εκείνος.

—Θα ήθελα το ύπουργείο Οικονομικών, γιατί νομίζω ότι είναι ο βασικός συντελεστής για την ανάπτυξη ενός κράτους.

—Ένα παιδί είναι αυτό που θα μου συμπληρώσει την εδνική μου.

• «ΔΕΝ ΘΑ ΡΩΤΗΣΩ κανένα», λέει και

ή κόλητρία σε κατάσταση ύφασμάτων Νίκη Ρ., παντρεμένη και μητέρα δυο παιδιών.

—Από χρόνια περμένα αυτή την στιγμή! Τα προβλήματα της πολιτικής μ' ενδιαφέρουν και το ίδιο νομίζω πως πρέπει να συμβαίνει και με τον κανένα.

—Είμαι ύπερ της γυναικείας παρουσίας στην Βουλή και πιστεύω ότι ή γυναίκα είναι ίκανή να άντιμετωπίζει άρκετά θέματα κατά τον καλύτερο τρόπο και γι' αυτό θα προτιμήσω να δώσω σ' αυτή την ψήφο μου.

—Ασφαλώς το ύπουργείο Παιδείας θα προτιμούσα, γιατί σάν μητέρα μ' ενδιαφέρει περισσότερο.

—Έκείνο που επιθυμώ είναι ή ήσυχία στον τόπο μας, γιατί είναι βασικός παράγων για την προσωπική και οικογενειακή μου γαλήνη.

• Δέν έχει έμπιστοσύνη στις γυναίκες. τονίζει ή Ζωή Μ., εργάτρια σε τυποαείο ύφασμάτων. Και συμπληρώνει με πείσμα:

—Δέν θα τις ψηφίσω...

Διευκρινίζει όμως στη συνέχεια της συζήτησης μας ότι και ή πολιτική την ενδιαφέρει και ότι ή ψήφος της έχει αξία.

Νόστιμη, φουριόζα, πάντα λαχανιασμένη, με λάμψεις παιδιαστικής κακίας στις μάτια της, λέει:

—Αν έβγαينا δουλεύτινα; Και βέβαια το ύπουργείο Δημόσιας Τάξεως θα προτιμούσα. Γι να δάσω τάξη. Τάξη στις γυναίκες.

Γυναίκες καίκατε αν πού κατεβή ή Ζωή Μ. στην πολιτική και έκλεγη...

Έπισκεφθήκαμε και τα γραφεία των πολιτικών κομμάτων και νεολαίων (ΕΡΕΝ, ΕΑΗΝ, Δ. Ν. Λαμπράκη). Άναζητήσαμε και εκεί νέες που θα ψηφίσουν για πρώτη φορά. Βρήκαμε περισσότερες άπ' ό,τι περιμέναμε. Άλλά έδώ τις άπαντήσεις δέν τις πήραμε από το «σαρό». Μάς τις έδωσαν στελέχη με ύπεύθυνες θέσεις.

• ΡΕΝΑ ΜΠΑΡΟΥΛΑΚΗ. Γραμματέως νεανίδων ΕΡΕΝ Άθηνών:

«Ή δια πρώτη φορά άσκηση του εκλογικού δικαιώματος μου δημιουργεί αισθήματα ύπερηφάνειας και πληρεστέως πολιτικής και κοινωνικής έθιμης. Μου παρέχει την ικανοποίηση ότι συμμετέχω ως μόνος του συνόλου εις την άνάδειξη της κυβερνήσεως του τόπου μας και ότι άποτελώ ώμιον πλέον και ύπεύθυνον μέλος της ελληνικής κοινωνίας. Ή πολιτική μ' ενδιαφέρει γι' αυτό, άλλωστε, και ασχολούμαι. Διότι δια της πολιτικής μπορεί κανείς να προσφέρει εις την κοινωνική ζωή του τόπου. Ή μη άνάμειξη δίνει την εικαρία της καθηλείας στους έχθρους της δημοκρατίας. Θα ψηφίσω το κόμμα μου διότι οι άρχές του και το πρόγραμμά του συμφωνούν με τις ίδιές μου άρχές, αλλά και με το συμφέρον του συνόλου. Πιστεύω ότι το πολιτικό επίπεδο του λαού θα βελτιωθί όταν άποκτήσουμε όλοι πλήρη πολιτική ιδεολογική συνείδηση και άπαλλαγούμε από το κληρονομημένο ύποτακτικό έπιδόμα του έλλοιγισμένου της ιδιότητας. Πιστεύω ότι ή ιδεολογική τοποθέτηση δέν πρέπει ούτε να κληρονομηται, ούτε να επιβάλλεται. Θα προτιμήσω να δώσω σταυρό σε γυναίκες, γιατί μπορούν έξ ίσου σωστά να εκπροσωπήσουν και να άντιμετωπήσουν τα προβλήματα της κοινωνικής ζωής και ιδίως τα γυναικεία προβλήματα και μάλιστα με μεγαλύτερη εισασθησία. Εύχομαι και πιστεύω ότι όλες οι γυναίκες ψηφοφόροι θα σκεφθούν κατά τον ίδιο τρόπο. Ή ψήφος κάθε πολίτου έχει άτομική και συλλογική αξία. Ή άσυνήθεια της αξία της άτομικής ψήφου, άγονόμεθα και την αξία της ψηφοφορίας, δηλαδή της δημοκρατίας και της ελευθερίας. Έάν πετύχαινα στις εκλογές θα προτιμούσα το ύπουργείο Δικαιοσύνης. Γιατί θα μου παρέιχε το δικαίωμα της άπονομής της δικαιοσύνης, την εξασφάλιση και τήρηση των νόμων και το άσπρημα δικαίου και ασφάλειας στους πολίτες. Έπιθυμώ μια πλήρη κοινωνική, οικονομική και άγωνιαστική έπιτυχία και παρουσία στον κοινωνικό χώρο, δικαιοσύνη τις φιλοδοξίες μου για την συγχρότηση μιας πνευματικής, πολιτικής και ελληνικής προσωπικότητας».

• ΑΛΕΚΑ ΔΡΟΣΟΥ. Μέλος κεντρικού συμβουλίου Άθηνας Δ. Ν. Λαμπράκη:

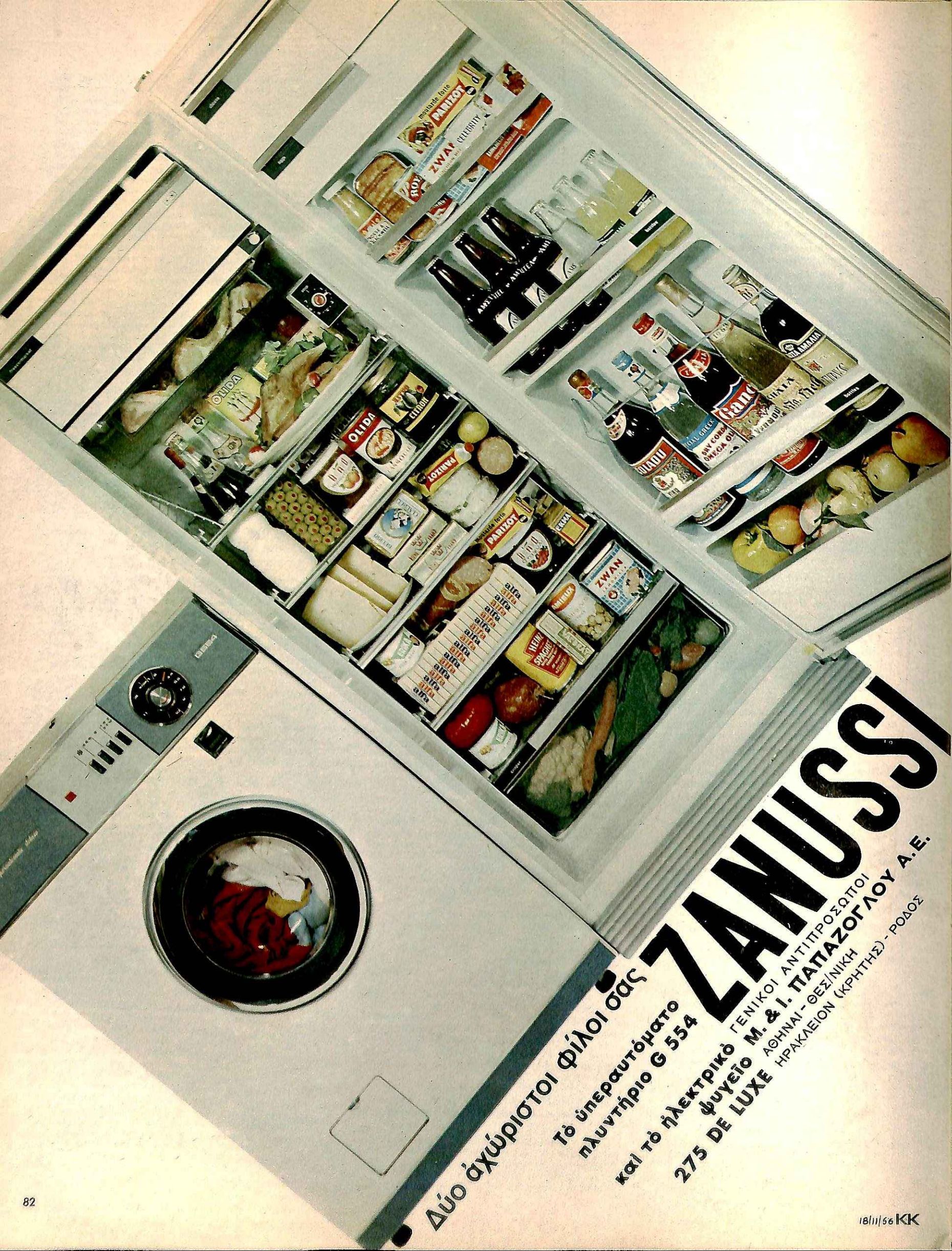
«Αισθάνομαι πολύ μεγάλη συγκίνηση γιατί για πρώτη φορά με την ψήφο μου θα εκπράσω την πίστη μου στο πρόγραμμα και στις άρχές του κόμματος της ΕΑΑ. Ή πολιτική μ' ενδιαφέρει και πιστεύω ότι κάθε νέα, όχι μόνο πρέπει να την εν-

διαφέρει, αλλά και να έχει την φιλοδοξία με την καθημερινή της δράση να την διαμορφώνει. Όλα τα προβλήματα μας, είτε είναι οικονομικά, είτε ψυχολογικά, ή μορφωτικά, είναι στενά συνδεδεμένα με την κρατούσα πολιτική κατάσταση. Ή σφιδερότητα άπέναντι σ' αυτή οδηγεί στην άρνηση της κοινωνικής ζωής και όλων των ιδιοτήτων που έχει ο άνθρωπος ως μέλος του κοινωνικού συνόλου. Κάθε νέος ή νέα έχει την ικανότητα και το δικαίωμα να κρίνει και να άποφασίζει μόνος του σε ποίο κόμμα θα δώσει την ψήφο του. Κάθε προσπάθεια των γονέων για το αντίθετο οδηγεί στην άσκιοποίηση της ψήφου, πράγμα που δέν τους άγίζει. Θα ψηφίσω το κόμμα μου γιατί πιστεύω ότι είναι το μόνο κόμμα που είναι σε θέση να έγυνηθί με το πρόγραμμά του και την φιλολαϊκή πολιτική που ακολουθεί ένα καλύτερο μέλλον για τον ελληνικό λαό, για την ελληνική νεολαία. Τα άτομικά μου προβλήματα πιστεύω ότι θα επιλυθούν μέσα σε συνθήκες δημοκρατίας, έννικης άνεξαρτησίας, συνθήκες που μόνο το κόμμα της ΕΑΑ είναι δυνατόν να εξασφαλίσει. Ή γυναίκα έχει δικαίωμα και επιβάλλεται να συμμετέχει ενεργά στην πολιτική και για ένα ακόμη λόγο: Με τον άώνα της θα κατακτήσει ούσιαστικά ίσα δικαιώματα με τον άνδρα σ' όλους τους τομείς της ζωής κι από άναπαραγωγική μηχανή θα γίνη βασικό στέλεχος της οικονομικής ανάπτυξεως της χώρας μας. Το ψηφοδέλτιό μου θα είναι άπωσήποτε τέτοιο, που θα εκπράσι την άνάγκη να αύξηθί μέσα στο Κοινοβούλιο ο αριθμός των γυναικών δουλεύτιων και φυσικά θα δώσω σταυρό στις γυναίκες ύποψηφίους. Το ύπουργείο Παιδείας θα προτιμούσα αν πετύχαινα στις εκλογές, γιατί πιστεύω ότι ή λύση του εκπαιδευτικού προβλήματος είναι προοίμι της οικονομικής ανάπτυξεως της χώρας μας. Ήν και πολλά πράγματα θα μου προαλοώσαν χαρά, εκείνο που επιθυμώ είναι να άποκτήσω την οικονομική δυνατότητα για άνώτερες σπουδές στο έξωτερικό».

• ΜΑΙΡΗ ΜΩΡΑΪΤΟΥ. Άναπληρωματική γραμματέως της ΕΑΗΝ Άνω Ίλισίον:

«Νοιώθω άέραντη χαρά και ικανοποίηση γιατί μου δίνεται από το Σύνταγμα της χώρας μου ή εικαρία να εκπράσω ελεύθερα τις πολιτικές μου πεποιθήσεις. Με την ψήφο μου σάν σύγχρονη Έλληνίδα έχω την γνώμη ότι συμβάλλω στην έφαρμογή του πολιτικού μου «πιστεύω». Ή πολιτική, έτι μόνο μ' ενδιαφέρει, αλλά από την ίδια την σημερινή ιστορική άναγκαιότητα έχω καθήκον να ενδιαφερόμαι για όλα τα σύγχρονα πολιτικά προβλήματα. Έκείνον που δέν τον ενδιαφέρει ή πολιτική είναι ένας «ζωντανός νεκρός» μέσα στην σύγχρονη κοινωνία, που συνεχώς μετασχηματίζεται, άναδημιουργείται και προχωρεί. Νοιώθω άνωπομνησία που θα λάβω μέρος στην έκλογή της άριανής κυβερνήσεως, που θα φέρει στην έξουσία την προσωποποίηση της άληθινής δημοκρατίας, ή όποια θα ενδιαφερθί να επιλύει όλα τα προβλήματα του λαού. Ή σημερινή Έλληνίδα έχει καθήκον να έχει δική της γνώμη και προσωπική άπόψη και δέν πρέπει να συμβουλευτεί κανένα γύρω από τα προβλήματα της πολιτικής, δηλαδή της ίδιας της ζωής. Θα ψηφίσω την Ε.Κ., γιατί πιστεύω ότι είναι το κόμμα εκείνο που εκπροσωπεί τις ζωντανές δυνάμεις του έθνους, εκείνες τις δυνάμεις που μπορούν να μετουσιώσουν σε πράξη τα ιδανικά της άληθινής δημοκρατίας. Πιστεύω στα ιδανικά της Ε.Κ., που, κατά την γνώμη μου είναι ιδανικά της συντακτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Και αν ακόμη δέν ήμουν άργανωμένη στην ΕΑΗΝ, πάλι θα ψηφίζα την ΕΚ, γιατί απέδειξε στην πράξη ότι είναι το κόμμα της άληθινής δημοκρατίας και ότι άγωνίζεται για την ικανοποίηση των συμφερόντων μόνον του λαού. Ή γυναίκα έχει καθήκον να πάει ενεργό μέρος στην πολιτική, γιατί μόνο με την ενεργό άνάμειξη της είναι ίκανή να επιλύει τα προβλήματα που την άσπασχολούν. Θα δώσω σταυρό στους ύποψηφίους εκείνους, που με τους άγαντες τους άπέδειξαν στην πράξη ότι άγωνίζονται για την έννικη άνάγννιση της χώρας, άχεται αν είναι γυναίκες ή άντρες. Θα προτιμούσα το ύπουργείο Κοινωνικής Προνοίας για να άσοληθώ με τα πολλά προβλήματα των άδικωμένων τάξεων. Θα ενδιαφερόμουν για το παιδί που άποτελεί το κέντρο της άριανής Έλλάδας. Τέλος θα μου δινόταν ή εικαρία να έποικώσω μερικές πληγές που μαστίζουν σήμερα τις κατώτερες κοινωνικές τάξεις και άποτελούν, δυστυχώς, στίγματα για τον πολιτισμό μας. Θα ήθελα ή ζωή να μου δώσει την εικαρία να άγωνισθώ και να εκπληρώσω τον ποικισμό μου σάν Έλληνίδα και σάν γυναίκα».

Ευμελία έρενης
ΝΙΤΣΑΣ ΛΟΥΔΕ

ZANUSSI
 Δύο άχώριστοι φίλοι σας
 Το υπεραυτόματο
 πλυντήριο G 554
 και το ηλεκτρικό
 ψυγείο M. & I. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.
 275 DE LUXE
 ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗ
 ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (ΚΡΗΤΗΣ) - ΡΟΔΟΣ

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑ ΚΙΛΑ ΜΕΤΑΛΛΟ

‘Ο ανδριάντας του Νικηταρά εκτίθεται και στην Πανελλήνιο

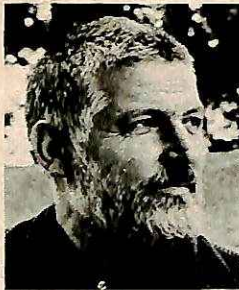
Στην Τουρκολέκα, ένα χωριό ανάμεσα Τρίπολη και Καλαμάτα, θα στηθεί έφετος ένα μεγάλο δλόσωμο άγαλμα του Νικηταρά. ‘Ο ανδριάντας αυτός είναι ήδη έτοιμος. Είναι έργο του γλύπτη Γιώργη Γεωργίου, έφορου της ‘Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών. Καί φαίνεται πως οι ‘Αθηναίοι θα το δουν και θα το χαρούν πριν από τους Τουρκολεκιώτες, άφου, κατά πάσαν πιθανότητα, θα έκτεθι στην έφετεινή Πανελλήνιο. ‘Ο ανδριάντας του Νικηταρά είναι — έστω και 118 χρόνια μετά τον θάνατό του — ο έλάχιστος φόρος τιμής για τον θρυλικό Νικηταρά τον Τουρκοφάγο, τον όποιον ο στρατηγός ‘Ιω. Μακρυγιάννης συνήθιζε νά άποκαλή ‘Αγαθό και Πατριώτη...

‘Ο ανδριάντας είναι χάλκινος και έχει ύψος τριών μέτρων. ‘Ο Γεωργίου χρειάστηκε δυό χρόνια για νά άποπερατώσει το πρόπλασμα και τά καλούπια. ‘Οπως συνήθως γίνεται σε τέτοιες περιπτώσεις, το άγαλμα «χύθηκε» σε κομμάτια. Το «χύσιμο» του ανδριάντος έγινε στην Μεταμόρφωση ‘Αττικής, στο έργαστήριο του χύτη Νίκου Κερλή.
 Χίλια κιλά «μέταλλο» χρησιμοποιήθηκαν για τον χάλκινο Νικηταρά. Το «μέταλλο» δέν είναι, όπως νομίζουν, έξ ολοκλήρου χαλκός. Περιέχει 15% ψευδάργυρο, μολύβι και κασσίτερο. Τα τρία αυτά μέταλλα προσδίδουν ώραίο χρώμα στο άγαλμα και βοηθούν στην ρευστοποίηση του χαλκού.

‘Ο Νικηταράς ο Τουρκοφάγος δέν είναι ένας τυχαίος άγωνιστής του 1821. Δέν είναι ένας δευτερεύων καπετάνιος της ‘Ελληνικής ‘Επανάστασης. Ούτε άνεμίσθη στον ‘Αγώνα από νεανικό ένθουςιασμό, άφου το 1821 ήταν πιά 38 ή 39 έτών.
 ‘Ο Μακρυγιάννης έπανειλημμένως άναφέρει τον «άδελφό του Νικήτα», πράγμα που κάνει μόνο για τον Γέρο του Μοριά, για τον Καραϊσκάκη, τον Γκούρα, τον Γρίβα, τον Τζαβέλα και τον ‘Οδυσσέα ‘Ανδρούτσο.
 Το άληθινό όνομα του Νικηταρά είναι Νικήτας Σταματελόπουλος. ‘Η ζωή του ήταν μιá διαρκής μάχη. Του σκότωσαν, οι Τούρκοι, τον πατέρα και τον άδελφό. ‘Αργότερα, οι ‘Ελληνες τον δίκασαν.
 ‘Ο Νικηταράς γεννήθηκε στην Μεγάλη ‘Αναστάσοβα, το 1782 ή 1783. ‘Από παιδί βγήκε στο «λαρί. Πρωτοϋπηρέτησε στα σώματα του Ζαχαριά και του Κολοκωτώνη. Με τον διωγμό, πήγε στην Ζάκυνθο, όπου κατετάγη στα έπτανησιακά τάγματα, που είχαν συγκροτήσει εκεί οι Ρώσοι.
 ‘Ο Νικηταράς έλαβε μέρος σε άάμπολλες μάχες της ‘Ελληνικής ‘Επανάστασης. Πολύ γρήγορα δοξάστηκε: Στις 12 - 13 Μαΐου 1821, με 200 παλληκάρια, κατένικησε, στα Δολιανά, έξη χιλιάδες Τούρκους. ‘Εκεί δέ κατέσφαξε τόσους έχθρους, ώστε του έμεινε το παρανόμι Τουρκοφάγος.

ΕΤΟΙΜΟ ΤΟ ΟΛΟΣΩΜΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΗΤΑΡΑ, ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΦΟΡΟ ΤΙΜΗΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΗΡΩΑ

Ο γλύπτης Γ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΓΓΕΝΗΘΗ τὸ 1918 στὴν Πόντια Ἀρκαδίας. Κατὰ τὰ ἔτη 1948 - 1948 ἐσπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Τὸ 1948, τὸ ἔργο του «Κοριτσάκι», ποὺ ἐξετέθη στὴν πρώτη μεταπολεμικὴ Πανελλήνιῳ Ἐκθέσει, ἐτιμῆθη μὲ βραβεῖο. Τὸ 1951 συμμετέχει στὴν ὁμάδα «Ἀο- μός», ποὺ ὀργάνωσε ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα καὶ στὴν Θεσσαλονίκη.

Τὸ 1955 ἐκθέτει στὴν δεύτερη Μεσο- γεωρικῇ Μπιεννάλῃ τῆς Ἀλεξανδρείας. Τὸ 1956 ἐκθέτει στὴν XXVIII Μπιεννάλῃ τῆς Βενετίας. ΑΠΟ Τὸ 1957 μέχρι τὸ 1960, ἐσπούδασε κεραμικὴ στὴν Ἰταλία, μὲ ὑποτροφία τοῦ ΙΚΤ. Τὸ 1963 ἔλαβε τὸ πρῶτο χρυσὸ βραβεῖο στὴν Διεθνή Ἐκθεση Κεραμικῆς τῆς Πράγας. Τὸ 1965 ἔλαβε τὸ δεύτερο χρηματικὸ ἑπάλθο στὴν Διεθνή Ἐκθεση Κεραμικῆς τοῦ Gualdo Tadino τῆς Ἰταλίας. ΕΡΓΑ ΤΟΥ παρουσίασε σὲ ὅλες τὶς Πανελληνίους Ἐκθέσεις, ποὺ ἐγίναν μεταπολεμικῶς, καὶ σὲ διάφορες ἄλλες ἐκθέσεις τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, στὴν Γερμανία, στὴν Γιουγκοσλαβία, στὴν Ρουμανία, στὴν Τουρκία, στὴν Ἀργεντινὴ κ.ά. ΕΠΙΣΗΣ, ΕΡΓΑ του βρίσκονται σὲ διάφορες ἰδιωτικὲς συλλογὲς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, στὸ Μουσεῖο τῆς Faenza τῆς Ἰταλίας, στὸ Μουσεῖο Μοντέρνας Τέχνης τοῦ Τόκιο. ΤΕΛΟΣ, ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ δημοσίους χώρους τῆς Ἑλλάδος εἶναι στή- νες μαρμαρίνες προτομές του, τοῦ Κασορέ, τοῦ Ρώμα, τοῦ Τερτσέτη καὶ τοῦ Λομπάρδο.

Μετά την ἀπελευθέρωση διω- ρίσθηκε διοικητὴς συντάγματος καὶ γενικός ἀρχηγὸς τῆς πολιτι- κῆς φρουρᾶς Πελοποννήσου. Ὑ- πήρξε φίλος τοῦ Καποδίστρια. Ἐπὶ Ὁθωνος ἐδίδωχε. Τὸ 1839 συνελήφθη καὶ ἐδικάσθη. Μολονό- τι, ὅμως, τὸ δικαστήριό τὸν ἀθώ- ωσε, περιωρίσθη στὴν Αἴγινα. Στις 18 Σεπτεμβρίου 1841 τὸν ἀφψαν ἐλεύθερο. Μετὰ τὴν ἐπα- νάσταση τοῦ 1843 ἔγινε ὑπο- στρατάρχης καὶ τὸ 1847 γεροσι- αστῆς. Πέθανε στὶς 25 Σεπτεμ- βρίου 1849, σὲ ἡλικία 67 ἐτῶν. Ὁ Γ. Τερτσέτης κατέγραψε τὰ λακωνικώτατα καὶ συνταρακτικὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Νικηταρά.

Ιδού πὼς περιγράφει τὴν ζωὴ του—ὁ ἴδιος ὁ Νικηταρὰς, στὴν σύντομη αὐτοβιογραφία του:

1. Ἐγεννήθηκα εἰς ἓνα χωριὸ Με- γάλῃ Ἀναστασία, ἀπεδῶθε ἀπὸ τοῦ Μυστρά πρὸς τὴν Καλαμάτα. Ὁ πρόπαππός μου ἦτον προεστὸς καὶ ὁ πατέρας μου ἔφυγε δεκαεξὶ χρόνων καὶ ἐπῆγε μὲ τὰ στρατεύματα τὰ ρουσσικά στὴν Πάρο καὶ ἦτον πολε- μικός.

2. Ἀπὸ ἐνδεκα χρόνων, μαζὶ μὲ τὸν πατέρα μου, ἔσερνα ἄρματα. Ἐ- τουφέκισα ἓνα Τούρκο στὸ Λεοντάρι. Ἐπῆγα εἰς τὴν Ζάκυνθο δεκαοχτὼ χρόνων. Ἀφού ἐσκοτώθηκε ὁ Ζαχα- ριάς, ὁ Ἀναγνωσταρὰς συμβιδάξει τοὺς ἐχθρευμένους κλέφτας καὶ πά- γει εἰς Κορφοῦς. Ὁ Ζαχαριάς ἦτον στυλὸς τῶν κλεφτῶν. Ὁ Ἀναγνω- σταρὰς ὁμιλεῖ μὲ τὸ Μοτσελνίκο. Κά- μνει ἀναφοράς. Εἰς τὴ Ζάκυνθο τό- τε πάγω, γράφομαι εἰς τὰ στρατεύ- ματα, καὶ πέντε χιλιάδες... Πάμε εἰς τὴ Νάπολη. Εἴμεθα εἰκοσιπέντε χι- λιάδες νὰ πάμε στὴ Ρώμη.

3. Ἐισακίσθηκε ὁ αὐτοκράτορας ὁ Ρουσσὸς εἰς τὸ Ὁστερλίτς. Μᾶς κυ- νηγοῦν. Εἰσπράτφομε. Τότενες οἱ κλέφτες ἐχαλάσθηκαν. Ὁ Γέρος ἔ- γλύτωσε.

4. Ἐπάγω μὲ τὸ Γέρο Κολοκοτρῶ- νη εἰς τοῦ Ἀλῆ Φαρμάκη. Ἐπῆγαμε εἰς τοὺς Κορφοῦς. Πάμε στοὺς Τσά- μηδες καὶ Τσαμουριά. Εἴχαμε σινο- μοσία νὰ φέρομε στρατεύματα στὴν Πελοπόννησο, νὰ κινήσουμε τὸν Βε- λήπασα. Εἴμεθα ἀκουσμένοι μὲ τὸν Δοξιάδο. Ὅταν εἴμεθα στὴν Ἅγια Μαύρα, σπηλαινόμενοι στὴ Ζάκυνθο, οἱ δικοὶ μας, πατέρας μου, Πετιμε- ζᾶς, ἐμβῆκαν εἰς τὴν δούλευση τὴν ἀγγλική. Ἡμεῖς ἀπελασθήκαμε. Ὁ πατέρας μου μοῦ ἔστειλε ἓνα γράμμα.

5. Τί μοῦ λέγει ὁ Γέρο Κολοκο- τρώνης, ὅταν ἐνόμιζε ὅτι θὰ πάρουν

πριζονιέρηδες (αἰχμαλώτους) τοὺς ἐ- δικούς μας τοὺς Πελοποννησίους. Λέμε εἰς τὸν... (προφανῶς ὁ Νικη- ταρὰς ἔξελασε τὸ ὄνομα) νὰ πάμε εἰς τὴν Πελοπόννησο, διὰ νὰ μὴν πεθᾶ- νει εἰς ξένο τόπο ὁ Ἀλῆ Φαρμάκης. Πάμε εἰς τὴν Ζάκυνθο. Ἐμβήκαμε εἰς τὴν δούλευση τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Γέρος δὲν ἐμβῆκε τῆς γραμμῆς. Ἐ- γὼ ἐμβήκα ἀξιοματικὸς σὰν βολον- τῆριος (ἐθελοντής).

6. Κατὰ τὸ Μάρτιο μῆνα ἐπιστρέ- φομε εἰς τὴν Ἅγια Μαύρα νὰ τὴν πάρουμε. Οἱ Σουλῶτες ἐβῆκαν σὲ κάτι βουνὰ καὶ μιλιοὺν μὲ τὸ Γέρο. Ἡμεῖς πολέμησαμε δεκαεξὶ χρόνους, δὲν καταδεχόμεθα. Θὰ πολέμησουμε. Ὅχι σὰν εἰσας, ὅπου δὲν ἐρρίξατε ἔ- να τουφέκι στὴ Ζάκυνθο. Κολοκοτρῶ- νης: «Θὰ πολέμησαμε καὶ θὰ τιμῆσο- με τὸν βασιλέα μας». Ἐπολεμήσαμε καὶ ἐθγάλαμε ἀπὸ τὴ θέση τοὺς τοὺς Ρουμελιώτες καὶ τοὺς Φραντσέζους.

7. Ἐπειτα ἐπῆγαμε στὴ Μεσσηνία. Ὁ Τζούρτζ, ἐπιστρέφει ἀπὸ τὴν Ἀγ- γλία καὶ κἀμνει νέο ρεγυμέντο (σύν- ταγμα). Ὅταν ἐστῶλῃ ὁ Ναπολέων στὴν Ἑλδα, ὁ Κάμπελ διέλυσε τὸ τάγμα ἀπὸ φθόνο.

8. Ὁ πατέρας μου μὲ τὸν Ἀνα- γνώστη πᾶνε στὴ Μάνη διὰ τὸ σι- πεδεριό. Συμφωνοῦν. Θέλουν πάγει στὸ Τσερίγο. Ἀπὸ φρουτοῦνα πᾶνε στὰ Βάτικα. Ἐγνώριζε ἓνα φίλο Τούρκο. Νομίζει ὅτι εἶναι αὐτὸς καὶ ἦτον ἄλλος. Τοῦ στέλνει χαιρετήμα- τα. Τοὺς παίρνουν πρὸς φιλοφροσύ- νην, τοὺς πᾶνουν, τοὺς δένουν.

9. Ἀπὸ τὸ Τσερίγο στέλνει ὁ Κο- μαντάντες. Οἱ Τούρκοι τοὺς σφάζουν, τὸν Ἀναγνώστη, τὸν ἀδελφὸ μου, τὸν πατέρα μου.

10. Ὁ Ἀναγνωσταρὰς παραπονί- εται ἀπὸ τοὺς Ρουσσὸς εἰς τὴν Κον- σταντινούπολη. Γράφουν στοῦ Σαν- δρίνη νὰ ἔσπρωξῃ τὰ ὄνοματά μας. Ἦτον στοχασμὸς νὰ πάμε ἀπουκίες. Ὁ Ἀναγνωσταρὰς μοῦ λέγει: «δὲν ἔοιμε ἐκεῖ». Σχέδια περὶ ἐπαναστά- σεις. Νὰ ζήσουμε εἰς βουνὰ μὲ γένια.

11. Ὁ Ἀναγνωσταρὰς μὲ ἄλλους πᾶνε στὴ Ρωσσία. Ὁμιλοῦν μὲ τὸν Καποδίστρια. Φεύγω ἀπὸ τὴ Ζάκυνθο καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν Μάνη καὶ ἀντα- μώνω τὸν Χρυσοσπάθη. Ἐγὼ ἔχει- φοτόνησα τοὺς Καλογήρους (Φιλι- κούς). Στὰς 18 Ὀκτωβρίου 1818 ἀν- ταμώθηκα μὲ τὸν Χρυσοσπάθη.

12. Εἰς τὸ μοναστήρι στὴς Κατε- ζιές ἐνδύθηκα ὡς δούλος καὶ νὰ πά- γω στὴν Ὑδρα ν' ἀνταμώσω τὸν Ἀ- ναγνωσταρὰ. Δημεριάζω μὲ τὸν παπᾶ εἰς ἓναν φίλο τὸν Καλόγηρο.

13. Εἰς τὴν Πελοπόννησο περιφέ- ρομαι μὲ τὸν Ἀναγνωσταρὰ, ἔπειτα μὲ τὸν Κολιόπουλο. Ἐπιστρέφω εἰς Ζάκυνθο. Γραφῇ τοῦ Ἀλ. Ὑψηλάν- τη: «Καπετανέοι, ποὺ διατρίβετε εἰς τὰ Ἴονικα Νησιά, ἡ σάλπιγγα τῆς Ἑλλάδος πλησιάζει...».

14. Μοῦ λέγει ὁ Γέρο Κολοκοτρῶ- νης νὰ πάμε στὴν Μάνη. Δὲν πῆγα. (Διατί);. Πρώτα εἰς ἓνός μου δούλου νὰ σκοτώσει ἓνα πλοῖο τοῦ Τούρκο. Νὰ κόμω φυσέα. Δίδω λόγο τιμῆς, ὅτι δὲν σκοτώνω κανένα. Τὸ Φλεβάρη φεύγω ἀπὸ τὴ Ζάκυνθο. Ἀνταμώνο- με μὲ τὸν Φλέσσα καὶ τὸν Ἀναγνω- σταρὰ.

15. Ὁ Κατζῆς δὲν μᾶς ἔδινε τὰ μπαρουτόβολα. Ὁ Ἀρναουτογλῆς κλεισμένος στέλνει τὸν Μουλάμπαση νὰ ὁμιλήσει μὲ τοὺς καπετανέους.

16. Στὸ Λεοντάρι μαζώνω τὸν κό- σμο. Μαύραχτάρης Μανιάτης. Εἰς τὸ Ἀνεμογδοῦρι, στοῦ Πάπαρι, στὴν Ρίτσα ἔμασα στρατόπλο Τριπολιτῶ- νες, Μυστριώτες ἔως τρεῖς χιλιάδες. Ἐνας ἀπὸ τὴν Καρύταινα τυτίλι (μεταμφιεσμένος) πάγει εἰς τὴν Τρι- πολιτῶν. Συμβούλιο διὰ νὰ ἔβγουν μεντάτι (βοήθεια) νὰ μᾶς κινήσουν στὸ Πάπαρι. Μία γερόντισσα τὸ ἀ- σκεῖ, τὸ λέγει ἐνὸς παπᾶ καὶ μὲ εἰ- δοποιεῖ. Ἡ γυναῖκα ἦτο εἰς τὰ χα- ρέμια. Πέμπτο εἰς τοὺς ἐδικούς μας, πλὴν δὲν πάγει ὁ σταλμένος. Τὸ ἀ- σκεῖ ἀρχίζει νὰ φεύγει. (Πῶς ἐμ- πόδισα τὴ φυγὴ τους).

17. Ὁ Ἀναγνωσταρὰς κατορθώνει νὰ στείλει τὸν Κυριακούλη νὰ πᾶ- σουν τὸ Βαλτέτσι. Θέλει εὐρῆτε καὶ τὸ Νικητὰ. Ὁ Γέρο Κολοκοτρώνης ἦτον στὸ Χρυσοβίτσι. Δεσποτάδες στὰ Βέρονα ἐδικοῦσαν.

18. Ἐνας γέροντας Ἀρβανίτης, θλέποντας τὶς ράχες, ἔχι ἀπὸ πολε- μικοὺς γεμάτες, γνωμοδοτεῖ νὰ θγοῦν νὰ πολέμησουν. Βγαίνουν, τσακίζουν οἱ περισσότεροι. Οἱ Μανιάτες καὶ οἱ Ροῦσοι πολεμοῦν. Οἱ Ροῦσοι σκο- τώνονται. Ὁ Ἀλέξης ζώνεται τὴ ση- μαία λαβομένος. Φεύγει στὴν Κορῶ- νη. Οἱ Τούρκοι πᾶνε κατὰ τὴ Μάνη, πλὴν δὲν ἠμπόρεσαν νὰ προεδύσουν. Ἐπειτα σαράντα χιλιάδες Ἀρβανί- τες ἐμβαίνουν. Τότε ἔμειναν οἱ κλέ- φτες μὲ τὸ ἔμβα τῶν Ἀλβανῶν. Οἱ προεστοὶ ἔμειναν. Ἐπειτα ἦλθε ὁ Κα- πετάμπεης.

19. Εἰς τὸ Βαλτέτσι ἦτον ὁ Κερά- λας, ὁ Κυριακούλης, ὁ Μπεξιντῆς (Δημήτριος Ὑψηλάντης), ἓνας ἀδελ- φὸς τοῦ Φλέσσα, Μητροπέτροβας, Λεονταρίτες, Μανιάτες, Φαναρίτες. Δὲν ἐπροφθάσαμε ἡμεῖς νὰ τοὺς κυ- σήσουμε, μᾶς εἶδαν ὅμως. Καθένος τῶν Ἑλλήνων ἐκαυότο ὅτι ἐσχότω- σε ἐφτά ἢ ὀχτώ. Μήνας Μᾶης.

20. Ἀνήμερα τῆς Ἀναλήψεως πο- λεμοῦμε εἰς τὰ Δολιανά. Οἱ Τούρκοι

ἦλθαν ἐκεῖ διὰ νὰ πᾶνε στὸ Μυστρά, στοὺν Ἅγιο Πέτρο, εἰς τὸ Ἄργος. Τὸ καλοκαίρι πᾶμε εἰς τὴ Ρούμελη μὲ τὸν Διὰ, τὸν Ὀδυσσεά, τέσσερες χιλιάδες. Φτιάχνω πύργους εἰς τὰ Δερ- βένια καὶ εἰς τὸν Κερατάμυργο, καὶ ἐμπόδισα τοὺς Τούρκους, τὸν Ὁμιὲρ Βρυώνη νὰ ἐμβεῖ εἰς τὴν Πελοπόν- νησο. Εἶχα ὡς χίλιους. Ἀπὸ τὴ θά- λασσα εἰς τὸ βουνό. Ἐφθασα τὸ Σάββατο εἰς τὴν Τριπολιτῶν. Παρα- σκευὴ ἔπεσε. Ἦτον συνθήκη νὰ θγά- λουν μερικτὸ εἰς τοὺς Δερβενοχωρί- τες. Διὰ τοῦτο ἐπῆγα. Συνάξομεθα εἰς τὸ Ἀνάτλι νὰ τὸ πάρουμε, ρεσάλ- το. Χινόπορος.

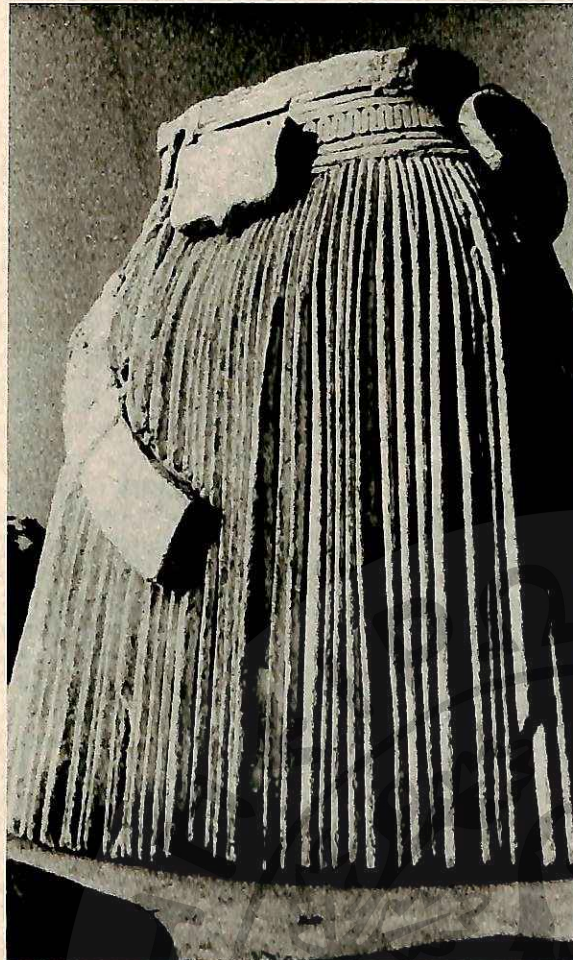
21. Στὴ συνέλευση τῆς Ἐπιδάφρου γίνονται τέσσερες στρατηγοί. Ἐκα- μαν τὸν Ὑψηλάντη εἰς τὸ Βουλευ- τικό. Τὸ Μαυροκορδάτο εἰς τὸ Ἐκ- τελεστικό. Ὁ Ὑψηλάντης ἔρχεται εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάς μαζί μου. Ἡ Γερουσία μοῦ χαρίζει τὸ σπαθί.

22. Εἰς τὸ Λίστομο ἀνταμώνω τὸν Ὀδυσσεά. Προϊδεάζεται κακὸς περὶ

γίαν Μαρίνα. Εἶχε δεκαεφτά χιλιά- δες. Πᾶνε εἰς τὴν Βουδούνισα. Ὁ Ὀδυσσεάς δίδει τὴν παραίτησή του. Ἀπαίτησις.

25. Ὁ Ρομὸς ἀρχιστρατάρχης νὰ φυλάξει τὰ Δερβένια. Εἰς τὸ Δαδί ἀν- ταμωνόμεθα μὲ τὸν Ὀδυσσεά. Ἀλ- βανοί. Προτάσεις. Περνῶ τὰ Ἑξα- μίλια, πᾶνω τὸ Μπριμπάτι. Περνᾷ ὁ Δράμαλης ἀπὸ Κόρινθο καὶ Δερβε- νάκι. Μένει δεκαεφτά ἡμέρες εἰς τὸ Ἄργος καὶ Ἀνάτλι. Ἐπειτα ἀπὸ τὶς δεκαεφτά ἡμέρες ἀναχωρεῖ νὰ πάγει εἰς τὴν Κόρινθο καὶ ἐτράβαγε ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

26. Ἐγὼ ἦμουν εἰς τὸ Στεφάνι καὶ ἐτοιμαζόμενοι νὰ πάγω στὰ Μεγάλα Δερβένια. Λοιπὸν μοῦ ἔκαμαν φανούς, ὅτι οἱ Τούρκοι πᾶνε κατὰ τὴν Κόριν- θο. Ἄμα μοῦ ἔκαμαν φανούς, εὐ- θὺς διέταξα τὸ στρατόπεδο, νὰ κνη- θοῦν ὅλοι, νὰ τρέξουμε κατὰ τοῦ Δερ- βενακίου τὸ Δερβένι, μακρὰν μᾶμι- σι ὥρα ἀπὸ τὸ Δερβένια. Ἐπῆγα νὰ ἐμπροστά. Ἐφθασαν οἱ Ἑλλήνες κα

Τὸ ΧΑΛΚΙΝΟ ἀγάλμα «χούθηκε» σὲ κομμάτια, ποὺ μετὰ συναρμολογήθηκαν. Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ ἦταν ἡ φουσανέλλα.

τοῦ Ὑψηλάντη. Πάμε εἰς τὸ Δαδί, κοντὰ πέντε χιλιάδες. Εἶχα Ἀθηναί- οους, Θηβαίους, Ἀγιοπετρίτες. Εἰς τὸ Τούρκοχώρι ἔως ὀχτὼ χιλιάδες. 23. Τὸ μεγάλο Σάββατο νὰ κινή- σουμε τὴ Στυλὶδα καὶ Παρανέζικι (Ἐπῆγα) καὶ ἄλλοι στὸ Ζητούνη (Λα- μία). Ὁ Ὑψηλάντης μὲνι μὲ τὸν Πανουργιὰ στὴν Κορακοσπηλιά. Ἐ- χαρίσαμε τὴν Πέμπτη ἀπὸ τὸ Τουρ- κοχώρι. Τὸ μεγάλο Σάββατο εὐρεθί- καμε εἰς τὸν Ἀχινί, μακρὰ ἔξη ὥ- ρας ἀπὸ τὸ Ζητούνη.

24. Ὁ Ὀδυσσεάς παίρνει τὴν Ἅ- για Μαρίνα. Τὸ δορὶ (στρατόπεδο) καὶ ἐγὼ παίρνομε τὴ Στυλὶδα. Εἰς τὴν Στυλὶδα κάμνομε τὸ Χριστὸς Ἀ- νέστη. Μᾶς τσακίζουν εἰς τὴ Στυλί- δα. Ἐνόννομαι μὲ τὸν Ὀδυσσεά. Ὁ Δράμαλης μᾶς πολιορκεῖ εἰς τὴν Ἀ-

τόπη. Σταματῶ εἰς μίαν θούση, ἀπο- πῶ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Σώστη, κατὰ τὸ Στεφάνι. Ὁ Γέρο Κολοκοτρώνης εἶ- ναι εἰς τὸν Ἅγιο Γεώργιον. Στρατή- γημα.

27. Ὁ Ἀντωνάκης ὁ Κ. πᾶνει πλη- σίον τοῦ Δερβενακίου. Ὁ Γέρος ῥί- χνει τουφέκια. Μὲ τὰ τουφέκια ἀνε- βαίνει ἀπὸ τὴ Ρίτσα στὸ βουνό. Κυ- ττωῖμε τοὺς Τούρκους ἔως 280. Εἰς τὸ Δερβενάκι, Ἅγιο Σώστη, ὁ δρά- χος, ἡ λαγγαδιὰ ἔγινε ἓνα ἀπὸ τὰ κουφάρια.

28. Ἐφύγαμε ἀπὸ τὸ Δερβενάκι καὶ ἐπιάσαμε πάλι τὸ Στεφάνι. Ἀπὸ τὸ Στεφάνι ἀγγαντεύσαμε τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Γλυκιά. Παρασκευὴ ἦτον. Τὴν Τετάρτη ἐκάμαμε τὸν πόλεμο στοὺν Ἅγιο Σώστη. Τὴν Πέμπτη εἰς τὸ Στεφάνι ἐμοιράσαμε τὰ λάφυρα.

Τὴν Παρασκευὴ ξημερώνοντας ἐτοι- μασθήκαμε νὰ πᾶσσομε τὰ Δερβένια τὰ Μεγάλα, διὰτὶ ἔγραφε ὁ Ὀδυ- σσεάς ἀπὸ τὸ Δαδί ὅτι ἔρχονται τέσ- σερες χιλιάδες Ἀλβανοί. Εἰδᾶμεν ὅ- τι ὁ Δράμαλης ἐκίνησεν ἀπὸ τὴ Γλυ- κιά, νὰ περάσει ἀπὸ τὸ Μπριμπάτι, Ἀγιοκόρι, νὰ πάγει στὴν Κόρινθο.

29. Ἡμεῖς ἐκατεβήκαμε εἰς τοῦ Μπριμπάτι ἀποπῶντον στὸν δρόμο, ἄλ- λὰ τοὺς μισοὺς τοὺς ἔστειλα εἰς ἄλ- λο δρόμο. Αὐτοὶ ἀφού ἔκαμαν νὰ ντουβᾶ τους καὶ ἐγὼ ἐφύλαξα νὰ βα- ρέσω τὸ Δράμαλη τὸν ἴδιο. Ἐνας παπᾶς ἀπὸ τὸν φόβο του, ἔπηρε φο- τιὰ τὸ ντουφέκι ἀπὸ τὰ χεῖριά του. Αὐτοὶ πᾶνουν μὰ πλεῖρα καὶ μᾶς ἀ- δειάζουν τὰ ντουφέκια, θγαίνουν ἀ- πὸ τὸ δρόμο. Οἱ Ἑλλήνες πέφτουν εἰς τὰ λάφυρα. Μὲ τὶς πλῆρες ἐμπό- δις τοὺς Ἑλλήνας νὰ μὴ κἀμνουν λάφυρα, ἀλλὰ νὰ πᾶνε κατόπι τῶν Τούρκων.

30. Εἰς τὸ Ἀγιοκόρι τοὺς κυττω- με. Σχοτώνονται ὡς ἑξακόσιοι. Ἡμέ- ρα Ἅγιας Παρασκευῆς τοῦτο τὸ μῆ- να. Ἐπειτα ἐπῆγα στὸ Μεγάλο Δερ- βένι. Σὲ ὀλίγες ἡμέρες ἐσκοτώθηκε ὁ ἀδελφός μου στ' Ἀνάτλι. Τὸ Ἀ- γιοκόρι εἶναι πλησίον τῆς Κλένιας. Προσκαλοῦμαι διὰ νὰ εἶμαι ἀρχηγὸς τῶν Ἀθηναίων— ἄλλοι ἤθελαν τὸν Ὀδυσσεά. Μένει, ἀφήνει τὸν Γκού- ρα, ὁ ἀποῖος τὸν σκοτώνει.

31. Ἐδυναμωθήκαμε εἰς τὸν Ἀ- γιον Σώστη. Τὴν ἄλλην ἡμέρα τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέα ἔλεγα τοῦ Ἀρσένη: «ἔλκα θὰ τὸ κάμωμε ἔδω». Ὁ Ἀρσέ- νης μὲ εἶπε: «Τὸ κεφάλι μου θὰ μέ- νει ἔδω, ἀλλὰ σπαρὶ γέννημα. Δὲν θὰ πᾶνε τοῦτοι εἰς τὸ Ἀνάτλι».

32. Τὸ ἀσκέρι μου ἐτσάκισε ἀπὸ τὰ ταμπούρια. Ἐσκοτώθηκε ὁ Ἀρσένιος. Τὸν πῆρε ἓνα βόλι στὸ κεφάλι. Τοῦ ἔκοψαν τὸ κεφάλι, καθὼς ἔλεγε τὸ βράδυ. Οἱ Τούρκοι μᾶς παίρνουν τὶς θείσεις, μὲ κλειοῦν ἐμένα, γύρω μᾶς ἔχουν μὲ τὰ μπαϊράκια. Ἐνας Ντα- ριώτης, ὁ Νικολέτος, καὶ ἄλλοι τέσ- σεις πολιοῦν. Ὁ Παρασκευᾶς μὲ πενήντα πᾶνει ἓνα τζογκοῖ (βράχο).

33. Οἱ Ἑλλήνες, καθὼς ἀκούουν ὅ- τι εἶμαι κλεισμένος, ἔρχονται εἰς βο- ῆθειάν μου. Οἱ Τούρκοι τσακίζονται ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας. Τὸ Παλαμήδι πέφτει.

Οἱ ἀναμνήσεις τοῦ Τουρκοφά- γου τελειώνουν τὸ 1823. Ὁ Τερ- τσέτης ἤθελε, ἀλλὰ δὲν κατάφερε νὰ συνεχίσῃ τὴν καταγραφὴ τῆς αὐτοβιογραφίας τοῦ Νικηταρά. Γιά τὰ γεγονότα τοῦ 1823 εἶπε τὰ ἑξῆς ὁ Νικηταρὰς στοὺν Τερ- τσέτη:

34. Συνέλευσις τοῦ Ἀστρους. Ἐμ- φύλιος πόλεμος. Ὁ Ἰαθραῖμης ἐφο- βήριζε τὶς Σπέτσες μὲ ὀχτὼ χιλιάδες. Πάγω στὶς Σπέτσες. Ὅταν ἔπεσε τὸ Μισολόγγι ἦμουν στὴν Μεσσηνία. Ἐ- πείτα ἦμουν μὲ τὸν Καραϊσκάκη στὴ Λευσίνα μὲ ὀχτακόσιους ἀνθρώπους.

35. Μ' ἔκαμαν ἔπειτα φρουράρχο τῆς συνέλευσεως τῆς Τροιζῆνης, ὅ- που ἐπήρξα ὅταν ἐνηφισαν τὸν Κυ- δερνήτην. Ἐπειτα ἀπὸ τὴν συνέλευ- ση τῆς Τροιζῆνης ἦλθα εἰς Ἀθήνα μὲ στρατιώτας. Πάγω εἰς τὴν Μεσ- σηνίαν ἐμποδίζοντας τὸν κόσμον νὰ προσκυνήσει.

36. Ἐρχεται ὁ Κυδερνήτης. Μὲ στέλνει νὰ πραγματοποιῶ μὲ τοὺς Τούρκους τοῦ Ἰμπραήμσας ποὺ ἔφευ- γαν. Ἐπῆγα εἰς τὴν Βόνιτσα, ὅπου ἦτον παρμένη. Γίνονται φρουρὰ τῆς συνέλευσεως τοῦ Ἀργους, πληρεξού- σιος τοῦ Λεονταρίου.

Πόσο ἄργουῦσες κάποτε νά ξυρισθῆς...

Κι' ἦσουν ὅλο νεῦρα γιατί ποτὲ δὲν ἦσουν στὴν ὥρα σου...Κι' οὔτε ἦσουν ποτὲ καλὰ ξυρισμένος. Τώρα, ὅμως, βρήκες τὴν KOLYNOS! Εἶναι καταπληκτικὴ κρέμα...κι' ἔχει κι' αὐτὸ τὸ G-11*...Τώρα μπαίνει στο μπάνιο κι' εἶσαι ἕτοιμος σὲ δυὸ λεπτὰ...καὶ κάθε μέρα σὲ βρίσκω πιὸ φρέσκο καὶ πιὸ ὁμορφο...Εὐχαριστῶ, KOLYNOS!

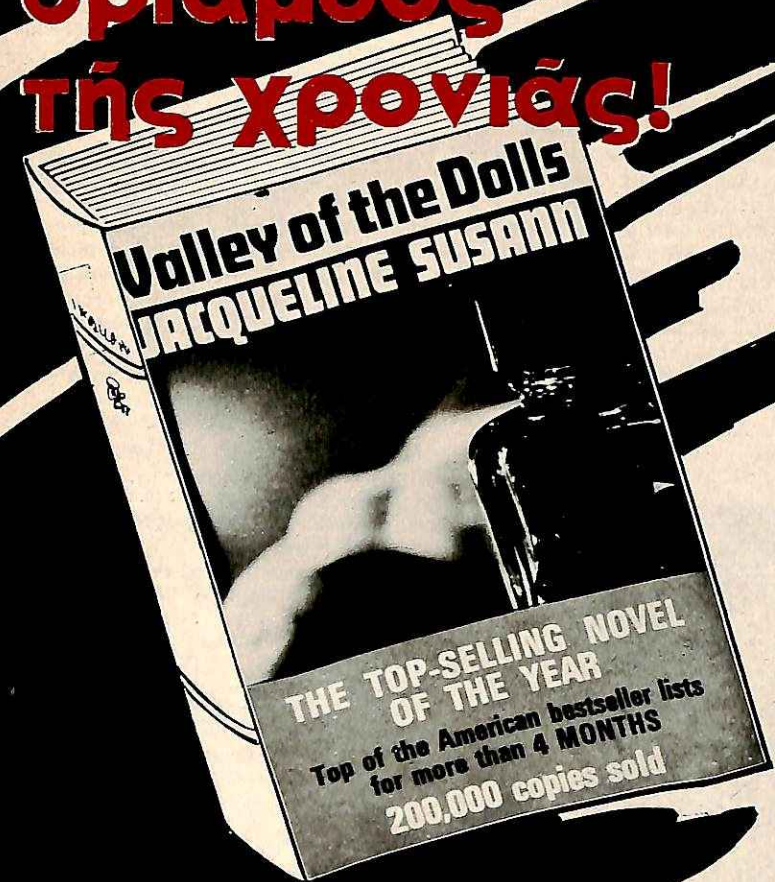
KOLYNOS

SHAVING CREAM with G-11*

ΕΡΓΟΝ

K1

Ο έκδοτικός
δράμβος
της χρονιάς!

Η υιοθεσία μέ τις υιοθεσίες

Σύνδεση με το προηγούμενο — μπορείτε να

Η Άννα, μια όμορφη κοπέλα από την επαρχία, αφήνει την συντηρητική Λώρενςβιλ όπου είχε περάσει μια εφημερίδα, αλλά μονότονη παιδική ζωή, κ' έρχεται στη Νέα Υόρκη να ζήσει την συναρπαστική ζωή της μεγαλόπολεως. Προσλαμβάνεται ως γραμματέας στο δικηγορικό γραφείο «Μπέλλαμν και Μπέλλουους», που διαχειρίζεται υποθέσεις καλλιτεχνών. Σύντομα αποκτά δυο φίλους, τη μικρή χορεύτρια Νήλυ, που έχει νοικιάσει ένα διαμέρισμα κάτω από το δικό της και τον Άλλεν πού, ενώ της παρουσιάζεται σαν ένας φτωχός ασφαλιστικός υπάλληλος, της αποκαλύπτει σε λίγο ότι είναι εκατομμυριούχος και της ζητεί να τον παντρευτεί. Η Άννα αρνείται και του λέει ότι δεν τον αγαπά, εκείνος όμως επιμέ-

νει ν' αρραβωνιαστούν, επιμένοντας πως θα την κάνει να τον αγαπήσει.

Η Άννα γνωρίζει μια πελάτισσα του γραφείου, την διάσημη ηθοποιό του Μπρόντγουαϊ «Έλεν Λώσον, η οποία συμπαθεί τον πατέρα του Άλλεν, Τζίνο. Στο μεταξύ, όμως, έχει αρχίσει να ενδιαφέρεται για τον συνεργάτη του Μπέλλαμν, τον γοητευτικό Λάβον Μπέρκ, που μόλις επέστρεψε από τον πόλεμο. Στο Νιού Χέιβεν, όπου πάει όλο το γραφείο για να παρακολουθήσει την πρεμιέρα του νέου έργου της Έλεν Λώσον, οι δυο νέοι εκμυστηρεύονται τον έρωτά τους. Η Έλεν διώχνει από τον θίασο την ενζενό Τέρν Κίνγκ, κ' η Νήλυ, που είναι κορίτσι, παίρνει τη θέ-

παρακολουθήσετε από σήμερα την συνέχεια

ση της με την μεσιτεία της Άννας.

Στην Φιλαδέλφεια, που πάνε πάλι για να παρακολουθήσουν την εκεί πρεμιέρα της Λώσον, η Άννα θέλοντας να μείνει για να της κάνει παρέα, επειδή η Έλεν αισθάνεται μοναξιά, παρεξηγείται με τον Λάβον, που επιστρέφει μόνος του στη Ν. Υόρκη. Σύντομα, όμως, η Άννα τσακώνεται και με την Έλεν, που την κατηγορεί ότι, εξ αιτίας του ότι διέκοψε τις σχέσεις της με τον Άλλεν, δεν πήγε ο Τζίνο στη Φιλαδέλφεια να την δει, όπως της είχε υποσχεθεί. Η Άννα μένει μόνη και χωρίς λεφτά. Την βοηθεί να επιστρέψει στη Ν. Υόρκη η όμορφη ηθοποιός του θιάσου Τζέννιφερ Νόρθ, που το διαζύγιο της από ένα

Ιταλό πρίγκιπα την έχει κάνει διάσημη.

Μόλις φθάνει στην Νέα Υόρκη η Άννα μαθαίνει το θάνατο μιας θείας της στη Λώρενςβιλ και φεύγει άμεσως για την κηδεία. Όταν επιστρέφει συμφιλιώνεται με τον Λάβον. Αυτός, αν και την αγαπάει πραγματικά, της εξηγεί ότι δεν μπορεί ακόμη να την παντρευτεί, γιατί η επαγγελματική του καριέρα δεν είναι εξασφαλισμένη. Σκοπεύει να αφοσιωθεί στο γράψιμο, ένα επάγγελμα, από το οποίο δεν θα κερδίσει πολλά. Θέλει πρώτα να γράψει ένα βιβλίο για τον πόλεμο. Η Άννα προσφέρει να τον βοηθήσει χρηματικά, αλλά εκείνος δεν δέχεται. Τον ρωτάει, τέλος, πότε θα είναι σε θέση να την παντρευτεί.

ΤΗΣ ΖΑΚΕΛΙΝ ΣΟΥΖΑΝ

18

Έστρα κλειδί του διαμερισμάτος σου; Ο Λάβον την έφαρξε επάνω του: —Θα παραγγείλω ένα. —Ωστε, τελικά, θα 'ρθης να μείνεις εδώ;

—Όχι, αλλά το πρώτο πράγμα που θα κάνω αύριο θα είναι να σου φέρω μια γραφομηχανή και άφθονο λευκό χαρτί. Μια δημοφιλής, γυαλιστερή, καινούργια γραφομηχανή. Θα είναι το προγαμίο μου δώρο.

—Τό δέχομαι... υπό έναν όρο. —Οτι θα έρθεις κ' εσύ να ζήσης εδώ μαζί μου.

—Όχι! Θα έρχομαι όπως τώρα, όποτε με θέλεις. Θα περνάω μαζί σου τα Σαββατοκύριακα και θα διακτυλογράφω τις σελίδες σου. Άλλά δεν θα ζω εδώ, μαζί με σένα, θα ζω γι' α σένα... και θα περμένω.

Ο Λάβον την φίλησε στα μάτια. Σαν δικηγόρος θα σου έλεγα ότι βγαίνεις αδικημένη από την συμφωνία, σαν έραστής σου όμως, σου δ-

πόσχομαι ότι θα προσπαθήσω σκληρά να μη σε απογοητεύσω.

Οι διατυπώσεις στο δικαστήριο ήταν σύντομες. «Όλοι οι φόβοι της Άννας διαλύθηκαν άμεσα μόλις έδε πόσο απλή και γρήγορη ήταν η διαδικασία. Ο Χένρι έδωσε μερικά χαρτιά στον δικαστή. Ο δικαστής προσποιήθηκε ότι τα διάβαζε, έκανε μερικές ερωτήσεις, η Τζέννιφερ απήγγειλε το ποίημά της και η Άννα το δικό της. Σε λιγότερο από δεκα λεπτά η Τζέννιφερ είχε την ανυρωτική απόφαση στα χέρια της.

Ο Χένρι έκανε και στις δυο το τραπέζι. Έφυγε, όμως, άμεσα μό-

λις τελείωσε το φαγητό, γιατί είχε δουλειά στο γραφείο.

Όταν έμειναν μόνες, η Τζέννιφερ την ρώτησε τι ανέγινε με τον Λάβον και η Άννα παραξενεύτηκε που έδε τον έαυτό της να λέη τόσο γρήγορα και εύκολα όλη την ιστορία στην Τζέννιφερ. Είχε κάτι επάνω της αυτή η κοπέλλα, που αποσπούσε την εμπιστοσύνη του άλλου.

Κουβέντισαν αρκετή ώρα. Στο τέλος αποφάσισαν να πάρουν και την Νήλυ και να νοικιάσουν και οι τρεις μαζί ένα διαμέρισμα. Και κάτι άλλο — η Τζέννιφερ έπεισε την Άννα να πουλήσει το δαχτυλίδι, που, έτσι ή άλλως, ο Άλλεν δεν ήθελε να το πάρει πίσω, και να αναθέσει στον

Χένρι να τοποθετήσει τα κοσμήματά της στην αγορά, όπου σίγουρα θα διπλασιάζονταν μέσα σε λίγα χρόνια.

TZENNIΦΕΡ

Δεκέμβριος 1945

Το «Φθάσε ως τον ουρανό» θα έδινε ακόμη τρεις παραστάσεις στην Φιλαδέλφεια. Οι προβλέψεις του Χένρι βγήκαν σωστές. Μπόρεσαν να παρακάμψουν την Βοστώνη και να φέρουν το έργο στην Νέα Υόρκη νωρίτερα από ό,τι είχαν αρχικά ε-

πολογήσει. Ο θίασος περίμενε με ανυπομονησία την πρεμιέρα της Νέας Υόρκης, έχοντας πεποίθηση στην επιτυχία του έργου, παρ' όλα αυτά όμως, τα νύχια όλων ήταν τεντωμένα. Οι κριτικοί της Νέας Υόρκης ήταν δύσκολοι και τίποτε δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως δεδομένο για την κατάκτησή τους.

Η Τζέννιφερ μόνο αδιαφορούσε για όλη αυτή την ύστερία. Η Φιλαδέλφεια ήταν για κείνη μια πολύ επικερδής περιπέτεια. Στεκόταν όρθια στο σαλόνι του ξενοδοχείου της και χάριζε ένα από τα πιο γοητευτικά της χαμόγελα στον επίμονο δικηγόρο από την Φιλαδέλφεια, που δεν έννοοσε να φύγει.

—Είναι τρεις ή ώρα, του είπε παρακλητικά. Και πρέπει να κοιμηθώ λίγο.

—Μπορείς να κοιμηθείς αύριο όλη την ημέρα. Έλα μαζί μου, έξω ένα θαμναίο κλάμπ που μένει ανοιχτό όλη την νύχτα — είναι εδώ κοντά.

—Κάνει πολύ κρύο. Καί, ειλικρινά, Ρόμπι, θέλω να κοιμηθώ λίγο.

—Άλλωστε, δεν συνηθίζω να πίνω και αν πω κι άλλο θα με πειράξει.

—Πώς είναι δυνατόν να κρυώνεις μέσα σ' ένα τέτοιο παλτό; είτε και έρριξε ένα βλέμμα γεμάτο σημασία στο καινούργιο καστορένιο παλτό που φορούσε.

Η Τζέννιφερ το χάρωσε τρυφερά:

—Ήταν πολύ ευγενικό εκ μέρους σου που μου το χάρισες. Είναι αλήθεια πού έσοτό από την μίνκ μου. Πρέπει όμως να ξεκουραστώ άπόψε.

—Αφού με νά έρθω επάνω μαζί σου, την παρακάλεσε.

—Ήσουν μαζί μου χθές το βράδυ, Ρόμπι!

—Τάχα; καμιά απαγορευτική διάταξη για δυο νύχτες στην σειρά; —Όταν εργάζομαι, ναι. Τηλεφώνησε μου αύριο.

Το χαμόγελό της του έδινε πολλές ελπίδες.

—Τί ώρα;

—Κατά τις έξη. Θα πάμε για φαγητό πριν από την παράσταση.

—Και μετά;

—Και μετά... είτε η Τζέννιφερ ρουκνώντας καταφατικά το κεφάλι της.

Του έστειλε ένα φιλί στον αέρα και μπήκε στο άσανσέρ. Μερικά σημειώματα βρίσκονταν ριγμένα κάτω από την πόρτα του διαμερισμού της. Το ένα ήταν από κάποιον δημοσιογράφο. Τηλεχων σημειώματα και δυο τηλεφωνικές κλήσεις από το Κλιβελαντ. Τώρα όμως ήταν πολύ άργα για να τηλεφωνήσει στη

ή υοιιάδα μέ τις υούυιδες

μητέρα της. 'Η δεύτερη κλήση έλεγε ότι έγινε σίς μιάμιση. 'Ακόμη και ή μητέρα της, δεν θά είχε την αντοχή να περιμένη τόση ώρα. Μαζί με τή άλλα ήταν και ένα γράμμα από την 'Αννα. Είχε υπογράψει τὸ νοικιαστήριο τοῦ διαμερίσματος πού είχε βρει και όλα πήγαιναν ὠραία. 'Η 'Αννα ήταν υπέροχη κοπέλλα. 'Η Τζέννιφερ την ζήλευε πού ἀγαπούσε τὸν Λάιον τόσο πολύ. Θά πρέπει νά είναι κάτι τὸ θαυμάσιο νά είναι κανένας ικανός νά αισθάνεται έτσι. 'Αν ὅμως αισθανόσουν έτσι, δεν θά μπορούσες νά κάνης τὸ ἄλλο. Χάιδεψε τὸ καστόρινο παλτὸ — μιὰ νύχτα με τὸν Ρόμπυ τῆς τὸ είχε χαρίσει. Σ' αὐτὸ χρησιμοποιε ἕνα ὠραίο σῶμα: Νά μπορείς ν' ἀποκτῆς τὰ πράγματα πού σου ἀρέσουν. 'Αναρωτήθηκε τί θά πῇ νά είναι μιὰ κοπέλλα ἐρωτευμένη, ν' ἀγαπᾷ κάποιον σάν τὸν Λάιον Μπέρκ. Θά μπορούσε εύκολα ν' ἀγαπήσει τὸν Λάιον... τὸ είχε σκεφθῇ αὐτὸ τὴν πρώτη φορὰ πού συναντήθηκαν.

—Θά προλάβουμε τὴν προεμέρα τοῦ Τόνυ Πολάρ ἀπόψε, εἶπε πει ὁ Χένρυ. Πρέπει νά σέ βλέπῃ ὁ κόσμος, νά γίνεται θόρυβος γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομά σου. 'Εχω κανονίσει νά σέ συνοδέψῃ ὁ Λάιον Μπέρκ. 'Εγὼ θά πάρω τὴν 'Ελέν.

Δέν είχε φαντασθῇ ὅτι ὁ Λάιον ἦταν τόσο καταληπτικός. 'Ενοίσεις μεγάλη χαρὰ και ταραχὴ ὅταν συνάντησε αὐτὸν τὸν ἄντρα πού οἰσθάνθηκε ἄμεσως ὅτι τὸν ἤθελε, τὸν ἤθελε ὅχι γιὰ κανέναν ἄλλο λόγο, ἀλλὰ ἁπλῶς γιατί τῆς ἄρεσε. Εἶχε ἀποφασίσει νά τὸν καταστήσει ὅταν ἐμφανίστηκε ὁ Τόνυ Πολάρ. 'Η ἐκλογὴ ἦταν πολὺ δύσκολη. 'Ολοι οἱ προσβολεῖς ἦταν στραμμένοι πάνω στὸν Τόνυ ὁ Τόνυ τραγούδησε γι' αὐτήν ὅλοι μέσα στὴν αἴθουσα κοιτάζαν. 'Εκείνη δὲν μπορούσε τίποτε ἄλλο νά κάνει, παρὰ νά χαμογελᾷ συγκρατημένα: αἰσθανόταν τὴν γοητεία τοῦ Λάιον Μπέρκ, ὅμως ὁ Τόνυ Πολάρ ἦταν τὸ πρόσωπο τῆς ἡμέρας. Σάν ἄντρας, δὲν μπορούσε ὁ Τόνυ νά συγκριθῇ με τὸν Λάιον. Εἶχαν τὴν ἴδια ἡλικία, φαντάσθηκε — και οἱ δύο ἦταν γύρω στὰ τριάντα. 'Ομως ὁ ἕνας θά ἔμενε πάντοτε παιδί, ἐνῶ ὁ ἄλλος ἦταν ἀνέκαθεν ἄντρας. 'Ομως ὁ Λάιον Μπέρκ δὲν ἦταν παρὰ ἕνας καλλιτεχνικός πρόσωπος ὁ Τόνυ ἦταν διάσημος. Αὐτὸ τὴν ἐπηρέασε στὴν ἐκλογὴ της. 'Ηταν τόσο ἀπλό... Γδύθηκε ὀλγώνοντας ἀδιάρροτα τὰ ρούχα της πάνω στὴν καρέκλα. 'Ισως θά ἄφηνε τὸν Ρόμπυ νά μείνῃ μαζί της τὴν ἐπομένη τὸ βράδυ. 'Ηθελε ἕνα καινούργιο βραδινὸ φόρεμα. Ζάρωσε τὴ μήτη της. Δὲν ἦταν καθόλου ἐλκυστικός και ἡ ἀναπνοή του ἦταν τόσο βαρειά! 'Ομως τῆς χρειά-

ζονταν μερικά φορέματα και ἄντρες σάν τὸν Ρόμπυ ἦταν πάντα γενναῖοι. Δὲν μπορούσαν νά κάνουν ἄλλως. 'Οσο γιὰ τὸν Λάιον Μπέρκ... ἦταν γι' αὐτήν μιὰ πολυτέλεια, πού δὲν μπορούσε νά ἀποκτήσῃ. Κάποιος ἄγνωστος μηχανισμός, φαινόταν νά κλείνῃ μέσα στὸ μυαλό της αὐτομάτως, διῶχνοντας κάθε τι τὸ μὴ πρακτικό, συγκρατώντας τὰ συναισθήματά της ὅταν ἔδειχναν ὅτι θά μπορούσαν νά ἐπηρεάσουν τίς ἀποφάσεις της.

Δὲν ἦταν πάντοτε έτσι. Στὴν ἀρχὴ τὰ συναισθήματά της εἶχαν ἀμυνθῇ. 'Αλλὰ πήγαινε πᾶ πολλὸς καιρὸς ἀπὸ τότε. Τώρα οἱ ἀποφάσεις της τῆς ἐρχονταν αὐτομάτα. Σκέφθηκε τὸν Λάιον Μπέρκ. Τί κρίμα! Δὲν εἶχαν γίνει όλα ὅπως ἔπρεπε ἐκεῖνο τὸ βράδυ. 'Επρεπε νά διαλέξῃ ἀνάμεσα στὸν Λάιον και στὸν Τόνυ και δὲν ὑπέρχε συναγωνισμός.

Ο Λάιον ἔδειξε κατανόηση. Σαφνικά τῆς ἦρθε μιὰ καινούργια σκέψη: «'Εμεῖς οἱ δύο μοιάζουμε». Βέβαια, αὐτὴ ἦταν ἡ ἀπάντησή. Ἀ ὁ τ ἡ ἦταν γιὰ κείνον μιὰ πολυτέλεια, πού δὲν μπορούσε ν' ἀποκτήσῃ. 'Εκανε, ἔαφνικά, μιὰ ἄλλη σκέψη, πολὺ περιεργή. 'Ισως ἁπλῶς δὲν ἄρεσε στὸν Λάιον. 'Ομως, αὐτὸ ἦταν γελοῖο. Σ' ὅλους τοὺς ἄντρες ἄρεσε. 'Αφῆσε τὰ ἐσώρουχά της νά πέσουν στὸ πάτωμα και στάθηκε μπροστὰ στὸν μεγάλο καθρέφτη. 'Εξέτασε τὸ σῶμα της με ἐπιστημονικὸ ἐνδιαφέρον. 'Ηταν τέλειο, και τὸ στήθος της ἦταν τὸ ἴδιο καταληπτικό, ὅπως πάντα. Δίπλωσε τὸ χέρι της και ἔκανε εἰσοσπέντε γυμναστικές ἀσκήσεις γιὰ τὸ στήθος. 'Ανοῖξε τὸ φαρμακεῖο της και ἔβγαλε ἕνα μεγάλο βάζο με ἀλοιφή. Με σχεδὸν ιατρικὴ ἀκριβεία ἔλειψε τὸ στήθος της, με ἀπαλές, ἀλλὰ σταθερές κινήσεις, πρὸς τὰ ἐπάνω. Κατόπιν, με τὴν ἴδια φροντίδα, ἔβγαλε τὸ μείν - ἅπ ἀπὸ τὸ πρόσωπό της. 'Αφού τέλειωσε αὐτὸ, ἀνοῖξε ἕνα ἄλλο βάζο και ἔβαλε λίγη κρέμα κάτω ἀπὸ τὰ μάτια της. 'Εκανε ἄλλες εἰσοσπέντε ἀσκήσεις γιὰ τὸ στήθος και γόρεσε τὸ νυχτικὸ της.

Κοίταξε τὸ ρολόι: Θέε μου, ἦταν σχεδὸν τέσσερις ἡ ὥρα και ἀκόμη δὲν νύσταζε. Πότε ἄναβαν τὸ καλοριφέρ σ' αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖο; 'Εκανε φοβερὸ κρύο. Χώθηκε κάτω ἀπὸ τίς κουβέρτες κ' ἔβριξε μιὰ ματιά στίς πρωινές ἐφημερίδες. Δυὸ εἶχαν φωτογραφίες της. 'Η μία τὴν εἔδειχνε με τὸν Τόνυ. 'Ο Τόνυ σίγουρα θά τῆς εἶχε ζητήσει νά τὸν παντρευτῇ, ἂν δὲν ἦταν στὴν μέση αὐτὴ ἡ ἀδελφὴ του. Πῶς θά τὰ ἔβγαζε πέρα ἡ Τζέννιφερ με τὴν Μύριαμ; Ποτέ δὲν θά μπορούσαν νά τὴν ἀπομακρύνουν. 'Αν ὁ Τόνυ δὲν ἦταν τόσο ἀνυπόμονος νά κάνει ἔρωτα μαζί της, δὲν θά τὸν

ἔβλεπε ποτέ μόνο. Πραγματικά, μόνο τότε ξεφορτώνονταν τὴν Μύριαμ.

Τὸ τηλέφωνο χτύπησε δειλά, σάν νὰ φοβόταν ν' ἀνησυχῇ ὁποιοδήποτε τέτοια ὦρα. Τὸ σήκωσε με ἑλπίδα. Καμιά φορὰ και ὁ Τόνυ ἔμενε ξάνιος ὡς τὴν αὐγὴ. Δὲν ἦταν ὅμως παρὰ μιὰ τρίτῃ κλήση ἀπὸ τὸ Κλήβελαντ. 'Αναστῆνε και δέχτηκε τὸ ὑπεραστικὸ τηλεφώνημα.

—Τζέν... ('Ακούστηκε ἡ φωνὴ τῆς μητέρας της): Προσπαθὲ νά ἐπικοινωνήσω μαζί σου ὅλη τὴν νύχτα.

—Μόλις μπῆκα, μητέρα. Νόμισα ὅτι ἦταν πολὺ ἀργά γιὰ νά σοῦ τηλεφωνήσω τώρα...

—Πῶς θά ἦταν δυνατόν νά κοιμηθῶ; Εἶμαι τόσο ταραγμένη με ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία, πού γράφουν οἱ ἐφημερίδες τοῦ Κλήβελαντ γιὰ σένα. Λένε ὅτι δὲν πῆρες οὔτε δεκάρα ἀπὸ τὸν πρίγκιπα τώρα πού χώρισες.

—Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια.

—Τζέν, τρελλάθηκες; Τὸ ξέρεις ὅτι ὁ Τζῶν θά φύγῃ ἀπὸ τὴν δουλειά του τοῦ χρόνου και ποτέ δὲν θά τὰ καταφέρουμε νά ζήσουμε με τὴν σύνταξή του. Και τώρα ἀκόμη, μετὰ βίας τὰ βγάζουμε πέρα.

—Σοῦ ἔστειλα πενήντα δολλάρια τὴν περασμένη ἐβδομάδα, μητέρα, και θά σοῦ στείλω ἄλλα πενήντα μόλις πάρω τὸ μισθὸ μου αὐτὴ τὴν ἐβδομάδα.

—Τὸ ξέρω, ἀλλὰ ἡ γιὰγιά εἶναι ἄρρωστη. Χρειάστηκε νά τὴν πᾶω στὸ γινεατὸ, μετὰ μᾶς χάλασε και ἡ κουζίνα καί...

—Θά κοιτάξω νά δῶ ἂν μπόρῃ νά σοῦ στείλω περισσότερα, μητέρα. ('Η σκέψη της ἔτρεξε πάλι στὸν Ρόμπυ): Ξέρεις ὅμως ὅτι δγάζω μόνον ἑκατὸν εἰκοσι πέντε δολλάρια τὴν ἐβδομάδα, μείον κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις και φόρο εισοδήματος.

—Τζέν, δὲν πέθανε τῆς πείνας και σ' ἔστειλα στὸ σχολεῖο στὴν 'Ελβετία γιὰ νά καταλήξῃς νά κερδίζῃς τόσο λίγα χρήματα και μάλιστα κάνοντας τὴν κομπάρσα στὸ θέατρο!.

—Ποτέ δὲν πέθανε τῆς πείνας, μητέρα. 'Εκεῖνα τὰ λεφτὰ τὰ εἶχε ἀφήσει ὁ πατέρας εἰδικὰ γιὰ μένα. Καί με ἔστειλες στὴν 'Ελβετία μόνο και μόνο γιὰ νά διακόψω τὸν δεσμό μου με τὸν Χάρυ.

—Γιατὶ ἤμουν ἀποφασισμένη νά μὴ σ' ἀφήσω νά καταντήσης νά παντρευτῇς ἕνα μηχανοτεχνίτη γκαρζό.

—'Ο Χάρρυ δὲν ἦταν ἀπλὸς μηχανοτεχνίτης. Σπούδαζε μηχανολόγος, καί, ἐκτὸς αὐτοῦ, τὸν ἀγαπούσα.

—'Αν θές νά μάθης, ἀκόμη μηχανοτεχνίτης εἶναι, με μαῖρα νύχια και τρία βρωμάρικα παιδιά. 'Η Χάρριετ 'Αίρὸνς ἦταν ἀπὸ τὰ πῶ ὠραία κορίτσια τῆς πόλεως. 'Εχει τὴν ἡλι-

κία τὴν δική σου, ἀλλὰ τώρα φαίνεται σαράντα χρόνων ἀπὸ τὴν ζωὴ πού κάνει μαζί του.

—Μητέρα! Πῶς εἶναι δυνατόν ἕνα κορίτσι εἰσοσπέντε χρόνων νά φαίνεται σαράντα;

—'Οταν μιὰ κοπέλλα δὲν ἔχῃ λεφτὰ, και παντρεύεται ἀπὸ ἔρωτα, γερνάει γρήγορα. 'Ο ἔρωτας δὲν διαρκεῖ. Τοὺς ἄνδρες ἕνα πράγμα τοὺς ἐνδιαφέρει. Θυμήσου τὸν πατέρα σου!

—Μητέρα, τὸ τηλεφώνημα εἶναι ὑπεραστικό. Δὲν φαντάζομαι νά μοῦ τηλεφωνήσῃς γιὰ νά μοῦ ὁρίσῃς τὸν μπαμπά, εἶπε κουρασμένα ἡ Τζέννιφερ. 'Αλλωστε ὁ Τζῶν εἶναι θαυμασιὸς σύζυγος. Τὸν μπαμπά δὲν τὸν θυμάμαι, ἀλλὰ εἶμαι σίγουρη ὅτι δὲν θά μπορούσε νά εἶναι τόσο καλὸς ὅσο ὁ Τζῶν.

—'Ο πατέρας σου ἦταν ἄστατος. Πλούσιος, ὠραίος, και ἄστατος. 'Ομως ἐγὼ τὸν ἀγαπούσα. 'Η οἰκογένειά μας δὲν εἶχε ποτέ λεπτὰ, εἶχε ὅμως ὄνομα. Μὴν ξεχνᾷς ὅτι ἡ γιὰγιά σου κρατᾷ ἀπὸ τοὺς Τρέμοντ της Βιργινίας. Καί νομίζω ὅτι θά ἦταν καλύτερα νά εἶχες πάρει τὸ Τρέμοντ γιὰ καλλιτεχνικὸ ὄνομα, ἀντὶ γι' αὐτὸ τὸ γελοῖο τὸ Νόρθ.

—Δὲν εἶχαμε συμφωνήσει ὅτι θά ἔπαρνα ἕνα διαφορετικὸ ὄνομα, ὥστε κανεῖς νά μὴν ἀνακαλύψῃ τὴν καταγωγὴ μου; 'Αν θέλω νά περῶ γιὰ δεκαεννέα χρόνων, πρέπει νά εἶμαι ἡ Τζέννιφερ Νόρθ. 'Αν ἔπαρνα τὸ Τρέμοντ, κάποιος στὴν Βιργινία θά με ἀναγνώριζε. 'Αν κρατοῦσα τὸ πραγματικὸ μου, τὸ Τζόνσον, ὅλοι στὸ Κλήβελαντ θά με θυμόνταν.

—Με τὸν θόρυβο πού δημιουργεῖθηκε γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου, ὅλοι σέ θυμήθηκαν. 'Ολόκληρη ἡ πόλη μιλάει γιὰ σένα ἀπὸ τότε πού παντρεστήκες. Μιὰ ἐφημερίδα μόνον σχολίασε τὴν δῆλωσή σου ὅτι εἶσαι μόνον 19 χρόνων, ὅμως, ἐντυπωσιάστηκαν ὅλοι τόσο με τὸν πρίγκιπα, πού αὐτὸ δὲν εἶχε πᾶ σημασία. Και νόμιζα κ' ἐγὼ ὅτι δὲν ἔχει σημασία, γιατί εἶχες κάνει ἕναν καλὸ γάμο. Καί νά πού τώρα τὰ ἐγκαταλείπεις όλα, χωρὶς νά πάρῃς οὔτε δεκάρα.

—Μητέρα, γιατί νομίζεις ὅτι τὸν ἄφησα; Λίγο πρὶν φύγουμε γιὰ τὴν 'Ιταλία, ἀνακάλυψα ὅτι δὲν εἶχε καθόλου χρήματα.

—Τ' εἶν' αὐτὰ πού λές; Εἶδα τίς φωτογραφίες στίς ἐφημερίδες: Τὸ διαμαντένιο περιδέραιο, ἡ γοῖνα ἀπὸ μίνκ...

—Τὸ περιδέραιο ἀνήκει στὴν οἰκογένειά του. Τὴν γοῖνα νομίζω ὅτι τοῦ τὴν ἔδωσε ὁ γονιὰς δωρεάν, χάριν διαφημίσεως. Κρατοῦσε ὁλόκληρο πάτωμα στὸ Γουὼλντορφ, ἀλλὰ μιὰ ἐταιρία κρασιῶν πλήρωσε τὸ λογαριασμό. Γι' αὐτοὺς, ἦταν κάτι σάν πρόσβυς καλῆς θελήσεως. 'Ο τίτλος του εἶναι ἀδυνάτωτος, ἀλλὰ εἶναι τελείως ἀπένταρος. Τὰ ἔχασαν όλα ὅταν ἀνέλαβε ὁ Μουσσολίνι. 'Εχουν ἕνα θλιβερό μεγάλο πύργο ἔξω ἀπὸ τὴν Νάπολη. Θά ἔμενα ἐκεῖ προσπαθώντας νά εἰσχωρήσω στὴν διεθνὴ ἀριστοκρατία, φορώντας τὰ κοσμήματα τῆς οἰκογενείας και ζώντας μέσα σὲ ἄξιοπερὴ φτώχεια. 'Ημουν τυχερὴ πού τὸ ἀνακάλυψα ἐγκαίρως. Μοῦ εἶπε ὅτι ἦταν πλούσιος, ὥστε νά με καταφέρῃ νά φύγω μαζί του στὴν 'Ιταλία, ὅπου ἤλπικε ὅτι θά τοῦ

ἦμουν χρήσιμη. Μετὰ τὸν γάμο ἔμαθα τὴν πικρὴ ἀλήθεια. 'Τότερα ἄρχισε νά μοῦ λέῃ γιὰ κάποιον πλούσιο 'Ιταλὸ, ἔμπορο κρασιῶν, πού ἤθελε νά διασκεδάσω — ἐν ἀνάγκη νά γίνω και φιλενάδα του. 'Αν τὸ καλοσκεφτῇς, μητέρα, δὲν ἦταν παρὰ ἕνας ἀριστοκράτης μαστροπός. Πάλι καλὰ πού μπόρεσα νά κρατήσω τὴ γοῖνα.

—Καί μ' αὐτὸν, τὸν Τόνυ Πολάρ, τί γίνεται; ῥώτησε ἡ μητέρα της.

—Εἶναι πολὺ συμπαθητικός.

—Τζέν!

—Μητέρα, εἶναι ἀλήθεια πολὺ συμπαθητικός... και μοῦ ἀρέσει. 'Εκτὸς αὐτοῦ, συμβαίνει νά ἔχῃ και πολλὰ χρήματα. 'Αλλωστε, ὁ δικηγόρος μου νομίζει ὅτι θά μπόρῃ νά ἀποσπάσω κανένα κινηματογραφικὸ συμβόλαιο.

—Οὔτε νά τὸ σκέπτεσαι γιὰ τὸν κινηματογράφο.

—Γιατὶ; Μπορεῖ νά πετύχαινα.

—Εἶναι πολὺ ἀργά. Δ ἐ ν εἶσαι δεκαεννιά χρόνων πᾶ. Εἶσαι ὅμως τυχερὴ — ἔχεις ἕνα υπέροχο πρόσωπο και ἀκριβῶς τὸ σῶμα πού θέλουν οἱ ἄνδρες... ἂν καὶ αὐτὸ τὸ σκαρὶ δὲν διατηρεῖται πολὺ. Τί ἔχεις πει σ' αὐτὸν τὸν Τόνυ Πολάρ, γιὰ τὴν καταγωγὴ σου;

—Μιὰ φανταστικὴ ἱστορία βασισμένη πάνω σὲ λίγη ἀλήθεια. 'Οτι ὁ πατέρας μου ἦταν πλούσιος και ὅτι σκοτώθηκε κατὰ τὴν διάρκεια ἐνὸς ὁμηραδισμού στὴν 'Αγγλία, ὅτι ἄφησε ὅλη τὴν περιουσία του στὴν δεύτερη γυναῖκα του...

—Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια... παρακάτω...

—'Οτι ὁ πατέρας μου μοῦ εἶχε ἀφήσει μιὰ μικρὴ κληρονομία και ἔτσι μπόρεσα νά σπουδάσω στὴν 'Ελβετία. 'Αφού ὅμως ὑποτίθεται ὅτι εἶμαι δεκαεννιά ἐτῶν, δὲν τοῦ εἶπα βέβαια ὅτι ἔμεινα στὴν 'Ελβετία πάνω ἀπὸ πέντε χρόνια.

—Τί τοῦ εἶπες γιὰ μένα;

—Εἶπα ὅτι ἔχεις πεθάνει.

—Τί ἔκανε λέει;

—Μητέρα, τί νά τοῦ ἔλεγα; 'Οτι ἔχω μιὰ μητέρα, ἕναν πατριὸ και μιὰ γιὰγιά, πού δὲν βλέπουν τὴν ὥρα νά ἔρθουν ἀπὸ τὸ Κλήβελαντ νά ζήσουν μαζί μας;

—Κι ὅταν τὸν παντρευτῇς, πῶς θά με παρουσιάσῃς;

—Θά εἶμαι ἡ θεία μου, ἡ ἀγαπημένη ἀδελφὴ τῆς μητέρας μου, πού συντηρῶ ἐγὼ.

—Καλὰ, ἂς εἶναι έτσι. Προσέχεις τὴν σιλουέττα σου;

—Εἶμαι πολὺ λεπτὴ, μητέρα...

—Τὸ ξέρω, ἀλλὰ πρόσεξε. Δὲν πρέπει ἄλλοτε νά παχαίνῃς, ἄλλοτε νά ἀδυνατίξῃς. Εἶναι τὸ χειρότερο πράγμα γιὰ τὸ στήθος σου. Μεγάλη στήθῃ σάν τὸ δικό σου, πέφτουν γρήγορα, και τότε σκαλίνεται κανεῖς νά τὰ βλέπῃ. Χρησιμοποίησέ το ὅσο τὸ ἔχεις. Οἱ ἄντρες εἶναι κτήνη — φαίνεται ὅτι τοὺς ἀρέσουν αὐτὰ. 'Ισως δὲν θά εἶχα χάσει τὸν πατέρα σου ἂν δὲν ἤμουν τόσο ξεροκαπνὴ, και θά εἶχα κάνει μιὰ καλὴ ζωὴ... ('Αρχισε νά κλαίῃ): 'Ω, Τζέν, δὲν ἀντέχω ἄλλο. Θέλω νά φύγω, και νά ἔρθω νά μείνω μαζί σου, μαρό μου!

—Δὲν μπορεῖς, ὅμως, μητέρα, ν' ἀφήσῃς τὸν Τζῶν και τὴν γιὰγιά.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΑΒ4/67

Ποιός είναι αυτός;

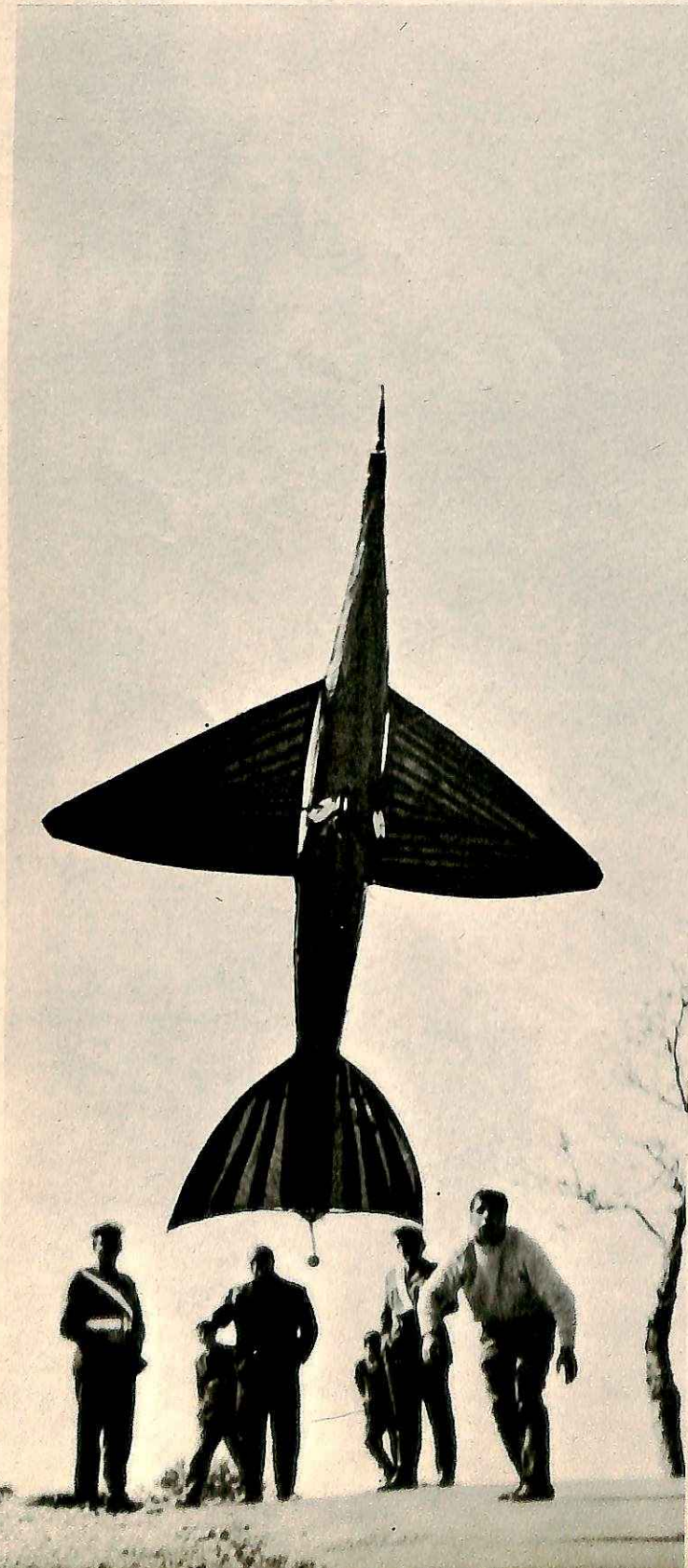
Τὸ ποτό του εἶναι σαμπάνια BRUT τὸ ντύσιμό του ἄψογο ἡ συντροφιά του ἐκλεκτὴ και τὰ τοιγάρια του KENT.

Τὰ ἀμερικανικὰ τοιγάρια με φίλτρο πού τὰ προτιμοῦν ὅλοι στὸν κόσμο. Κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν 'Αμερικὴ. Πάντοτε φρέσκα.

Κι όμως είναι

ΤΟ «X-15» —ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΡΑΒΕΙΟ— ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΤΗΣΗ ΤΟΥ

Ο «ΧΑΪΛΕ ΣΕΛΑΣΙΕ» ΠΕΤΑΞΕ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΘΡΟΝΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΗΡΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

Το
«Χελιδονόψαρο»
—ένας από τους
χαρταετούς που
διακρίθηκαν—
άνυψώνεται
περήφανα στον
γαλανό ούρανό
της Γέρας

Πρωτοφανείς πέννες γνώρισε έ-
φέτος ο «Λαϊκόδημοφρονας», που το
κακόηχο όνομά του δεν τον έμποδί-
ζει να είναι ένας από τους ωραιότε-
ρους λόφους της Μυτιλήνης, λίγα χι-
λιόμετρα έξω από την πόλη, με θέα
στον εξάισιο κόλπο της Γέρας. Έκει
λοιπόν, όπως κάθε χρόνο, έγινε πριν
από λίγες μέρες ο καθιερωμένος έ-
τήσιος διαγωνισμός των χαρταετών.
Όργανωτής της γραφικής αυτής εκ-
δηλώσεως ήταν ο καλλιτεχνικός όμι-
λος του νησιού το «Μπουρίνι», και
φέτος η συμμετοχή ήταν μεγαλύτερη
από κάθε άλλη φορά, όπως μεγάλη
ήταν επίσης η επανοητικότητα των κα-
τασκευαστών, που παρουσίασαν μια
πλούσια ποικιλία χαρταετών.

Από πολύ ποιά, η περιοχή είχε
κατακλυστεί από εκδρομείς και φιλο-
θεάμονες, ενώ οι διεκδικητές των
τριών βραβείων έκαναν τις τελευταί-
ες δοκιμές των χαρταετών τους, που
δεν έχουν καμμία σχέση με τους κοι-
νούς χαρταετούς, και καταλάμβαναν
κατάλληλες θέσεις ώστε να προσφέ-
ρεται ο άνεμος.

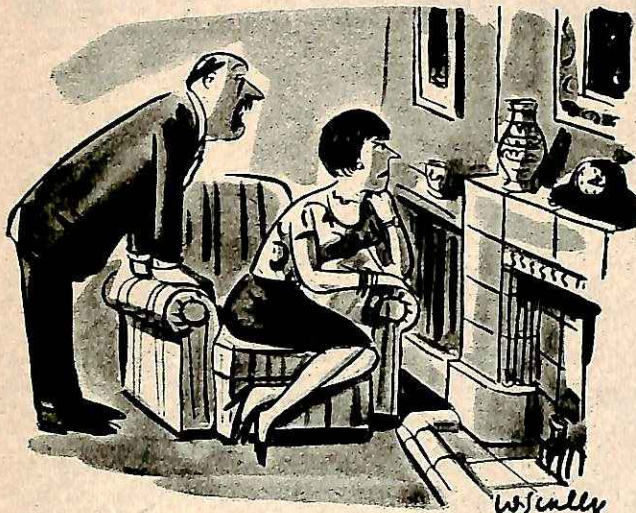
Αφού οι χαρταετοί επιδείχθηκαν
στην επιτροπή, ήλθε η μεγάλη σι-
γή της άνυψωσης. Και τότε ο κα-
ταγάλανος ούρανος γέμισε από τα
πολύχρωμα σχήματα.
Τα μεγέθη έποικιλλαν από ένα έως
πέντε μέτρα, και τα υλικά κατασκευ-
ής από χαρτόνι και ζελατίνα μέχρι
πούπουλα πουλιών. Όσο για την έ-
πανοητικότητα και την πρωτοτυπία,
ήταν πραγματικά αξιοθαύμαστες.

Θριαμβευτής ο κ. Γιώργος Μαλα-
κός, που, για έβδομη φορά κέρδισε
το πρώτο βραβείο με τους χαρταε-
τούς του «Χαΐλε Σελασιέ», «Ρομπότ»,
«Σαμαίες χήνες» και «Γρηγόρης και
Σταμάτης». «Είναι εύκολο να πετύ-
χης μία τέλεια και πρωτότυπη κατα-
σκευή, δήλωσε, αλλά η δυσκολία πα-
ρουσιάζεται μετά, στο ζύγισμα, στην
άνυψωση και την ευστάθεια. Δεν σ'α-
κούω ότι χρειάζονται γνώσεις αε-
ροναπηγικής».

χαρταετοί!..

«ΤΟ ΡΟΜΠΟΤ», ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥ κ. Γ. ΜΑΛΑΚΟΥ, ΓΙΑ 7η ΦΟΡΑ ΝΙΚΗΤΟΥ

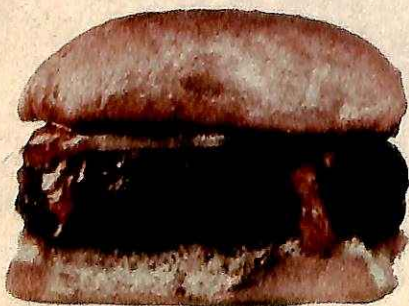

«Είναι τίποτα που έκανα; Τίποτα που δεν έκανα; Είναι τίποτα που είπα; Τίποτα που δεν είπα; Ή ο τόπος που δεν έκανα κάτι ή δεν είπα κάτι;...»

★ **ΠΟΣΟ** έχει αλλάξει η μόδα και στην ανδρική ομορφιά! Προπολεμικώς, ο γυναικίος πληθυνσμός της γής αναστέναζε με τις κλασικές μορφές των Ρούντολφ, Βαλεντίνο, Ραμόν Νοβάρο, Ταύρον Πάουερ... Τώρα τον αντικαθιστούν... οι άσχημοι. Ζαν Πόλ Μπελμοντό, Στήβ Μάκ Κουήν, γοητευτικοί είναι αλήθεια και οι δύο, αλλά πόσο διαφορετικοί! Πιο σπαθέρη έχει μείνει η μόδα της γυναικείας ομορφιάς. Η Βίονα Λίβι, από τις τελευταίες σιάς, είναι γνήσια καλλονή, της σειράς της Μαίρυνλιν Μονρόε.

★ **ΘΑΥΜΑΣΙΑ** επιπλο από «μπαμπού», χονδρό, γυαλιστερό καλάμι, ή στο φυνικό του χρώμα, ή σε συνδυασμό με πράθα, φτιάχνει ένας εξαιρετικός τεχνίτης, ο Δημ. Βοβώνης... Το εργαστήριό του, Ζηνοδότου 5, Παγκράτι, τηλ. 722.670.

★ **ΤΑ ΠΙΟ** όνομαστια παπούτσια στον κόσμο είναι αυτά που φέρουν την φίδια «Φεργαγκάμο»... Ιταλικά, δεν ακολουθούν πιστά τις υπερβολές της μόδας —δεν παρουσιάζονται ποτέ με φόρμες πολύ μυτερές— αλλά είναι συγχρόνως τα πιο έλαφρα, και άνθετικά, και κομρά. Και άκριβά, φυσικά.

ΑΤΤΟ είναι το «χαμπαούγκερ», το νοστιμότερο σάντουιτς, που, συνοδευόμενο από ένα καφέ, λύνει το πρόβλημα του μεσημεριανού φαγητού για εκατομμύρια κατοίκους του Νέου Κόσμου. Ψωμί μαλακό, νόστιμο, λίγο σάν άμυρο τσουρέκι, ένας ζουμερός κρεφτός από καλό κρέας, λίγο κρέμας, σάλτσα ντομάτα, μια λεπτή φέτα κρεμμυδι. Πώς, άραγε, δεν έχει φθάσει ακόμη και στην πατρίδα μας για να συναγωνισθεί τις αντίστοιχες και τα σουβλάκια μας;

Μεταβίμας

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΑΣ

L' ETAT DE DROIT
REVUE D'EDUCATION POLITIQUE SOCIAL — ECONOMIQUE
FONDATEUR — DIRECTEUR
Dr. JUR Phocion PAPATHANASSIOU, ATHENES

TABLES DES MATIERES
L' ETAT DE DROIT DANS UNE SOCIETE MODERNE
L'importance politique des élections generales dans un regime libre.
Par Ph. PAPATHANASSIOU.
Les Principes généraux du développement économique en Grèce.
Par la Commission du Prof. ANGELLOPOULOS
Les Buts de l'Etat de Droit.
La mission sociale de l'Etat moderne et le role de la Medicine.
Par dr. Ev. VAGIANOS

LA JUSTIFICATION INTERNATIONALE DE L' ETAT DE DROIT
L'avenir du Parlement Anglais.
Par Ch. MAYER
U.N.E.S.C.O. — son role, ses réalisations, ses perspectives.
Le discours du DE GAULE à l'Assemblée Generale.
La declaration Franco-Sovietique et la paix mondiale.

CHRONIQUES
La puissance de la Presse, «FIGARO» centenaire.
L'assurance privée et étatique en Grèce.
Commission Internationale des Juristes.
La ville antique et la ville moderne.
Par C. DOXIADIS
Le Genre des études et recherches æstistiques ; ses Congrès pour 1907.

NOTES BIBLIOGRAPHIQUES
La France et ses alliés.
Par MAURICE SCUMANN
La lutte contre le crime en Grèce
Par Ch. GIOTIS,
T. III
MARS 1967 9 ATHENES

Διαγωνισμός...

ΤΙ ΤΑ θέλωμε τά... φράγκικα;—Ένα μικρό τεύχος με τίτλο «Το Κράτος Δικαίον», χωρίς κανένα λόγο, προσφέρει ένα πινάκιο περιεχομένων, που φθάνει για να πείσει τους ξένους που ένδεχεται να διαβάσουν, μόνο αυτό, να χάσουν κάθε ιδέα περί της σοδαρότητός του. Για να πεισθώτε... μετρήστε λάθη. (Ο άναγνώστης που θα δρθί τα περισσότερα, θα δραδευθί!).

Χάι - Κάι

•ΔΙΑΚΟΠΗ... λόγφ της όμοιότητας των μίνι - ποιημάτων, που φθάνουν. Εύχαριστούμε, πάντως, όλους τους φίλους της στήλης, όχι μόνο για τα «Χάι - Κάι», αλλά και για τα τόσα καλά λόγια, που συνήθως τα συνοδεύουν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Άγαπητή Βέρα,

Θά ήθελα να σάς συγχαρώ για την επικαιρότητα που χαρίσατε τελευταία στο ζήτημα της «έλληνικής άριστοκρατίας». Το θέμα αυτό κατατάσσεται τόσο και πιο άχριστο, γιατί, κατά κανόνα, συντηρείται από γηγενείς με έφημερεύουσα επιφάνεια, που είτε αναζητούν θυρεό στο προγονικό.. γουδοχέρι, είτε κυνηγούν στην ουσία το προνόμιο σνομπισμού και μόνο. SNOB, όμως: S(INE) NOB (ILITATE). Η άριστοκρατία είναι σύμφυτη με την ευγένεια, πιο απλά, με την καταδεικτικότητα, το άγκάλιασμα κάθε ποιητικά ίκανού στοιχείου.

Αν το πρώτο τοπικό της φυτώριο υπήρξε η Έλληνική Έπανάσταση, την πρώτη άριστοκρατία στον τόπο μας καθιέρωσαν τιμήματα και μόνον τιμήματα: αίμα στην Έλληνική Έπανάσταση, ανάλωση περιουσίας και σωφροσύνης, μετά από αυτήν, για να κρατηθεί το βαρύ έθνικό δόνομα μέσα από τις διάφορες φόρμουλες διακυβερνήσεως.

Τά χρόνια, όμως, περνούν. Πέρα από τις άθροες λήθαιστικές πράξεις θανάτου, υπάρχει ακόμη ένας σημαντικός λόγος για να τονίζεται το έργο και η παρουσία αυτών που απέμειναν: η άλλαγή σκηνικού. Η λέξη «έλληνική άριστοκρατία», ταυτισμένη στο παρελθόν με τις προσωπικές θυσίες για την πατρίδα, και με την οικογένεια σαν το παντοδύναμο κύτταρό της, έχει διχασθεί σε δύο ειδών «άριστοκρατίες»: το χρήματος και το πνεύματος — που συζούν αρμονικά, και γιατί τις δίνει το κοινό ταλέντο (ή σοδαρή πλευρά) και γιατί, που και που, ή μία στερείται την άλλη... Η σοδαρή πλευρά, που ανέφερα, αποτελεί και μία πολύ ασιόδοξη ένδειξη αληθινής προόδου.

Μόνο η αξία έχει, από τον ίδιο της τον έαυτο, τις πιο «άριστοκρατικές» απαιτήσεις. Μαζί με την εύχρηστη αυτή διαπίστωση, κλείνω και τις εύχαριστίες μου για την φιλοξενία σας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΓΓ. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

Η ΚΕΦΑΤΗ ΜΟΔΑ 1967

απο το **ΑλφΑ**
ως το **ΩμεγΑ**

Ασ υ μ μ ε τ ρ ί α... σημείο νέο και χαρακτηριστικό της έλευθερίας που πνέει στην έφετεινή μόδα. Λοξά κλεισίματα σε παλτά και ζακέτες, λοξές φούστες, άνισα στριφώματα, ένα μανίκι μόνο σε θραδινά φορέματα...

Βα μ μ έ ν α, προσεκτικά, σοφά, εξακολουθούν να είναι τα μάτια, από ξημέρωμα πρωινό έως ξημέρωμα νυκτερινό. Έκεί συγκεντρώνεται ή φαντασία του «μακιγιέρ»...

Υα λ ι ά, πελώρια, χρωματιστά, με πλαστικούς σκελετούς, θα φορεθούν το καλοκαίρι, ίσως για να άμυνθούν από τα χρώματα, τα μέταλλα, τα λαμέ...

Δι π λ έ ς φούστες, με πιέττες και μεσοφοράκι από κάτω, διπλά και τριπλά φορέματα από πολύχρωμες μπουσλίνες, που φτιάχνουν χαριτωμένα θραδινά, αξία για λιγνές μπαλαρίνες, είναι από τα καινούργια σημεία της μόδας...

Εξ ω τ ι κ ά... είναι ιδίως τα θραδινά, όπου ή Άνατολή, ή Άφρική, ή Άσία, έχουν θέλξει τα μέγαρα όνόματα της γαλλικής ραπτικής. Δυστυχώς έχει παρασούει και τους κοιμωτάς, που έχουν στήσει σε μερικά κεφάλια τα περιεργότερα θραδινά οικοδομήματα!

Ζω ν ε ς πολλές έχουμε έφετος, και μερικές τόσο φαρδείς, ώστε αποτελούν το ένα τρίτον του όλου φορέματος... Έτσι που έχει καταντήσει ή φούστα!

Ηλ ι κ ί α... δεν υπάρχει. Έπαρχει όμως σιλουέττα, διάθεση, τόλμη... Μία λεπτή γυναίκα, περιποιημένη, με καλοχτενισμένα μαλλιά, που στέκεται ίσια και περπατάει γοργά, μπορεί να φορέσει ότι μίνι - ζύπ θέλει!

Θη ρ ι ώ δ η, τα ψεύτικα κοσμήματα, μακάλες πίνκ - πόνκ, κρέμονται από τ' αυτιά, βραχιόλια από πλαστικές ύλες σφίγγουν και θραχίονες, αλλά και άστραγάλους και μπρούς. (Πώς να τα όνομαση, άραγε, αυτά κανείς!).

Ιδ ι ό τ υ π α έμπορμέ, με φανταχτερά σχέδια, με τολμηρές αντιθέσεις χρωμάτων, φοριούνται από το πρωί έως την νύκτα, από την θάλασσα έως τα γκαλά... Μην πλησιάζετε μικρά «αίσθηματικά» σχέδια, συμβαθητικά, άνθισμένα!

Υά λ τ σ ε ς... έγχρωμες, άσπροπ με το φόρεμα ή σε ζωηρή αντίθεση, άσπρες, μαύρες, κεντητές, «αζούρες», συνοδεύουν αναγκαστικά τις «μίνι - ζύπ». Το άτέλειωτα μακρύ πόδι, φαίνεται φτωχό, με την άδιάρητη μεταξωτή κάλτσα, και ή νέα μορφή της το ντύνει και έλαττώνει πολύ την γενική έντύπωση της γυνότης...

Ρό ζ... χείλια, έλαφρά περασμένα με διαφανές... «άσημένο» σμαγιόν - βερνίκι», είναι ΤΟ βασικό μακιγιό 1967. Ρός με πτεές, σε έλαφρούς τόνους, συνδυάζοντας φυσικά ή τεχνητά χρώματα της ύγιους και έλαφρά ήλιοκαμένης νεότητος...

Σι φ φ ό ν... άλλο ύφασμα που επανήλθε έν δυνάμει! Από τα πιο χαριτωμένα φορέματα είναι τα ριχτά θραδινά σε σχήμα «δέλτα».

Ηα μ έ συνεχίζουν ακόμη να γυαλίζουν σε όλες τις συλλογές, και σίς πλάς έφετος, άσημένα και χρυσά, θα τυφλώνουν τους θαυμαστές τους...

Μπ ο υ κ λ ε ς στολίζουν τα κεφάλια 1968, ύστερα από πολλά χρόνια όπου ή μόδα τή ήθελε «γκονφλέ» και σαν περρούκες. Καταρτές άλλωστε και έλαφρές είναι και οι νέες περρούκες...

Να υ τ ι κ έ ς νότες πολλές έχει ή άνοιξιάνικη μόδα. Και πρώτα - πρώτα έναν άγαπημένο συνδυασμό από αμυλέ - μαρίν, με λευκά γαρνιρίσματα και χρυσά κομπιά...

Το έν τ ς - κ ό α τ ς το κλασικό άνδρικό παλτό, με τσέπες, έπωμίδες, ζώνη, γνωρίζει νέες δόξες. Κοινό, από ωραιότερες καταρτίδες, σε λεπτά χρώματα, είναι το ωραιότερο άνοιξιάνικο παλτό σε όλες τις συλλογές...

Υφ ο ς... εύθυμο, νεανικό, χορευτικό. Κοιτάξτε τα μαννεκέν στα ξένα περιοδικά. Άλλοτε στατικά και μυστηριώδη, τώρα έχουν μεταβληθεί σε λιγνούς άκροβάτες, που πηδούν, τρέχουν, γελούν σαν άτακτα, έξαλλα παιδιά...

Φι λ έ... κάλτσες, φιλέ κοστούμια του μπάνιου, συνδυασμένα με έλάχιστο ύφασμα... έδω κ' έχει, φιλέ στα μαλλιά, το θραδύ, κεντημένα, «ριλέ» τσάντες.

Χα μ η λ ά τα τακούνια σας. Τα παπούτσια με τις λεπτές μυτερές φόρμες, με τα ψηλά, λεπτά (και καταστρεπτικά...) τακούνια, εύτυχώς καταργήθηκαν. Τώρα, παρά είναι παιδικά και χαμηλά, και στρουγγυλά, αλλά θα θρούν τον δρόμο τους.

Ψά θ α... ύλικο της μόδας, σε όλες του τις μορφές και χρησιμότητες, για καπέλλο, για τσάντα, για παπούτσι, για φόρεμα, και άκόμη... για διακόσμηση σπιτιού, για χαλί, για έπιπλα, για «άμπαζούρα», για σέτ στο τραπέζι...

Ωο λ ό γ ι... πελώρια, συνδεδεμένα με πλαστικά ή μέταλλα βραχιόλια, με ζωές, με κλίπς, συνοδεύουν τα σύνολα καπός...

Ορ γ κ α ν τ ι... επανήλθε στην μόδα, και, κεντημένο ή σκέτο, έγχρωμο ή λευκό, διαφανές σύγχρονα... άσημο, παρουσιάζεται σε μπλούζες, σε σεμιζιέ, με το μαννεκέν γυμνό ή ήμικυμνο κάτω από το έλαφρότερο των ύφασμάτων...

Πλ ε κ τ ά, άπειρα, άπ' όλες τις ύλες, από μέταλλα, χόρτο, μαλλί, βαμβάκι, λινό. Το κοινό φόρεμα από πλεκτό με δελονάκι, θα είναι ή καλοκαιρινή στολή των «τηνέιτρες»...

Βέρα

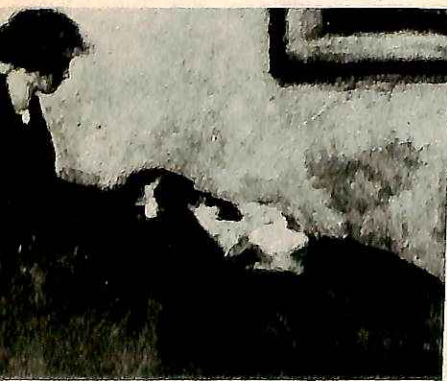
50 χρόνια
ζωγραφικῆς
τοῦ Βυζάντιου

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

Δέν ξέρω ἂν οἱ νέοι ἀφελήθη-
καν ἀπὸ μένα. Ἐγὼ πάντως ἐυαθά
πολλὰ ἀπ' αὐτοῦς, εἴτε πρὶ κατότε
οἱ Περιχίτης Βυζάντιος, ἀποχωρών-
τας —λόγῃ ἡλικίας— ἀπὸ τῆς Σχο-
λῆς Καλῶν Τεχνῶν τῆς "Θράς, τὴν
ἡτοια διηθύνει ἐπὶ 25 χρόνια. Καί
πράγματι, οἱ Περιχίτης Βυζάντιος ἀ-
φελήθηκε πολλὸ ἀπὸ τοὺς νέους. Ἀλ-
λ' ἰδιώτικα δὲν θὰ εἶχε ποτὲ τὴν δύνα-
μη, οὔτε τὸ κοινάργιο στὰ 75 χρό-
νια του, νὰ εἶναι τόσο νέος. Ἐπὶ πε-
νήντα χρόνια δουλεῖν συστηματικὰ
καὶ ἐπίμονα τὸ ἑλληνικὸ ὑπακοῦο δὲ
παλαιάμαχος πρωτοπόρος, καὶ ὅμως
τώρα, γιὰ πρώτη φορὰ, ἔνωσεως τό-
σο ζωντανὰ τὴν οὐσία τοῦ ἑλληνικοῦ
ποταίῳ, μόνον τώρα, χρώμα, σχέδιο
καὶ σύνθεσι, μέσα ἀπὸ τὸ φῶς, ἔγι-
ναν ἑλληνικὴ ζωγραφικὴ.

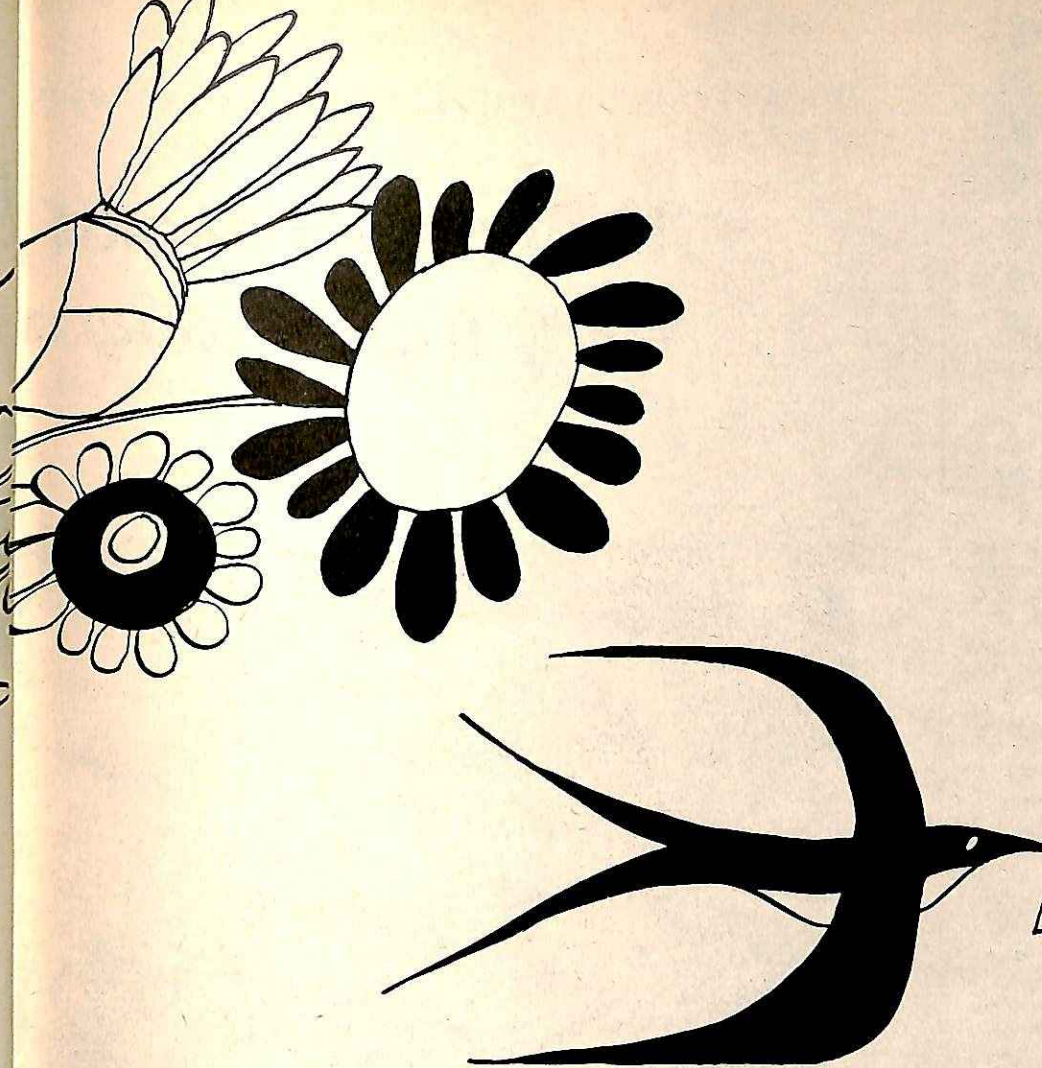
Στην εποχή του Βυζάντιου, οι καλλιτέχνες μάθαιναν να σχεδιάζουν, αλλά όχι και να ζωγραφίζουν. Και οι ίδιοι ίσως θα έμεναν για πάντα ένας καλός δασκάλος, αν δεν γνώσαν αυτή η οριζική αλλαγή μέσα του. Γιατί ένας ζωγράφος, όσο καλός κι αν είναι, δεν έχει το δικαίωμα να μένει πάντοτε ο ίδιος. 'Αλλιώςια θα ήταν μονότονος, λέει ο Βυζάντιος. "Άσχετα αν τα έργα της νεανικής ηλικίας έχουν τα ίδια βασικά γνωρίσματα με την εντέλως πρόσφατη δουλειά του, όπως δρουν πολλοί συνάδελφοι

«Ἡ κυρία μὲ τὸν σκύλο».

του. Καί πράγματι υπάρχει μια συνέχεια και μια συνέπεια στην καλλιτεχνική πορεία του Περιχλίτση Βυζάντιου, που τον ώθησαν από μια ιδιότητα ψυχική, όπως είχε γράψει κάποτε ο Παπαντωνίου για εκείνη την μακρινή πρώτη εμφάνισή του νεο-ορού τότε καλλιτέχνη στην Πανελλήνιο το 1917, ως την σημερινή του δολοχέωση.

Η τωρινή έκθεσή του στο «Χίλτον» κλείνει 50 χρόνια ζωγραφικής και

ἡ ἀνοΐξιν
Ε-Ε-ΕΡΧΕΤΑΙ

Invair vai Invair

Β. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ο ΠΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

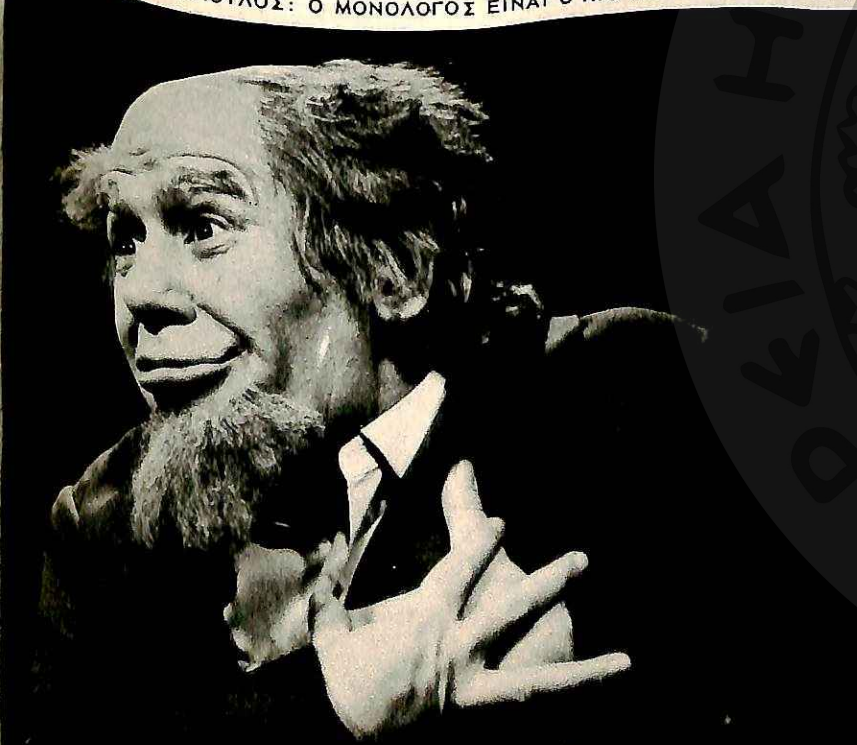
Ἐπιστροφή στήν πηγὴ

Πληθωρικός καθώς είναι ο Βασίλης Διαμαντόπουλος, αισθάνεται απόλυτα στα μέτρα του μια άκρως σκληρή, όπου μπορεί ν' αφήσει ελεύθερα ν' αναπτύχσει όλη η κλίμακα των αισθημάτων, και όπου μπορεί να κρατήσει τον διάλογο. Και τί παράξενη η χαρά και η μέθη του μονόλογου, αυτού του λόγου που στηρίζεται στον έαυτό του, που δεν ακουμπάει πουθενά, όπου δεν παρεμβάλλεται καμιά ξένη φωνή, καμιά ξένη ιδιοσυγκρασία!

Είναι μία τέλεια δυνατότητα συγκεντρώσεως: είναι μία τέλεια εσωτερικήωση του θεάτρου: είναι μία έπιστροφή του θεάτρου στην πηγή του, στο ποιητικό δαιμόνιο που δημιουργεί το θέατρο και που το παρασπαστάνει. Είναι μία έπιστροφή του θεάτρου στην άκμα εσωτερική πηγή

του: τὸ ὄνειρο, τὴν φαντασίωση, τὸ παραμυθένιο. Εἶναι μιὰ ἐπιστροφή στὴν συνείδηση μετὴν μοναξιάς της, μετὴν ὁρμή της, νὰ συλλάβῃ τὸν ἑαυτὸ της, μετὸ σκίρτημά της νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὸς ἄλλους, μετὶς κρύστεως της πρὸς τὰ ἔξω καὶ τὶς ἐπιστροφές της μέσα.

Μὲ τὸν μονόλογο, τὸ θέατρο ἐπιστρέφει στὴν πηγή του: τὴν μοναξιά, τὴν ἀναμέτρηση τοῦ ἐνὸς με τὴν ὑπαρξή, μὲ τὴν μοῖρα καὶ μὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Στὸν μονόλογο, ἡ συνείδηση γίνεται, ἀπὸ τὴν δύναμη τῆς ἰδίας τῆς μοναξιάς, ἡ φωνὴ ποὺ ρωτᾷ καὶ ἡ φωνὴ ποὺ ἀπαντᾷ. Καὶ δὲν ὑπάρχουν οἱ δρόμοι τῆς ὑπεκφυγῆς ποὺ πολλαπλασιάζονται ἐπὶ σκιρτῆς μὲ τὴν ἀναμέτρηση τῶν περισσοτέρων προσώπων. Κλείνει ὁ δρόμος πρὸς τὸ εὖσχημο ἄλλοθι.

Στὸ παραμιλητό του ἐπιστρέφει κα-
νεὶς στὸ καίριο θέμα ποὺ τὸν πονεῖ,
τὴ μοῖρα του.

Ὁ Βασιλεὺς Διαμαντόπουλος λέει πολλὴ σωστὰ γιὰ τὴν ἐρμηνεία τῶν μονολόγων, ὅτι προσφέρει ἕνα μοναδικὸ ἐγγένιον ἐπιτυχίας: τὴν δυνατότητα νὰ εἶναι ἀλόκληρη ἡ παράσταση στὸ ἴδιο ὄψος· γιατί εἶναι ἀλόκληρη στὰ ἴδια χέρια. Δὲν συναντιῶται στὴ σκηνὴ κολῶς καὶ μέτριος ἡθοποιὸς δὲν ὑπάρχουν ἄνισοι συνμηλητῆς. Καὶ φυσικά, ὁ μοναδικὸς ὁμηλητὴς, ποὺ δὲν ἔχει πονηρὰ ἄλλου νὰ πιαστῇ, παρὰ στὴν λαβὴ ποὺ ἔδωσε ὁ ἴδιος στὸν ἐαυτὸ του, εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀνεβῇ τὴν κλίμακα πρῶτα τὸς αὐστηροτέρους νόμους τῆς θεατρικῆς ἰσορροπίας. Γιατί, ποίος θὰ τὸν σώσει, ἀνῆχθαι τὸ σκαλοπατιὸ τοῦ καὶ μείναι στὸ κενό;

‘Ο Βασίλης Διαμαντόπουλος λέει επίσης ότι με τὸν μόνολογο πραγματοποιείται ὁ πιὸ ἀληθινὸς θεατρικὸς διάλογος, ὁ διάλογος ποὺ εἶναι τὸ θεμέλιο τοῦ θεάτρου: ὁ διά-

λογος ανάμεσα στον ήθοποιό και
στο κοινό.

Ἀπὸ τὰ τέσσερα μόνολογα πού
ανεβάζει, ἐφέτος ὁ Βασιλὶς Διαμαν-
τόπουλος, δὺο εἶναι οἱ πρὸς μεγάλης
του παλαιῆς ἐπιτυχίας: Ὁ μόνολο-
γος «Οἱ ὀλαθερὲς συνέπειες τοῦ κα-
πνοῦ», τοῦ Τσαχῶφ, καὶ τὸ μόνολο-
γὸς «Αὐτὸς καὶ τὸ παιδεῖν του»,
τοῦ Ἰάκωβου Καμπανέλλη.

‘Αλλα υπάρχουν έφετος στο πρόγραμμα που παίζεται κάθε Δευτέρα από τόν Διαμαντόπουλο – καί αυτή τή φορά καί από τήν Μαρία ‘Αλκαίου – στο θέατρο “Αθηνών”, δύο νέα έργα: τό “Έβρατος”, τού ηγνώστου στο άθηναικό κοινό (από τόν “Τίγρη), πού παίζεται στήν αρχή αυτής τής θεατρικής περιόδου στο θέατρο “Έλσας Βεργή) Μάρραιν Σίσγκαλ, καί ένα μονόπρακτο γραμμένο από τόν ίδιο τόν Βασίλη Διαμαντόπουλο, πού έχει τίτλο “Η γυναίκα”, καί πού έμπνευστα άκριβώς από τήν γυναίκα τού Βασίλη Διαμαντόπουλου, τήν Μαρία ‘Αλκαίου.

Ἄλ. Διαμαντόπουλος

ΠΡΙΝ ενάμιση μήνα η "Ελενα Ναθαναήλ ταξίδεψε στην "Αμερική για να λάβει μέρος σε διαγωνισμό μεταξύ νεαρών στάρ-άπ' όλο τον κόσμο. Ο διαγωνισμός έγινε στο Χόλλυγουντ. Η Ναθαναήλ, όμως, εκτός από αυτό, γύρισε την "Αμερική, έδωσε συνεντεύξεις στην τηλεόραση, φάνηκε και ακούστηκε...

Και μετά επέστρεψε. Σύμφωνα με τους άγραφους κανόνες του παιγνιδιού, θα έπρεπε να δηλώσει ότι είχε βαρεθεί, κατά την διάρκεια της παραμονής της στην "Αμερική, να απορρίψει τις προτάσεις των ξένων παραγωγών. Συνήθως, έτσι γίνεται... Συνήθως, οι στάρ μας μόλις περάσουν τα ελληνικά σύνορα γίνονται άνδρες. Φαίνεται ότι τις σπκώνει το κλίμα... Τις κυνηγά ή "φόξ", τις παρακαλεί ο φελλίνι, τις ικετεύουν οι αδελφοί Γουόρνερ (κοινώς "Γουόρνερ Μπρόξ"). Τελικά όμως κλείνουν με τους "Αδελφούς Κουρουνιώτη" — και η ιστορία σταματά εκεί...

Λοιπόν, η Ναθαναήλ δεν την κυνήγησε κανείς. Τουλάχιστον δεν έδωσε τίποτα — μολονότι, αν το έλεγε, θα γινόταν πολύ πιο πιστευτή, απ' ό,τι γίνεται συνήθως άλλες συνάδελφοί της.

Η Ναθαναήλ είπε απλά και με ειλικρίνεια: "Όχι, δεν μου έγινε καμιά πρόταση. Δεν έτυχε. Αυτή είναι όλη η ιστορία...".

"Όχι, δεν είναι αυτή όλη η ιστορία. Η ιστορία είναι ότι το ελληνικό σινεμά αρχίζει να γίνεται σοβαρότερο... Ήταν πια καιρός.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ στον "Ζιθάγκο", για τον οποίο έγραψε την περασμένη εβδομάδα: Ποιός έγραψε το κείμενο στα δυο εσώφυλλα του δίσκου, που πουλιέται στο "Ράδιο Σίτυ"; Η μάλλον ποιός το μετέφρασε από το αγγλικό;

"Οποιοσδήποτε και να το έκανε θα είχε κάτι εναντίον της υπόθεσης. Πιθανώς να είχε κάτι εναντίον του Πάστερνακ. Διότι:

1 Το κείμενο όλο είναι γραμμένο σε μία εξοντωτική καθαρεύουσα, την οποία δεν θα συγχωρούσαμε ούτε σε χειρικό φαρμακείο.

2 Ο μεταφραστής μας πληροφορεί ότι διευθυντής του έργου είναι ο Νταϊνχιντ Λήν. Πιθανώς στην εποχή του Μιστριώτη ή του Παράσχου να ευσταθούσε ό όρος. "Εκτοτε όμως συνέθεσαν ώριμμένες αλλαγές στην ελληνική γλώσσα, που φαίνεται ότι δεν έγιναν αντιληπτές από όλους μας. "Επί παραδείγματι ο Director ονομάζεται — κακώς ίσως — σκηνοθέτης.

3 Στην συνέχεια της περιγραφής μαθαίνουμε ότι η Λάρα, που είναι μνηστή του Πάσα (και όχι του Πασά, όπως επιμένει ο μεταφραστής, ο οποίος συγχέει ίσως τον ήρωα του "Ζιθάγκο" με τον αλή Πασά, ή τον κ. Πασά του αποτυχεμένου μουσείου), γοητεύεται (από τα χαρίσματα και την ευγένεια ενός πληθωρικού όνειροπόλου). Ξέρετε, ποιός είναι αυτός ο πληθωρικός όνειροπόλος; Ο Κομαρόφσκυ, τον οποίο ο συγγραφέας έχει φιλοδοξήσει με όλα τα ελαττώματα, τα οποία είναι ανθρώπινες δυνατόν να συγκεντρωθούν εις ένα εκπρόσωπο του ισχυρού φύλου. Τώρα, πώς ο Κομαρόφσκυ προήχθη σε πληθωρικό και όνειροπόλο, δεν ξέρω. Πιθανώς να είχε τα μέσα στο τυπογραφείο.

4 «Χρόνια περνούν, μάς πληροφορεί ο άφηγητής. Μετά από πολλά θάνατα και δοκιμασίες, ο Ζιθάγκο εύρισκεται στην Μόσχα... άρρωστος και πτωχός. Μία μέρα κτυπιέται θανάσιμα — και η Λάρα εξαφανίζεται...».

Κτυπιέται θανάσιμα, από τί; Από σφαίρα; Από τράμ; Από τους κριτικούς; Όλα περνούν από το μυαλό του αναγνώστη, εκτός από την πραγματική αιτία που είναι μία καρδιακή προσβολή.

Και εδώ τελειώνει η ιστορία. Ο Ζιθάγκο πεθαίνει θανάσιμα κτυπημένος από την ελληνική γλώσσα. Ο μεταφραστής όμως παραμένει —μέχρι τέλους— άκτύπητος...

Μια νέα βιάρ (το σημερινό μας εξώφυλλο) μιλάει για την πολιτική

Η Βέρα Κρούσκα δεν βλέπει τους πολιτικούς σαν άνδρες

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ κοπέλλα κάθισε στο παγκάκι να όνειροπολήσει για λίγο.

ΕΔΙΨΑΣΕ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ... ΑΛΛΑ ΕΥΤΥΧΩΣ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΡΑ ΚΡΟΥΣΚΑ ΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΛΥΦΟ...

Η Βέρα Κρούσκα — το κορίτσι του εξωφύλλου — είναι άνακαταμνη του κινηματογραφικού παραγωγού Τζ. Πάρις. Πρωταγωνίστησε στην τελευταία του ταινία «Έρωτες στη Λέσβο», μαζί με τον Πάρις "Άλεξάντερ, την Κλαούντια Λάντς και τον Διονύση Παπαγιαννόπουλο. Γεννήθηκε στην "Αθήνα το 1947. "Αρχισε την καλλιτεχνική της σταδιοδρομία σαν χορεύτρια. Σύντομα όμως συνάντησε τον «άνθρωπο της ζωής της» στο πρόσωπο του Τζαίμς Πάρις, που της έκλεισε συμβόλαιο για τέσσερις ταινίες. Στο μεταξύ και άλλοι παραγωγοί της προτείνουν συμβόλαια με δελεαστικούς όρους, ή και... άνευ όρων, αρκεί να εξασφαλίσουν αυτό το κινηματογραφικό κορίτσι με το θαυμάσιο σώμα, το όμορφο πρόσωπο και το παιδικό χαμόγελο.

Κι αυτό ακριβώς το χαμόγελο είναι που «ξελόγιασε» έναν από τους γιούς του "Ιμν Σαούντ και, πού, όπως λέγεται, περίμενε απλώς ένα «ναί» δικό της για να την οδηγήσει στο πρώτο... τζαμί. "Αλλά το «ναί» δεν είπαθηκε ποτέ. Κι ο ελληνισαδικός γάμος ματαιώθηκε για πάντα. "Από τους παραγωγούς των πετρελαίων, η Βέρα προτίμησε τους παραγωγούς του κινηματογράφου.

Ο γάμος, λέει χαρακτηριστικά, δεν είναι σενάριο που όταν δεν μάς άρδεση το έπιστρέφουμε. Φυσικά, δεν σκέπτομαι να μείνω γεροντοκόρη. Είμαι ακόμη 20 χρόνων. "Έχω γυρίσει μόνα δυο ταινίες («Έρωτες στη Λέσβο» και «Επιχείρηση: Σκάμπ-πολ»), και βεβαίως αυτό δεν είναι ξ-

ΜΕ ΒΗΜΑΤΙΣΜΟ «ΕΥΖΩΝΙΚΟΝ»...

να ίκανοποιητικό καλλιτεχνικό παρελθόν.

"Αλλωστε φέτος τελειώνει και την Σχολή Μουσικού Θεάτρου του Μ. Θεοφανίδη κ' έτσι θα μπορέσει να θυγή και στο θέατρο, όχι σαν απλή χορεύτρια μπαλλέτου, αλλά σαν επαγγελματίας ήθοποιός.

Το ψηλό, λιγερόκορμο κορίτσι, έχει πολλά όνειρα. "Ορισμένα από αυτά της τα «ζωντανέψα» ο παραγωγός Τζαίμς Πάρις. "Αγγλικά, Ιταλικά, γαλλικά, είναι οι γλώσσες που μιλάει.

—Θα ήθελα, όμως, να μπορούσα να μιλούσα όλες τις γλώσσες κι όλες τις διαλέκτους της γής.

—Σε άπασχολούν καθόλου τα πολιτικά θέματα;

—Σαν μέλος μιάς ώριμμένης κοινωνίας ανθρώπων μ' ενδιαφέρει το παρόν και το μέλλον του τόπου μου. "Αλλά μ' αφήνουν αδιάφορη οι καυγάδες μεταξύ των πολιτικών.

—Προκειμένου να ψηφίσεις κάποιο πολιτικό, τί θα εξετάσεις περισσότερο, το παρελθόν του, την μέχρι τότε προσφορά του στον τόπο, τις υποσχέσεις του ή την προσωπική του γοητεία;

—Την σοβαρότητά του. Η γοητεία του θα μ' αφήσει έντελώς αδιάφορη. "Εναν υποψήφιο δεν τον βλέπουμε σαν άνδρα. Τον ψηφίζουμε γιατί συγκεντρώνει τα προσόντα ενός σοβαρού ανθρώπου, που θα αναλάβει την ευθύνη να μάς οδηγήσει σε ένα καλύτερο μέλλον. Οι εκλογές δεν είναι καλλιστεία...

ΣΤ. ΦΙΛ.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ ΠΡΙΓΚΙΠΙΚΗ... επιδημία. Μετά την Σοράγια και την Ίρα ντέ Φύρστεμπεργκ, μια άλλη πριγκίπισσα φιλοδοξεί να δρέψη καλλιτεχνικές δάφνες. Πρόκειται για την Λή Ρατζιβίλ, αδελφή της Τζάκυ Κέννεντυ, που θα λάβει μέρος σε κάποια κωμωδία, που πρόκειται να ανεβή το καλοκαίρι, στο Σικάγο. «Αρχίζω την καριέρα μου, είπε η επίδοξος καλλιτέχνις, με μεγάλα μειονεκτήματα. Είμαι ήδη 33 χρόνων και το όνομά μου είναι πάρα πολύ γνωστό!».

Υ ΉΛΕΙΩΣΕ... και η πέτρα. Μια κρυστάλλινη θήκη με χρυσή δάση (ύψος 1,35 μ. και βάρος 2 τόννοι) παρήγγειλε ο βασιλιάς της Σαουδαραβίας Φεϊζάλ, για να προστατεύσει την Κάαμπα, την μαύρη πέτρα της Μέκκας. Πραγματικά, τα εκατομμύρια των πιστών μουσουλμάνων που έρχονται για να την αγκαλιάσουν έπτά φορές — σύμφωνα με την παράδοση — άρχισαν να φθείρουν ακόμα και την πέτρα!

Υ ΜΕΓΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ... του αγγλικού μασονισμού θ' ανακηρυχθεί σε επίσημη τελετή ο δούξ του Κέντ, εξάδελφος της βασίλισ-

σας Έλισάβετ. «Ετσι, θ' ανανεωθεί η παράδοση, σύμφωνα με την οποία βρίσκεται πάντα επικεφαλής του διεθνούς μασονισμού κάποιο μέλος της αγγλικής βασιλικής οικογένειας».

Υ ΤΟΝ ΕΞΑΔΕΛΦΟ... του Σάχη της Περσίας, Φερεϊντούν Παχλάντ, θα παντρευθεί η Μπέτου, ένα από τα καλύτερα μαννεκέν της Σανέλ, και φίλη της αυτοκράτειρας Φαράχ. Η Μπέτου, που είναι 21 χρόνων, έχει γεννηθεί στην Περσία, αλλά μεγάλωσε στο Παρίσι. Ο Φερεϊντούν είναι 35 χρόνων και ανώτερος υπάλληλος του περσικού κράτους. «Είναι ο μόνος άνδρας που δεν μου έκανε κόρτε, άμεσως μόλις με είδε!» είπε για τον μνηστήρα της η τυχερή Μπέτου.

Υ ΝΑ ΠΡΙΟΝΙΣΗ... την ράμπα της σκάλας αναγκάστηκε ο περίφημος σκιτσογράφος Πεννέ στο καινούργιο πολυτελές διαμέρισμά του, όπου εγκαταστάθηκε, για να χωρέσει το περσικό το πολύ φαρδύ κρεβάτι του, που δεν ένοιε ν' αποχωρισθεί. «Παρά το μικρό αυτό δυσάρεστο, λέει, οι τραγουδιστές Ζωρζ Μπρασέν και Ζακ Μπρέλ αγόρασαν από ένα διαμέρισμα στο ίδιο σπίτι!».

777

“Όταν...”

...κρατάει όπλο ή Τζέννυ Γούντς, η ασφαλέστερη θέση είναι, βέβαια, το κεφάλι της. Η χαριτωμένη μαννεκέν, όμως, δεν κυνηγάει πόπιες, αλλά ένα σκύλο και μια αλεπού, που έχουν κατασπαράξει πάνω από 100 πάπιες στο αγρόκτημα του πατέρα της, στο Μπόλτον της Άγγλιας.

Τί να διαλέξεις...

...όταν όλα είναι τόσο όμορφα. Αυτό το δίλημμα αντιμετώπισε μια νεαρά της Φρανκφούρτης, αγοράζοντας το δακτυλίδι των άραβων της, αφού οι κοσμηματοπώλες της Γερμανίας λανσάρουν τώρα, αντί για τις πατροπαράδοτες βέρες, βαρύτιμα αδαμαντηκόλλητα δακτυλίδια σε μεγάλη ποικιλία σχεδίων...

Μια νέα στάρ άγνοει την «γυνταγή» του Σεσίλ ντε Μιλ

νων, και μόλις ενός χρόνου απόφοιτος της δραματικής σχολής.

“Ηδη έχει συγκεντρώσει έναν έντυπωσιακό κύκλο θαυμαστών, που ανάμεσά τους συγκαταλέγονται μερικά από τα λαμπρότερα ονόματα του κινηματογράφου, όπως του Τσάρλυ Τσάπλιν, του Τζων Χιούστον και του παραγωγού Τσάρλς Φέλντμαν. Και με το δίκιο της.

“Αν πιστέψει κανείς τους κριτικούς, η εμφάνισή της στην «Κόμισσα του Χόγκ-Κόγκ» ήταν ένα από τα καλύτερα στοιχεία που είχε να προσφέρει η τελευταία

αυτή ταινία του Τσάρλυ Τσάπλιν.

—Θα γίνης, της είπε με ένθουσιασμό ο ίδιος ο Τσάπλιν, μια μεγάλη ήθοποιός. Άλλα δεν πρέπει να διαλέξεις.

Το κακό είναι ότι η “Αντζελα Σκούλαρ, παρ’ όλο που θα ήθελε να ακούσει την συμβουλή του, έχει να αντιμετωπίσει την διασύντη των παραγωγών, που την πολιορκούν, για να της αναθέσουν καινούργιους ρόλους.

“Ετσι, εμφανίζεται στο «Καζίνο Ρουαγιάλ», του Φέλντμαν... να μοιράζεται μια μπανιέρα με τον Νταϊντ Νίβεν.

—Δεν θέλαμε μια όποιαδήποτε σειρήνα του γλυκού νερού, είπε ο σκηνοθέτης της ταινίας Τζων Χιούστον, αλλά μια κοπέλλα που είναι σέξυ και ταυτόχρονα άστεία.

“Όπως είπε ένας συνάδελφός της:

—Είναι μια από τις λίγες ήθοποιους που μπορεί να παίξει τον ρόλο της χωρίς να επισκιάζεται από τον Νταϊντ Νίβεν, σε μια κωμική σκηνή. Κι αυτό αποτελεί για την “Αντζελα τον μεγαλύτερο επαινο. Είναι ταλέντο. Κάτι περσιότερο. Ίδιοφύα... Ίδωμεν...

ΑΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΟ του σέξ, η “Αντζελα δεν διατάζει καθόλου να χαμογελά (κάτω), ιδίως μέσα στο λουτρό (δεξιά), που το μοιράζεται με τον Νταϊντ Νίβεν.

Μια θεά του σέξ είναι δύστροπη. Το πολύ - πολύ, αν ευδοκήση, θα παραχωρήσει ένα χαμόγελο. Επί πολλά χρόνια τώρα, αυτός ήταν ο χρυσός κανόνας του κινηματογράφου. Από την εποχή τουλάχιστον που ο Σεσίλ Ντε Μιλ θέσπισε τον ιερό νόμο: «Δεν δημιουργείς σειρήνες με γέλια. Η πεμπτουσία του σέξ είναι ή τραγωδία...».

Ο Ντε Μιλ είχε εν μέρει μόνο δίκιο. Γιατί υπήρξαν σπάνιες μέν, αλλά αξιόλογες εξαιρέσεις. Άλλα ποτέ, από την εποχή της αειμνηστής Καίη Κένταλ, ήθοποιός δεν είχε το θάρρος — ή το ταλέντο — να χαράξει το όνομά της με χιούμορ. Μέχρις ότου έκανε την εμφάνισή της η “Αντζελα Σκούλαρ, μόλις 20 χρό-

ΘΑΛΑΣΣΟΔΑΡΜΕΝΗ ΑΡΑΞΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ Η ΘΑΛΑΜΗΓΟΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΥΡΟ

ΚΑΤΑΠΟΝΗΜΕΝΟΙ, ΑΚΕΦΟΙ, Η ΜΠΕ - ΜΠΕ ΚΙ Ο ΓΚΟΥΝΤΕΡ ΣΤΗ ΒΕΝΖΙΝΑΚΑΤΟ

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕ, ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΠΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΗΡΥΤΟ, ΑΛΛΑ Η ΜΠΡΙΖΙΤ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΥΝΕΛΘΕΙ ΑΚΟΜΗ

Η περιπέτεια της Μπέ - Μπέ στον Λίβανο

Το ταξίδι της Μπριζίτ Μπαρντό και του Γκούντερ Σάκς στον Λίβανο, παρά λίγο να τελειώσει με μία τραγωδία. Το γιότ που τους μετέφερε στο Πόρτ - Σάιντ, παρά λίγο να βουλιάξει στ' ανοιχτά του Λιβάνου. Η επίσκεψη είχε αρχίσει με τους καλύτερους αιώνους: Μία μεγάλη δεξίωση στην Βηρυτό είχε οργανωθεί από τον Έλ Κουρί, βουλευτή και γιό του πρώην προέδρου της δημοκρατίας, όλες οι αρχές της χώρας είχαν προσκληθεί για να λαμπρύνουν μία υποδοχή, όπως θα άξιζε στο διάση-

μο ζεύγος. 'Ακόμα και ο καιρός, που επί δεκαπέντε ημέρες ήταν φοβερός, άρχισε να χαμογελά. Με την άφιξη της Μπριζίτ ήρθε και η άνοιξη κ' έτσι όλα πήραν μία όμορφη και πανηγυρική όψη. Η Μπέ - Μπέ και ο Γκούντερ θέλησαν να απολαύσουν τη χώρα από κάθε πλευρά. Έπεσκέφθηκαν τους αρχαιολογικούς χώρους, τις τουριστικές άκτες, αλλά και τα νυκτερινά κέντρα της Βηρυτού. Η Μπέ - Μπέ φαινόταν ένθουσιασμένη. Στο τέλος, όμως, οι δημοσιογράφοι άρχισαν να γίνονται όλο και πιο ένοχλη-

τικοί. Και σαν μόνη διέξοδος δρέθηκε το γιότ «Βαλντούρα», ενός Γάλλου εκατομμυριούχου, που ήταν άραγμένο στο λιμάνι της Βηρυτού. Η Μπέ - Μπέ και η παρέα της το έσκασαν κρυφά ένα απόγευμα. Η θάλασσα ήταν ήρεμη και όλα προμηνούσαν ένα μαγευτικό ταξίδι. Η Μπριζίτ επέμενε να πάνε στην Τύρο για να δούν τα διάφορα αρχαιολογικά ευρήματα.

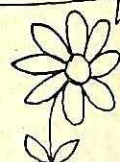
Έκει πέρασαν την ημέρα τους στα στενά δρομάκια και τα έρεπτα της αρχαίας πόλεως. Ο καιρός όμως άρχισε να γίνεται σκυθρωπός, και ο ούρανός σκεπάστηκε από μαύρα σύννεφα. Ένας δυνατός άνεμος έκανε δύσκολη και εξαιρετικά επικίνδυνη την έξοδο από το λιμάνι. 'Αλλά, παρά την αντίθετη γνώμη του λιμεναρχείου, η παρέα της Μπέ - Μπέ αποφάσισε να ξεκινήσουν. Ο λιμενάρχης τους παρακολουθούσε με τις διόπτρες του, καθώς έβγαιναν από το λιμάνι, και τους έκανε σήματα να γυρίσουν. Όταν είχαν ανοιχτή μερικά μίλια, ξέσπασε η καταιγίδα. Σε λίγο ο αέρας δυνάμωσε και οι αρχές κατάλαβαν ότι το γιότ κινδύνευε. 'Αμέσως ένα ταχύτατο πολεμικό ξεκίνησε να τους βοηθήσει. Το πλήρωμα του πολεμικού αγωνίστηκε σκληρά για να πλησιάσει και να ρυμουλκήση το γιότ στο λιμάνι. Η Μπέ - Μπέ, ο Γκούντερ και οι άπερίσκεπτοι φίλοι τους την είχαν γλυτώσει φτηνά. Μουσικμένοι ως το κόκκαλο, τουρτουρίζοντας από το κρύο, έφτασαν στην αποβάθρα της Τύρου, όπου είχε συγκεντρωθεί ολόκληρος ο πληθυσμός. Παρά την ταλαιπωρία και τον κίνδυνο, στο πρόσωπο της Μπριζίτ έλαμπε ένα χαμόγελο.

Η παρέα γύρισε άμέσως στην Βηρυτό, κι από κεί, την επομένη, πήρε το αεροπλάνο για το Παρίσι.

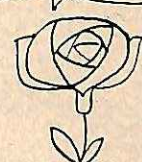
σαββαζουύρ

Η μαργαρίτα και το τριαντάφυλλο.

Τον Μάιο, τον
μύνα των Ιουλιουδών,
έχουμε ευλογές.

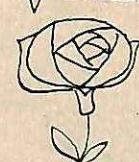
Ναί και όλα τα
Ιουλιούδια θα
γνηψούν.

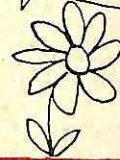
Η νίκη είναι δική
μας. Έχουμε τα
53% του γένους.

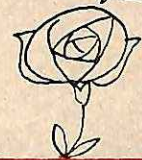
Στα τα λίκνα.
Τα 53% του ΚΥΠΟΥ
δές να σής!

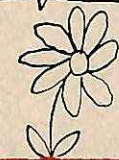
Ο πατέρας μου ο γερο-
πλάζανος έχει
(μεγάλα κλωνάρια)

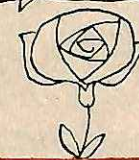
Τι αλό γάνει
σολύ σιχα-
δαρέση;

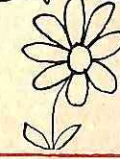
Ο άνδρας μου
είναι ο διάδοχος
της Δημοκρατίας!

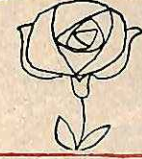
Μη ξεχνάς ότι
από ρόδο βγαίνει
αγκινάρι.

Ναί και από τρια-
ντάφυλλο βγαίνει
τριαντάφυλλος.

Και ο Άνδρας έχει
τριάντα φίλους βουλευτές
αλλά έμεινε με το υδάτι.

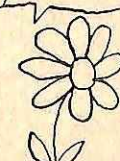
Λέγετε ότι δε λέτε!
Ο Άνδρας αγαπάει
την Ένωση Κέντρου.

Ναί αλλά πόσο να το
μαλακάνει εώς μιάσκει
με το Μαχαλάει μ' αγαπά.

Εμείς τον Μάιο
θα γίνουμε
υπερήφανοι!

Ναί με μελαμοσχέ-
γους από πασαρούνη.

Και με πασα-
ρούνη και με
γαριφαλά.

Το νού σας, τα γαρύ-
φαλλα να μην είναι από την
'Αρτα και την Ξανθοάδε.

Εμείς μ' έφερε
να σάει ο βασιλιάς
σου είναι στην αυλή!

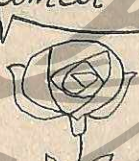
"Οχι ο βασιλιάς!
Η γλάστρα.

Καλάχα!
Regina rosas
amat

Και γ'ι καλάχα.
Andreas santarosas
amat

Ἡ Κουϊν Ο' Χάρα κατακτᾷ τὸ Χόλλυγουντ

Ἡ Κουϊν Ο' Χάρα, ἡ κοκκινομάλλα καλλονὴ ποὺ ἔφτασε στὸ Χόλλυγουντ ἀπὸ τὴν Ἀγγλία, εἶναι ἓνα σπάνιο δείγμα καταβολῶν: ἱρλανδικὸ ὄνομα καὶ ἱρλανδικὴ καταγωγὴ, ἀγγλικὸ αἷμα, σκωτσέζικη ἐκπαίδευση, οὐαλλικὲς ἐμπειρίες. Ἡ ἴδια, πάντως, δηλώνει χαρακτηριστικὰ ὅτι εἶναι ἀπόγονος Κελτῶν.

Ὡστόσο, τὸ κελτικὸ αὐτὸ δείγμα ἐπέβαλε τὴν προσωπικότητά του, ποὺ ὑποστηρίζεται ἀπὸ θαυμάσιες ἀναλογίες (92 - 57 - 90) καὶ κατάρθωσε νὰ ξεχωρίσει μέσα στὴν χοάνη τῆς Μέκκας τοῦ κινηματογράφου καὶ πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν ὅτι δὲν θὰ ἀργήσῃ ν' ἀκολουθήσῃ τὴς ἀτραπούς τῆς φήμης τῆς ἐνδοξῆς συνονόματῆς τῆς Μωρὴν Ο' Χάρα.

Γιὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴς φιλοδοξίες τῆς καὶ νὰ γίνῃ μιὰ ἐπιτυχημένη ἡθοποιός, ἡ Κουϊν σπούδασε πρῶτα στὴν δραματικὴ σχολὴ τοῦ Ἑδιμβούργου, καὶ κατόπιν στὸ «Ἄκτορ'ς Θήατερ» τοῦ Χόλλυγουντ. Παρακολούθησε ἀκόμη μαθήματα χοροῦ στὴν Ἀμερικὴ. Στὴν Καλιφόρνια ἔφθασε ἀπὸ τὸν Καναδᾶ, ὅπου ἀρχικὰ εἶχε μεταναστεύσει, καὶ μολονότι διατηρεῖ ἀκόμη τὴν ἀγγλικὴ ὑπηκοότητα, σκοπεύει νὰ παραμείνῃ ὀριστικὰ στὸν νέο κόσμον καὶ νὰ σταδιοδρομήσῃ ἐκεῖ.

Ὁ δρόμος τῆς γιὰ τὰ στούντιο δὲν ἦταν καθόλου εὐκόλος. Ἀλλὰ ἐπειτα ἀπὸ μερικὲς διαφημιστικὲς ταινίες, κατάρθωσε νὰ κἀνῃ αἰσθητὴ τὴν παρουσία τῆς στοὺς παραγωγούς. Ἀκολούθησε μιὰ σειρά λαϊκῶν περιπετειῶν τῆς τηλεοράσεως καὶ τέλος ἦλθε ὁ κινηματογράφος. Τρεῖς ταινίες ἔχει μέχρι σήμερα στὸ ἐνεργητικὸ τῆς. Ἡ πιὸ γνωστὴ εἶναι «Ὁ παραγιάς» μὲ τὸν Τζέρρυ Λιούις.

◀ ΑΝΑΠΑΥΛΑ ἀπὸ τὸ κυνήγι τῆς ἐπιτυχίας στὴν ἐρμητικὴ ἀκρογιαλιά. Ἡ Κουϊν Ο' Χάρα χαίρεται τὴς σπάνιες αὐτὲς ὥρες σὰν μικρὸ παιδί.

▲ ΑΓΑΠΑΕΙ τὰ σπορ καὶ τὴν ζωὴ τῆς ὑπαίθρου. Γιὰ τὸ δεύτερο ἔχει τὸν κατάλληλο ἐξοπλισμό, ποὺ κολλεῖ ἰδιαίτερα τὴν ὀμορφιά τῆς καὶ τῆς προσδίδει μιὰ παριζιάνικη χάρη.

◀ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤΙΑΝΕΣ ἀντιθέσεις, συνέπειες μιᾶς ἀσυνήθιστης χλιδῆς. Πολλοὶ πίνιακες διδασκάλων καὶ μπροστὰ στὴν εἴσοδο τῆς αἰθουσᾶς μιὰ πισίνα. Ἀνάμεσά τους, ἡ Κουϊν, μὲ τὸ πνεῦμα τῆς προσηλωμένο στὴν ὕψηλὴ τέχνη, ἀλλὰ καὶ μὲ σωματικὲς ἀναλογίες σύγχρονης Ἀφροδίτης.

Ἀνδόσπαρτος Γολγοθᾶς...

3

Οχι δᾶ, ἔγρουξε ὁ ἄλλος, μὲ μιὰ κακιομένη ἀναλαμπὴ στὸ βάθος τῶν ματιῶν του. Φροντίστε νὰ μὴ μὲ βρίζετε! Ἐχει τέσσερις ἀνδρες λιγότερους ὁ Βέναιμπελ αὐτὴ τὴν στιγμή, χάρις στὶς δικές μου φροντίδες. Μόνο πὺ τὰ ἔβαλαν μαζί μου δέκα, γιὰ νὰ μὲ κάνουν καλὰ. Μὲ σκότωσαν σχεδόν, μὲ ἔδεσαν χειροπόδαρα... ὦ! ἔκανα τὸν πεθαμένο, αὐτὸ ἦταν τὸ καλύτερο, ἀφοῦ δὲν μπορούσα νὰ βοηθήσω σὲ τίποτε. Δεμένος σὺν λουκάκινο καὶ μὲ τὰ μάτια σχεδὸν κλεισμένα ἀπὸ τὰ χτυπήματα, τὰ εἶδα ὡστόσο... καὶ τὰ ἄκουσα ὅλα. Πράγμα ἀκόμη χειρότερο. ὦ, ἔκανε καλὴ δουλειὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ χρυσὸ νόμισμα. Εἶχε ἀρπάξει ἕνα πάγκο καὶ βαρούσε τοὺς μισθοφόρους μὲ ὅλη του τὴν δύναμη. Αὐτὸ δὲν τοὺς ἐμπόδιζε νὰ τὸν κάνουν καλὰ καὶ αὐτόν. Βρέθηκε καὶ αὐτὸς δεμένος δίπλα μου, ἀλλὰ πραγματικὰ λιποθυμῶς αὐτὸς, μὲ ἕνα καροῦμπало στὸ μέτωπο, πὺν πρηζόταν, καθὼς τὸ κοιτούσε, καὶ πὺν μελάνιαζε. Αὐτὸ, κατὰ βάθος, ἦταν καλὸ. Δὲν τοὺς ἄκουσε νὰ οὐρλιάζον, αὐτὸς, τὴν μικρὴ Γρανιμετ καὶ τὸν δυστυχιστὸν Μαγκλονάρο... Ἐγὼ πίστεψα πὺς θὰ τρελλανόμουν, καὶ δόξασα τὸν Θεὸ ὅταν ἐπαῖναν καὶ κατάλαβα πὺς εἶχαν πεθάνει.

Σταμάτησε γιὰ λίγο καὶ ἔκανε μιὰ κίνηση τῶν ὤμων, σὺν τὰ προσπαθοῦσε νὰ σκοπίσει τὸν ἰδρωτὰ πὺν κατρακυλοῦσε στὸ πρόσωπό του. Χωρὶς νὰ πῇ λέξη καὶ μὲ μιὰ ἄκρη τοῦ πέλου της, ἡ Κατερίνα σκούπισε τὸν δυστυχισμένο, πὺν τὴν κοίταξε μὲ μιὰ ἔκφραση ἀπεράντης εὐγνωμοσύνης.

—Εὐχαριστῶ, ὁμορφὴ κυρία!.. —Σᾶς παρακαλῶ, τὸν διέκρινε ἡ Κατερίνα πωππλάττοντας, συνεχίστε! Τὶ ἀπέγινε ὁ ἄρχοντας ντὲ Μονσαλβύ;.. Ὁλὼ νὰ πῶ: αὐτὸς πὺν τὸν λέτε ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ χρυσὸ νόμισμα;

—Ἀ, τὸ ἔξερα πὺς ἦταν ἄρχοντας! φώναξε ὁ Γκωτιέ μὲ θριαμβευτικὸ ὄψος. Ὁ Βέναιμπελ, ἄλλωστε, τὸ κατάλαβε καὶ αὐτὸς ἀμέσως. Ὅταν...τελειώσαν ὅλα, τὸν ἄκουσα νὰ διατάξῃ δυὸ ἀπὸ τοὺς ἀνδρες του νὰ τὸν πάρουν μαζί τους, γιὰ νὰ προσπαθήσουν νὰ βγάλουν λύτρα ἀπ' αὐτόν.

—Πὺς συνέβη νὰ σ' ἀφήσουν ἑσένα; εἶπε κοροϊδευτικὰ ὁ Λά Ἴρ.

Ἐνας λεβέντης σὺν καὶ σένα ἀξίζει χρυσάφι.

—Σᾶς τὸ εἶπα, μὲ πήραν γιὰ πεθαμένο. Φεύγοντας, ἀναψαν ἕνα δειμάτι ἀχυρὰ κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι, νομίζοντας πὺς θὰ καίγονταν ὅλα, καὶ ἐγὼ μαζί, ἀλλὰ μόλις γύρισαν τὴν πλάτη, ἔκοψα τὰ σκονιὰ πὺν μὲ ἔδεναν, ἔσθην τὴν φωτιά... καὶ τὸ ἔβαλα στὰ πόδια.

—Τὸ ἔβαλες στὰ πόδια; ἀτόρησε ἡ Κατερίνα. Μὰ γιατί;

Πάλι ὁ Γκωτιέ στράφηκε πρὸς αὐτήν, μὲ μάτια ὅπου ἔλαμπαν τὰ δάκρυα:

—Πρέπει νὰ μὲ καταλάβετε, κυρία! Τοὺς ἀγαποῦσα πολλὰ καὶ τοὺς διῶ... καὶ πὺν τοὺς ἔβλεπα ἔτσι... ἦταν κάτι πὺν δὲν μπορούσα νὰ τὸ ἀντέξω. Ἐτρεξά κατ' εὐθείαν μπροστά μου, μέχρι τὸ δάσος μου, μὲ τὰ δυὸ χέρια στ' αὐτιά, γιατί μὺν φαινόταν πὺς ἄκουγα πάντα τίς κραυγὲς τῆς ἀγωνίας τους. Ὅλη τὴν ἡμέρα κάθησα κάτω ἀπὸ τὰ κλαριά του, κλαίγοντας, τρέμοντας... Μετὰ, ὅμως, ντρεστέρα... Γύρισα πίσω, γιατί εἶχα κάτι νὰ κάνω ἀκόμη. Οἱ δισάτχοι! Δικαιούνταν μιὰ γωνιά ἀγιο χῶμα, μετὰ τὸ μαρτύριό τους. Ἐτσι, τοὺς τίληξα, ὅσο μπορούσα καλύτερα, σὲ δυὸ κονδέρτες, τοὺς φόρτωσα στὴν πλάτη μου καὶ πήγα καὶ τοὺς ἔβαψα τὸ νεκροταφεῖο, κοντὰ στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ χωριοῦ.

—...Καὶ γύρισες γιὰ νὰ δῆς μήπως οἱ μισθοφόροι τοῦ Βέναιμπελ εἶχαν ἀφήσει τίποτε, εἶπε ὁ Λά Ἴρ σαρκαστικὰ.

Ὁ Κακοσυνάντησης γύρισε κατ' ἐπάνω του ἕνα πρόσωπο τόσο ἀγριεμένο, ὥστε εἶχε σχεδὸν μελάνιασε:

—Ἐνας πολέμαρχος τοῦ βασιλιὰ θὰ ἔπρεπε νὰ καταλαβαίνει μερικὰ πράγματα! Ναι, ξαναγύρισα, γιατί ἔξερα πὺν ἔχωρε τὸ βαρελῶν μου μὲ τὸ ρακὶ ὁ Μαγκλονάρο καὶ ἤθελα νὰ μεθύσω, καταλαβαίνετε; Νὰ μεθύσω μέχρι πὺν νὰ σκάσω γιὰ νὰ μὴν ἀκούω πᾶ τίς κραυγὲς τῆς Γρανιμετ... ἔτσι μάλιστα χτύπησα σ' ἕνα δισάχι καὶ ἔπεσα ἀναίσθητος κάτω!

Ἀκολούθησε σιωπὴ. Ὁ Λά Ἴρ μὲ τὰ χέρια πίσω στὶς πλάτες, πηγαίνοντες στὴν χαμηλοτάβανη αἰθουσα, πὺν οἱ πλάκες τῆς ἀντηχοῦσαν κάτω ἀπὸ τίς σιδερένιες του σόλες. Στὸ μεταξὺ ἡ Κατερίνα συνέχισε τὴν ἐξέτασή τοῦ παρᾶξενου ἑλικοκόπου. Μιὰ συμπάθεια ἀπὸ ἐνστικτο τὴν τρα-

βοῦσε πρὸς αὐτὸ τὸν ἄνδρα, πὺν τῆς εἶχε μιλήσει γιὰ τὸν Ἀρνῶ. Ξαφνικά, ὅμως, ὁ Λά Ἴρ στάθηκε μπρὸς τὸν Γκωτιέ.

—Εἶσαι δέβαιος πὺς τὰ εἶπες ὅλα... πὺς εἶπες τὴν ἀλήθεια; Ἡ ἱστορία σου μοῦ φαίνεται ὑποπτη. Ἐτσι μοῦ ἔρχεται νὰ σὲ ὑποβάλω στὰ βασανιστήρια.

Ὁ ἑλικοκόπος σήκωσε τοὺς ὀγκώδεις ὤμους του καὶ τοὺς ἔσκασε κατὰ μόνον στα γέλια.

—Ἀν σᾶς διασκεδάξῃ, ἐλευθερά, ἄρχοντά μου. Θέλω, ὡστόσο, νὰ σᾶς πῶ πὺς ὁ δήμος πὺν θὰ ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸν Γκωτιέ Κακοσυνάντησης ἄλλο ἀπὸ τὴν καθαρή ἀλήθεια δὲν γεννήθηκε ἀκόμη!

Δὲν προκαλοῦσε κανεὶς τὸν Λά Ἴρ χωρὶς ἔγκλημα. Ὁ πολέμαρχος κατακοκκίνισε καὶ οὐρλιάξε:

—Καταραμένε χωριάτη, θὰ δοῦμε ἂν θὰ μὲ κοροϊδεύεις καὶ κρεμασμένος ἀπὸ ἕνα σκοινί. Κρεμάστε τον!

—Ὁχι!

Ἀπὸ ἐνστικτο ἡ Κατερίνα εἶχε δοκίμει μὲ τὸν δεινὸν ἄνδρα καὶ μὲ τὰ χέρια ἀπλωμένα τοῦ ἔκανε ἕνα πρόχωμα μὲ τὸ κομὶ της. Εἶχε φωνάζει, τώρα, ὅμως, πὺν σιγὰ ἐπανάλαμβανε:

—Ὁχι, ἄρχοντά μου... Θὰ ἦταν περιττὴ σκληρότητα. Ἐγὼ πιστεύω αὐτὰ πὺν εἶπε. Δὲν λένε ψέματα τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. Γιατί, ἄλλωστε, νὰ πῇ ψέματα; Δὲν ἔκανε τίποτε πὺν ν' ἀξίξῃ τὴν ζημιὰ καὶ μπορεῖ νὰ μᾶς εἶναι πολὺ χρήσιμος! Δὲν λέγατε εἰσεῖς πρὶν ἀπὸ λίγο, πὺς ἀξίζει τὸ βάρος του σὲ χρυσάφι;

—Δὲν μ' ἀρέσει νὰ μὲ κοροϊδεύουν.

—Δὲν σᾶς κοροϊδεύει. Σᾶς παρακαλῶ, ἄρχοντά Λά Ἴρ, σ' ὄνομα τῆς φιλίας πὺν ἔχετε γιὰ τὸν Ἀρνῶ, μὴ σκοτώστε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο. Ἀφήστε τὸν σὲ μένα... σᾶς τὸν ἔζητο.

Ὁ Λά Ἴρ, ὅχι περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους, δὲν εἶχε τὸ ψυχικὸ σθένος νὰ ἀντισταθῇ στὴν Κατερίνα, ὅταν αὐτὴ ζήτησε κατὰ μὲ ὀρισματικὸ τρόπο. Τῆς ἔριξε μιὰ ζωορὴ ματιά, καὶ ἔπειτα ἔριξε μιὰ ἄλλη, γεμάτη θυμὸν στὸν αἰχμάλωτό του καὶ τελικὰ σπινώνοντας τοὺς ὤμους βγήκε ἀπὸ τὴν αἰθουσα μὲ μεγάλα βήματα φωνάζοντας:

—Κάνετε τὸν ὅτι θέλετε καὶ ἂς σᾶς βγῇ σὲ καλὸ! Εἶναι δικὰς σας!

Μερικὰ λεπτὰ ἀργότερα ἀπελευθερωμένος ἀπὸ τὰ δεσμά του, ὁ γιγάντιος ἑλικοκόπος γονάτιζε ταπεινὰ ἐμπρὸς στὴν Κατερίνα.

—Ἀρχόντισσα σᾶς χροστώ τὴν ζωή! Κάνετε τὴν ὅτι θέλετε, ἀφήστε ὅμως νὰ σᾶς ὑπηρετήσω. Ἀκόμη καὶ μιὰ ὁμορφὴ κυρὰ χρειάζεται ἕνα πιστὸ σκυλὶ.

Εἰς τὴν νύχτα ἡ Κατερίνα κοιμήθηκε ἕναν ἀρκετὰ ἥρεμο ὄντο. Ἦταν πὺν ἡσυχία γιὰ τὸν Ἀρνῶ, ἔξερε πὺς ἂν καὶ ἡ ταρηνὴ του τὴν δὲν ἦταν ἀξιοζήλευτη, ἡ ζωὴ του δὲν ἀνέδινε καθόλου, ὅσο ὁ ληστής πὺν τὸν κρατοῦσε αἰχμάλωτο ἤλαττε νὰ μεγάλη κάτι ἀπ' αὐτόν. Κ' ἔπειτα, μόλις θὰ ἔμπρηνε, ὁ Λά Ἴρ θὰ ἔφυγε μ' ἕνα μέρος τῶν στρατευμάτων τοῦ Λουβιέ γιὰ νὰ πᾶ νὰ καπνίσῃ τὴν ἀλεπού μέσα στὴν φωλιά της καὶ νὰ τῆς ἀποσπᾶ τὸν αἰχμάλωτο. Σὲ ποιὸν θὰ μπορούσε νὰ ἐμπιστευθῇ καλύτερα καὶ νὰ παραδόσῃ τὴν ζωὴ τοῦ Ἀρνῶ ἀπὸ τὸν ὄργισμένο πολέμαρχο;

Πρὶν ἀποσυρθῇ γιὰ ὄντο ἡ Κατερίνα εἶχε ἐμπιστευθῇ τὸν Γκωτιέ στὸν κηπουρὸ, παρ' ὅτι δέχθηκε μερικὲς κακὲς παρατηρήσεις ἀπὸ τὴν Σάρα.

—Τὶ θὰ τὸν κάνωμε αὐτόν τὸν μεγάλο ἀγριάνθρωπο; εἶπε γυναικίαι ἡ ἄδελφὴ Μαρί. Εἶναι κάπως μεγάλος γιὰ ἀκόλουθος, κάπως βρωμερὸς γιὰ ἡσυχία, κάπως χοντροκομμένος γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ μιὰ ἀριστοκρατίσση καὶ ὁποσδήποτε πολὺ ἐνοχλητικός!

—Ἀποτελεῖ ὅμως σοβαρὰ προστασία καὶ ἔχω τὴν ἐντύπωση πὺς θὰ τὸν χρειαστοῦμε. Ὅσο γιὰ ἀγριός... εἶναι πρώτη φορὰ πὺν σὲ ἀκούω νὰ προφέρῃς αὐτὴ τὴν λέξη ἀποδομαστικὰ. Ἀποκηρύσσουμε τὴν καταγωγή μας, καλὴ μου Σάρα;

—Δὲν ἀποκηρύσσω τὴν καταγωγή μου, ἔχω τὸ δικαίωμα ὅμως νὰ μὴ χορεύω ἀπὸ χαρὰ πὺν θὰ ἔχωμε ἀπὸ δῶ καὶ μπρὸς τὸν μαντρόχαλὸ αὐτοῦ πίσω μας.

—Στοὺς καιροὺς πὺν ζοῦμε ἕνας ἄντρας σὺν καὶ αὐτὸν μπορεῖ νὰ φανῇ χορηγός, εἶπε ἡ Κατερίνα μὲ τόσο ἀπόστομο τόνο, πὺν ἡ Σάρα δὲν ἐπέμεινε καὶ ἀρκεσίτερη μὲ νοσημοσύνη:

—Στὸ κάτω-κάτω αὐτὸ ἀρκετὰ ἐσένα!..

Ἡ νύχτα λοιπὸν εἶχε περάσει ἡσυχᾶ, ἀπὸ τὸ θαμπόχαρμα, ὅμως,

μιὰ δυνήστη ἀνησυχία εἶχε καταλάβει τὴν πόλη. Μιὰ ὀχλοβοή, θόρυβος τρεχαλιῶν, φωνὲς ἦσαν σύντομα νὰ ἐκπληθύνουν τὴν ἡσυχία τοῦ μοναστηριοῦ τὴν στιγμή πὺν ἡ μακρὰ ἄσχηρη πομπὴ τῶν καλογριῶν ἔβγαινε ἀπὸ τὸ παρεκκλήσι γιὰ νὰ πᾶ στὸ ἐστιατόριο.

Ἡ Κατερίνα καὶ ἡ Σάρα, φορώντας ἡ καθε μιὰ ἕνα πέπλο στὸ κεφάλι, μ' ἕνα προσευχητὰρι στὸ χέρι, ἔρχονταν πίσω ἀπὸ τὴν ἡγουμένη. Ποτὲ ἡ Κατερίνα δὲν εἶχε ἀκολουθῇ πὺν ἀρρηγμένα τὴν λειτουργία. Ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο, ἀπὸ τὴν στιγμή πὺν εἶχαν ἀκουστῇ οἱ πρῶτοι θόρυβοι, τὸ μυαλὸ της εἶχε στραφῇ πρὸς τὰ ἔξω καὶ εἶχε ἀναγκασθῇ νὰ ἐπαλεσθῇ ὅλη τῆς τὴν ψυχραιμία γιὰ νὰ μὴν ἀφήσῃ τὴν θέσιν της καὶ νὰ τρέξῃ ἔξω. Ἐνας κόσμος στοχασμοῦ συνωστίζονταν στὸ μυαλὸ της καὶ ἀναρωτιόταν ἂν κατὰ τὴν ὁ Λά Ἴρ δὲν εἶχε ἐπαρκεῖται καμμιὰ νυκτερινὴ ἐκπατρεία ἐναντίον τοῦ Βέναιμπελ...

Ἄν ἦσαν αὐτὸς πὺν γύριζε καὶ προκαλοῦσε ὅλη αὐτὴ τὴν φασαρία!.. Τὸ «ITE MISSA EST» εἶχε φανῇ στὴν νέα γυναῖκα σὺν μιὰ ἀπελευθέρωσιν καὶ μὲ ἀνακούφιση εἶχε διαδῇ τίς πύλες τοῦ παρεκκληρίου, μ' ὅλο πὺν στενωχωροῦσαν γιὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἐπιστήμη τῆς ἀρχῆς πορείας πρὸς τὸ ἐστιατόριο. Οἱ καλόγριες ἦταν τόσο ἀποκαρυσμένες ἀπὸ τὸν κόπο, ὥστε ὅτι καὶ νὰ συνέβαινε ἔξω ἀπὸ τοὺς τοίχους τοῦ μοναστηριοῦ νὰ μὴν τις ἐνδιέφερε; Ὅσο, ἀκόλουθώντας τὴν γαλάρια μὲ τίς λεπτὲς πέτρινες κολώνες τοῦ περιβόλου ἡ ἀδελφὴ Μαρί Μπεατρίς τέντωνε τὸ αὐτὶ. Ὁ θρόνος τῶν φονοκίων γύρω ἀπὸ τὸ θοῦδὸ νησάκι τοῦ μοναστηριοῦ. Μποροῦσε νὰ διακρίνῃ κανεὶς κραυγὰς: «Σὺς ἐπᾶλξαι». Στὰ ὄπλα!

Δὲν μποροῦσε νὰ πῇ περισσότερα. Ἐνα γρήγορο καὶ σιδηρένιο περπάτημα ἔκανε ν' ἀντιχρῶν οἱ πλάκες μὲ τίς λεπτὲς πέτρινες κολώνες τοῦ περιβόλου ἡ ἀδελφὴ Μαρί Μπεατρίς τέντωνε τὸ αὐτὶ. Ὁ θρόνος τῶν φονοκίων γύρω ἀπὸ τὸ θοῦδὸ νησάκι τοῦ μοναστηριοῦ. Μποροῦσε νὰ διακρίνῃ κανεὶς κραυγὰς: «Σὺς ἐπᾶλξαι». Στὰ ὄπλα!

Ἡ ἡγουμένη στράφηκε πρὸς τὴν ἀδελφὴ Μαρί.

—Πηγαίνετε μέχρι τὴν πύλη, ἀδελφὴ Ἄγγη τῶν ἀγγέλων καὶ κοιτάξτε ἀπὸ πὺν παρᾶξεναι ὅλη αὐτὴ ἡ φασαρία. Στοιχηματίζω πὺς θὰ μᾶς ἐπεθεθοῦν...

Ἡ καλόγρια ἀποκλήθηκε καὶ ἔτρεξε πρὸς τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ κήπου. Δὲν πρόφτασε, ὅμως, νὰ φτάσῃ μερὶς τὴν πύλη. Ἡ θυρωρὸς ἀπὸ τὴν μεριά της προσέτρεχε μέσα ἀπὸ τίς ὀλλές πὺν ἦταν χαλασμένες μέσα ἀπὸ τοὺς πιεζοὺς καὶ τὰ φαρμακευ-

τικὰ φυτὰ. Ἦταν κατακόκκινη ἀπὸ συγκίνηση καὶ ἡ σκουφία της ἦταν στραβοβαλμένη.

—Ὁ ἄρχοντας ντὲ Βινιὰλ εἶναι ἔξω, αἰδεσμοτάτη, εἶπε διαστικὰ μετὰ ἀπὸ μιὰ σύντομη ὑπόκλιση. Δέει πὺς πλησιάζουν οἱ Ἀγγλοι καὶ πὺς ἐπιθυμῇ νὰ μιλήσῃ ἐπείγοντως στὴν κυρία ντὲ Μπραξέ.

Ἡ ἀδελφὴ Μαρί Μπεατρίς ἔαρε τὰ φρύδια. Δὲν τῆς ἄρεσαν διόλου αὐτὲς οἱ συνεχεῖς ἐπαρρομὲς τῶν στρατιωτικῶν στὸ μοναστήρι της, ὅπου διατηροῦσαν μιὰ παρεπὶδὴ ἀποσφαίρα, πὺν δὲν συμπεριβαζόταν διόλου μὲ τὴν θρησκευτικὴ περισυλλογή.

Ἡ Κατερίνα ἐτοιμαζόταν νὰ ἐπεμβῇ, νὰ δομίσῃ πρὸς τὸν ἐπισκέπτη, ἡ ἡγουμένη μὲ μιὰ σταθερὴ κίνηση τὴν κράτησε ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ τὴν ἔριξε πίσω της.

—Ὁ ἄρχοντας ντὲ Βινιὰλ δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ προσευχηθοῦμε ἐν εἰρήνῃ, τουλάχιστο τὴν Κυριακή; εἶπε μὲ κάποια δυσανεξία. Ἐδῶ εἶναι μοναστήρι καὶ ὅχι ἡ μεγάλὴ αἰθουσα κανενὸς πύργου φρουράρχου. Μοῦ φαίνεται πὺς...

Δὲν μποροῦσε νὰ πῇ περισσότερα. Ἐνα γρήγορο καὶ σιδηρένιο περπάτημα ἔκανε ν' ἀντιχρῶν οἱ πλάκες μὲ τίς λεπτὲς πέτρινες κολώνες τοῦ περιβόλου ἡ ἀδελφὴ Μαρί Μπεατρίς τέντωνε τὸ αὐτὶ. Ὁ θρόνος τῶν φονοκίων γύρω ἀπὸ τὸ θοῦδὸ νησάκι τοῦ μοναστηριοῦ. Μποροῦσε νὰ διακρίνῃ κανεὶς κραυγὰς: «Σὺς ἐπᾶλξαι». Στὰ ὄπλα!

Ἡ ἡγουμένη στράφηκε πρὸς τὴν ἀδελφὴ Μαρί.

—Πηγαίνετε μέχρι τὴν πύλη, ἀδελφὴ Ἄγγη τῶν ἀγγέλων καὶ κοιτάξτε ἀπὸ πὺν παρᾶξεναι ὅλη αὐτὴ ἡ φασαρία. Στοιχηματίζω πὺς θὰ μᾶς ἐπεθεθοῦν...

Ἡ καλόγρια ἀποκλήθηκε καὶ ἔτρεξε πρὸς τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ κήπου. Δὲν πρόφτασε, ὅμως, νὰ φτάσῃ μερὶς τὴν πύλη. Ἡ θυρωρὸς ἀπὸ τὴν μεριά της προσέτρεχε μέσα ἀπὸ τίς ὀλλές πὺν ἦταν χαλασμένες μέσα ἀπὸ τοὺς πιεζοὺς καὶ τὰ φαρμακευ-

γλιστρήσε ανάμεσα σ' αυτήν και στὸν πολέμαρχο.

— Έδώ είμαι, άρχοντά μου! Μή φωνάζετε τόσο δυνατά και πρώτα απ' όλα μάθετε τούτο: δὲν θά φύγω από δω πριν ξαναβρῶ τὸν 'Αρνά.

— Τότε, κυρία μου, ἀπάχτηκε ἀμέσως ὁ Λά "Ιο, έχετε πολλές πιθανότητες νά μὴν τὸν ξαναβρῆτε ποτέ και νά τελειώσετε τὴν ζωή σας ἑδῶ. 'Ακούστε με, γιατί δὲν έχω καιρό νά χάνω! Έχω νά υπερασπίσω αὐτὴ τὴν πόλη και δὲν μπορῶ νά συζητῶ πολὺ ὥρα γιὰ νά σᾶς πείσω. 'Ανεγνώρισα τὴν παντιέρα τοῦ ἀρχηγοῦ ποὺ πλησιάζει σ' αὐτὴ τὴν πόλη. Είναι ἡ παντιέρα τοῦ Τζῶν Φίτς 'Αλλαν Μάλτραβερς, κόμη ντ' 'Αρουντελ, σκληροῦ πολεμιστῆ, πιστέψτε με, και δὲν είμαι καθόλου βέβαιος πῶς θά κατορθώσω νά τὸν ἀντιμετωπίσω. Έχω λίγα στρατεύματα, αὐτὸς φαίνεται νά έχη πολλὰ, και ἂν ἀνέβητε στὰ μεντένια θά μπορούσατε νά δῆτε στὸν ὁρίζοντα ἕνα μαῦρο καπνῷ. Είναι τὸ Πὸν ντὲ λ' 'Αρς ποὺ καίγεται. 'Ισως χρειασθούμε νά ἐκκενώσουμε τὸ Λουβὲ ἀρρήγοντάς το στὴν διάθεση τοῦ νικητῆ...

— Πῶς τοῖμάτε νά πῆτε τέτοιο πράγμα; φώναξε ἡ Κατερίνα ἀπαλύνοντας τὸ μωράτσι τῆς ἡγουμένης. Θά ἐγκαταλείψετε τὴν πόλη; Μὰ οἱ κάτοικοι, οἱ καλόγριες;

— Είναι οἱ τύχες τοῦ πολέμου, κόρη μου, εἶπε ἡρεμῶ ἡ ἀδελφὴ Μαρί Μπεατρίς. 'Εμεῖς οἱ νύφες τοῦ Κυρίου, δὲν έχουμε πολλὰ νά φοβηθοῦμε από τοὺς 'Αγγλους, πού, σάν και μᾶς, είναι χριστιανοί. 'Η ἐγκαίρῃ ὑποταγὴ τῆς πόλεως μπορεί νά τὴν γλυτώσει από τὸ χειρότερο. 'Ο 'Αγγλος δὲν έχει οὔτε χρήματα, οὔτε τροφίμα. Δὲν μπορεί νά προσφέρει στὸν ἑαυτὸ τὴν πολυτέλεια νά μᾶς κάνει στάχτη!

— Πολὺ ποὺ σκοτίστηκε γιὰ τὸ Πὸν ντὲ λ' 'Αρς;

— Ἀρκετὰ συζητήσαμε! διέκρινε ὁ Λά "Ιο μὲ ἀνυπομονηρία. Θά φύγετε ἀρχόντισσα Κατερίνα, γιατί δὲν μπορῶ πλέον νά ἐξασφαλίσω τὴν ἀσφάλειά σας και γιατί εἰσαπτε δῶρος γιὰ μένα... είμαι στρατιώτης και ὄχι συνοδός.

Η ὁργὴ και ἡ ἀγωνία παρέσυραν τὴν Κατερίνα.

— Ἀλήθεια; Εἰσαπτε στρατιώτης και θέλετε νά μὲ στείλετε στοὺς πέντε δρόμους; Και γιὰ νά πάω ποὺ παρακαλώ; Και ὁ 'Αρνά, ὁ 'Αρνά στὰ χέρια τοῦ Βενάιμυλ; Τὸν ξεχνάτε;

— Δὲν ξεχνῶ τίποτε. Γι' αὐτὸν ἀποχωρίζομαι από εἰκοσι ἄντρες, πρῶτα τρομερὸ ὅταν προελαίνη ὁ ἐχθρός. 'Ο στρατάρχης ντὲ Ραί θά ἐπωφεληθῇ ποὺ ὁ Μάλτραβερς ἀκίνητοποιεῖ μπρὸς στὰ τεῖχη μας μὲ μεγάλη ἀγγλικὴ δύναμη, γιὰ νά τὸν ἀποσπάσει από κείνον τὸν ληστή. 'Οσο γιὰ σᾶς ἡ θέση σας είναι κοντὰ στὴν βασίλισσα Γιολάντα ποὺ εἰσαπτε κυρία τὸν τιμὸν τῆς. 'Η βασίλισσα είναι στὸν πύργο τοῦ Σαντοσέ, στοὺ ἀρχοντα ντὲ Ραί, ὅπου έχει σημαντικώτατες συνομιλίες μὲ τὸν δούκα τῆς Βρετάννης. Θά πάτε νά τὴν βοηθετὲ στὸ 'Ανζού. 'Εκεῖ θά φέρῃ ὁ Ραί τὸν Μονσαλβὶ, μὲ τις τὸν ξανσπάρη μὲ τὸ χρυσάφι ἡ μὲ τὰ ὅπλα από τὸν Ρίτσαρντ Βενάιμυλ.

Αὐτὴ τὴν φορὰ ἡ Κατερίνα εἶχε ἰσοῦσει τὸν Λά "Ιο χωρίς νά τὸν

διακρίνῃ, ἀγριεύοντας ὅσο μιλοῦσε. Στὸ τέλος κίνησε τὸ κεφάλι.

— Αὐτοῦμαι! Παραμένω! Δὲν έχω ἐπιστολὴν στὸν ἀρχοντα ντὲ Ραί. 'Η ὑπομονὴ τοῦ Λά "Ιο εἶχε ἐξαντληθῇ. 'Η κλήση μᾶς σὺλπαγγας, ἀπ' ἔξω, ἀποτελεῖσε ὁ,τι ἀπέμενε. Χωρίς νά λογαριάσῃ τὸν ἱερὸ χώρο, ὅπου θροισκόταν, ἄρχισε νά οὐρλιάσῃ:

— Οὔτε κ' ἐγώ! 'Ανῆκει ὅμως στὴν παράταξί μας και δὲν έχει κανένα συμφέρον νά μᾶς προδώσῃ. 'Αλλῶστε δὲν θά τοῖμοῦσε! 'Εσπλέον, οὔτε σεῖς, οὔτε ἐγὼ έχουμε τὴν ἐλλογὴ. Είναι πόλμος, κυρία μου, και ὁ Μονσαλβὶ, ἂν ἦταν ἑδῶ, θά ἦταν ὁ πρῶτος ποὺ θά σᾶς τὸ ἐλεγε, προκειμένου νά δοθεῖτε ἀσφαλισμένη.

— Ἀσφαλισμένη; Στους δρόμους; εἰπε μὲ πῶρα ἡ Κατερίνα.

— Έχετε ἕνα καλὸ υπερασπιστῆ, ἐκείνον τὸν κακοχετινόμενο ματράχαλο, ποὺ σώσατε από τὴν κρεμάλα. Θὰ τοῦ ξαναδώσουμε ἕνα καλὸ σκεκούρι, ἀφοῦ είναι τὸ ὅπλο ποὺ προτιμεί. Πιναίνετε νά περιμένετε τὸν 'Αρνά στὸ Σαντοσέ. Τὸ θέλω!

— Είναι διαταγή;

— 'Ο Λά "Ιο δίστασε, και εἰπετα εἰπε σταθερά:

— Ναί. Είναι διαταγή. Νά έχετε φρονέ πριν από ἕνα τέταρτο, από τὸ ποτάμι, πριν κινωθῇ ἡ πόλη. Εἰδ' ἄλλως...

Καὶ σὲ λίγο συμπύλωσε:

— Εἰδ' ἄλλως θά φύγετε αὐριο μὲ τὰ περτιτὰ στόματα. Δὲν έχουμε τρόφιμα παρὰ γιὰ εἰκοσιτέσσερις ὥρες.

'Τποκλινόντα, πιστωτικῆς, χανόναν κίολας στίς κίους ποὺ ἔκαναν οἱ σταχτιές καμάρες. 'Ενας πάντως κατέλαβε τὴν Κατερίνα, σάν ὁ ἱππότης, καθώς ἀπομακρυνόνταν, νά τὴν ἐγκατέλειπε γυμνὴ και χωρίς δυνάμεις ἀναπραματοποίησῃ. Τὸ Σαντοσέ; Πῶς νά χαραξῇ ἕνα σίγουρο δρόμο πρὸς αὐτὸν τὸν πύργο, ὅπου, ἐπιτέλους, θά εὑρίσκε τὴν βασίλισσα; Κοντὰ στὴν Γιολάντα δὲν θά φοβόταν τίποτε. Θά μπορούσε νά περιμένῃ μὲ σχετικὴ ἡσυχία νά ξαναγυρίσῃ ὁ ἀνδρας ποὺ καρτεροῦσε. 'Ακόμη μερικὲς ἡμέρες, μόνο μερικὲς ἡμέρες ἀποχωρισμοῦ. 'Επειτα ὅλα θά ἦταν εὐκόλα. Βέβαια, μπορούσε νά δεχθῇ ἀκόμη αὐτὸ τὸ συμπλῆρωμα πληρωμῆς γιὰ τὴν εὐτυχία τῆς. Τῆς εἶχε κίολας κοστίσει τόσο ἀκριβά! 'Ο Κύριος ἦμῶν 'Ιησοῦς και ἡ Κυρία ἦμῶν Παρθένος θά εὐδοκίμασαν νά ἀνερπνήσουν στὴν πορεία τῆς, γιὰ νά φθάσῃ στὸ λιμάνι τῆς σωτηρίας, ποὺ ἀντιπροσώπευε ἡ βασίλισσα τὸν τεσσάρων βασίλειων. ('Η Γιολάντα τῆς 'Αρσολίνας, δούκισσα τοῦ 'Ανζού, βασίλισσα τῆς Νεαπόλεως, τῆς Σικελίας και τῆς 'Ιερουσαλήμ, πεθερὰ τοῦ Καρόλου τοῦ Του).

'Τρωσε τὴν κομμοστασίά τῆς. 'Η φωνὴ τῆς ἔφθασε ὡς τὸν Λά "Ιο ποὺ, χωρίς νά γυρίσῃ πίσω του, κατευθυνόνταν πρὸς τὴν πόλη. Μὰ φωνὴ καθωρὴ και ἀποφασισμένη:

— Θὰ σᾶς ὑπακούσω, ἀρχοντα ντὲ Βινιά. Σὲ λίγο θά έχω ἐγκαταλείψει αὐτὴ τὴν πόλη. 'Ο Θεὸς νά δώσῃ νά μὴ μετανοήσετε ποτέ, ποὺ μὲ δίδάτετε απ' αὐτὴ!

— Δὲν σᾶς διώχνω, γιγνίναξε ὁ Λά

"Ιο, στὸ κατόφλι, μὲ κάποια κούραση. Σᾶς ἐξασφαλίζω! Πράγμα ποὺ δὲν θά μπορούσα νά κάνω ἂν σᾶς ἔπαιναν οἱ 'Αγγλοι. Και δὲν θά μετανιώσω γιὰ τίποτε. 'Ο Θεὸς νά σᾶς φυλάξῃ, ἀρχόντισσα Κατερίνα!

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Π

Ὁ Βίκιγκ

Μιὰ ὥρα ἀργότερα, μιὰ βαρκοῦλα γλιστροῦσε στὴν σκά τὸν νοτίον τεῖχων τοῦ Λουβὲ, παίρνοντας μᾶζὶ τῆς τὴν Κατερίνα, τὴν Σάρα και τὸν γιγάντιο σύντροφό τους, αὐτὸν τὸν Γκωτιέ «Κακοσυνάντησῃ», ποὺ ἡ συνάντησή του, ὡστόσο, εἶχε ἀποδειχθῇ θεῖο δῶρο. Στὰ χέρια τοῦ ρομαλέου Νορμανδοῦ, τὸ μακρὸ δρύινο σταλίκι, ποὺ ἐσπρωχνε τὴν βάρκα, φαινόταν τόσο ἑλαφρὸ, σάν μιὰ βέργα λεπτοκαρπᾶς. 'Ορθος στὴν πρῶνι, διέτρε τὸ ξύλο στὸ νερὸ και εἰπετα, μὲ μιὰ ρωμαλέα σπρωξιὰ, ἔκανε τὴν βαρκοῦλα νά γλιστρήσῃ γοργά. Σὲ λίγο χάθηκαν τὰ τεῖχη, κοιμμένα από τὴν πικρὴ θάλασση. Τὰ σκληρὰ, μὲ τὰ κατσαρά φύλλα σὲ κοκκινωπὲς ἀποχρώσεις, και οἱ ἀσημένιες τιτὲς σχηματίζαν κατὶ σάν ὅλο πάνω από τὸ νερὸ, ποὺ ἐμοιάζε μὲ ἀναλυτὸ χρυσάφι. 'Η ζέστη τῆς ἡμέρας προσηγάλλονταν βαρειά, ὅταν διάδερχαν τὸ παρτάκι τὸν τεχνὸν ποὺ ἔφερνε πρὸς τὸ ποτάμι, ἄλλὰ ἐπάνω στὸ νερὸ ἔκανε σχεδὸν δροσιὰ.

Πόσο θά ἤθελα νά λουστώ, ψιθύρισε ἡ Κατερίνα, ἀρρήγοντας τὸ χέρι τῆς νά κρέμεται ἔξω από τὴν κουραστῇ.

— Τί καλὴ ιδέα! γιγνίναξε ἡ Σάρα, ποὺ από τὴν στιγμή τοῦ φευγικοῦ δὲν εἶχε θγάλλῃ ἄχνα. Οἱ 'Αγγλοι δὲν θά ἔχουν παρὰ νά σὲ περιμαζέψουν μοῦσκεμα, ὅταν θά ἔρθουν κατὰ δῶ!

— Δὲν θά ἔρθουν, βεβαίως ὁ Γκωτιέ. Γιατί έχει δόλους! Είναι ἐπικίνδυνο. 'Τπάχει φόβος νά βουλιάξουν μέσα.

'Η Σάρα δὲν καταδέχτηκε νά ἀπαντήσῃ στὸν γίγαντα, ἄλλὰ ἡ Κατερίνα τοῦ χαμογέλασε. 'Ηταν ὅλο και περισσότερο ἰκανοποιημένη από τὴν σωτηρία ποὺ εἶχε ἐπιτύχει. 'Ο Γκωτιέ ἦταν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἀποροῦν γιὰ τίποτε, ποὺ προσαρμόζονται παντοῦ και ποὺ ἐνεργοῦν πάντοτε μὲ μεγάλη οικονομία κινήσεων και λόγων. Πριν από λίγο, ὅταν εἶχαν πάει νά τὸν γυρέψουν στὸν κληρονομὸ τοῦ μοναστηριοῦ, ὅταν ποὺ εἶχαν ἀναγγεῖλει πῶς ἔπρεπε νά φύγουν, δὲν εἶχε πει τίποτε. Εἶχε μόνον ἀπλώσει τὸ χέρι γιὰ νά πάρῃ τὸ τεσκούρι, ποὺ τοῦ ἔφερνε ἕνας στρατιώτης, εἶχε δοκιμάσει τὴν κόψη του στὸν ἀντίχειρά του και τὸ εἶχε περάσει κάτω από τὴν χονδρὴ πέτσινη ζώνη του.

— Είμαι ἑτοιμὸς, εἶπε μόνον.

'Επειτα από διαταγὴ τῆς Κατερίνας, ὁ κληρονομὸς τοῦ εἶχε βρεῖ ρούχα σχεδὸν παρουσιαστικά, γιὰ νά ἀντικαταστήσῃ τὰ ἐξοικισμένα και ἀχρηστα ποὺ φοροῦσε διὰν ἔφθασε. 'Ενα κοντὸ ἀμπέχονο, ἀπὸ μαῦρο χονδρὸ ὑφασμα, και κολιχτὰ κατὰ παντελόνια, ποὺ ἔμπαιναν σὲ χονδρὰ πέτρινα παπούτσια και τοῦ ἔδιναν τὴν ἐμφάνισή ἐνὸς εὐπόρου χωρικοῦ. Αὐτὰ τὰ παπούτσια ἦταν τὰ πιδ δυσκολαέρετα. 'Ενας τσαγκάρης τὰ εἶχε φτιάξῃ διαστικά, ἀπὸ ἕνα ζευγάρι σαναλάι, τὰ ὁποῖα ἀνῆκαν στὸν ἡγούμενο τοῦ μοναστηριοῦ τὸν ἱεροκλήριον μοναχὸν τοῦ 'Αγίου Φραγ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΟΝΤΕΣΤΥ ΜΠΛΑΙΗΖ

Μετὰ τὴν ἐξάρθρωση τῆς ἐγκληματικῆς ὁργανώσεως «ΜΗΧΑΝΗ», ἡ Μόντεστυ Μπλαίηζ και ὁ πιστὸς συνεργάτης της Οὐίλλυ Γκάρβιν ἀποδύονται σ' ἕνα νέο τιτάειο ἀγῶνα, γιὰ νά θριαμβεύσουν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ, ἀντιμετωπίζοντας τὸν «ΜΕΓΑΛΟ ΜΟΧΛΟ»

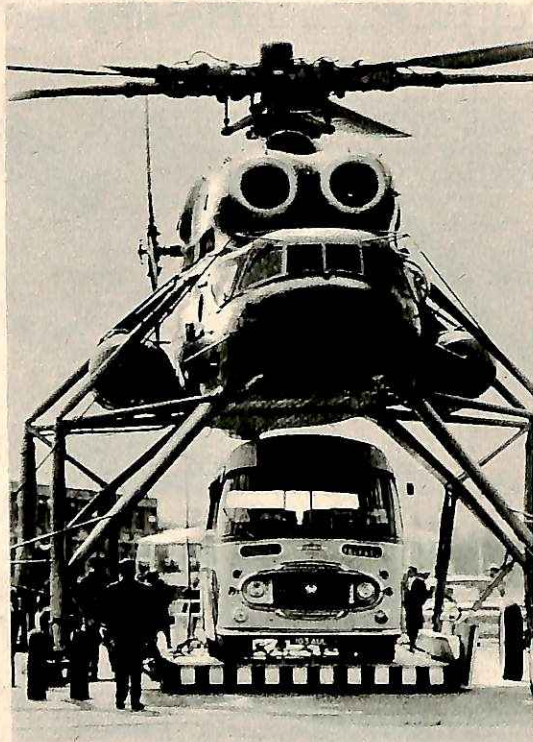

ΕΝΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ ΑΝΥΨΩΝΕΤΑΙ ΣΑΝ ΠΟΥΠΟΥΛΟ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΜΙ - 10

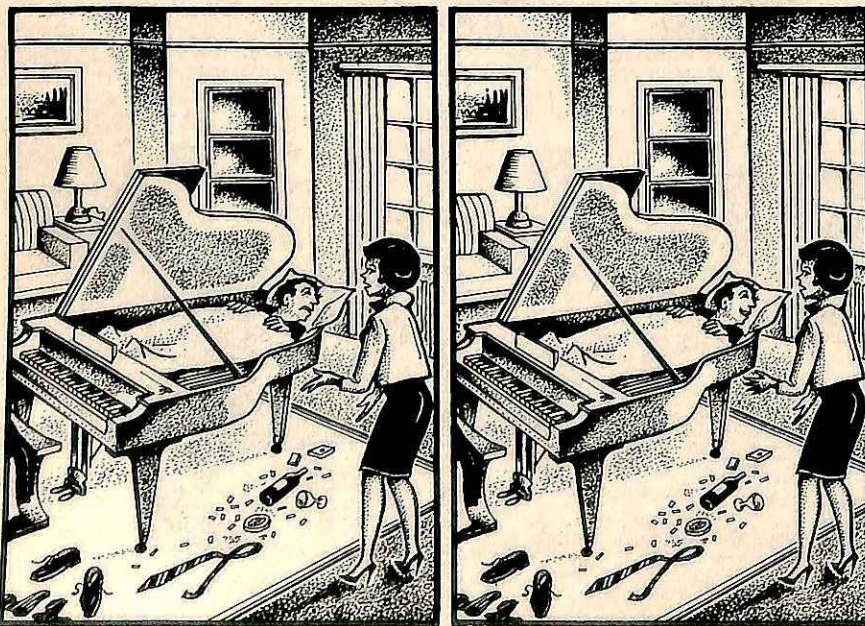
ΜΑΜΜΟΥ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ!

Σ' αν εξωγήινο τέρας έμοιαζε το γιγάντιο ελικόπτερο - γερανός, που άπογειώθηκε πριν από λίγες μέρες από το αγγλικό αεροδρόμιο του Γκέτ-γούικ. Ήταν το ρωσικό «ΜΙ, 10», το μεγαλύτερο του είδους του στον κόσμο, που δοκιμάστηκε με την προοπτική χρησιμοποίησής του στην δι-ομηχανία. Ανάμεσα στα τερά-στια πόδια του και πάνω σε μία πλατφόρμα που έλέγχεται από την θέση του πιλότου, το «ΜΙ, 10» μπορεί να μεταφέρει αντικείμενα μέχρι 25 περίπου τόνων — από ένα λεωφορείο, μέχρι και ένα μικρό σπίτι...

ΕΝΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 8 σημεία. Μπο-ρείτε να τα βρήτε;

Οι λύσεις στην σελ. 112

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Νεοελληνικών έργων που ανέβασε προσφάτως το Βασιλικόν Θέατρον.
2. Μιά τέτοια μαρτυρία δεν έχει νομικώς καμ-μιά αξία.
3. Σε τέτοια διδλία συν-αντά κανείς συχνά λα-τινικές λέξεις — Ρήμα που αν κολληθή στη ΓΗ συμπεριφορά δηλοί (άν-τιστρόφος).
4. Ζών που άντέχει πολύ εις την πείναν και την δίψαν, ενάρθρος.
5. Αυτός άρέσκεται συνή-θως εις την επίδειξιν των αγαθών του.
6. Έπιφανής Σουηδός ά-σ τ ρ ο ν ό ρ ο ς (1837-1921).
7. Έχουν πολλούς οι έκ-δρομικοί σάκκοι (αίτ.) — Ή πλησιέστερα προς την Άττικην των Κυ-κλάδων, ενάρθρος.
8. Τονόμου μελοδραματικού μας συγ-κροτήματος τα γνωστά αρχικά.
9. Σημαίνει και το τέλος τυγαχι-κού αγώνος (άγγλ.) — Αρχαίον επίτατικόν μόριον χρησιμοποιού-μενον εις συνθέτους λέξεις.
10. Αυτή θεωρείται ως ένα από τα άριστουργήματα της αρχιτεκτονι-κής του άραβικού πολιτισμού στην Ίσπανία (γεν.) — Τα πρώτα θύ-ματα της επαναστάσεως του '22.
11. Μουσικός φθόγγος — Ή κάτοι-κος μιάς μεγάλης μας νήσου του Α. Αιγαίου, ενάρθρος.
12. Β-σιλεύς της Λυδίας, υιός του 'Αρεως, πατήρ του Ταντάλου εκ της άμφάλης του οποίου το όνομα φέρει όρος της Μ.Α. Τουρκίας (αί-τιατική) — Ρήμα που εξακοντί-ζει (άντιστρ.).
13. Φαγητό που σπανίως λείπει από το τραπέζι του Γάλλου (μια των δύο γραφών) — Μιά σκυλίτσα...
14. Στο Διοστμήματος, ενάρθρος.
15. Στη Χάλη και στα άλλα Πριγκι-πόνισσα τους πιάνουν με πολλά κορινέλα, ενάρθρος — Μετοχής ουδέτερον.
16. Σε ξένο μη βάλης άλάτι, λέγει ή παροιμία — Τέτοια κορμιά έχουν οί παλαισται.
17. Αί προς την δύσιν περιοχαί (αίτ.) — Στα μικρά το λένε συχνά.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Α										
2	Π										
3	Ρ	Ο	Μ	Ι	Κ	Α					
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

8. Τελώ εν γνώσει, αρχαίσι — 'Α-ποσπώνται του εδάφους με το ά-ροτρον ή την σκαπάνην (αίτ. δημ.)
9. Αεπτή μεμβράνη (αίτ.) — Στρα-τιωτικά μονάδες (δωτ.)
10. Κύριον πρόσωπον από πρόσφατον θεατρικόν μας έργον του Τίσο ντ'ε Μολίνα — Παλαιόν ισπανικόν νόμισμα που δίνει εις τόν πληθυν-τικόν... λεπτά — Ήλεκτρική μο-νάς.
11. Μυθικός ήρωας, υιός του 'Αθήνο-ρος, από τόν όποιον έλαβε το ό-νομά της μιά μικρασιατική χώρα, ενάρθρος — Από στόματα άνω-πομόνων άκούεται συχνά.
12. Τας άναφέρουν συχνά τα δημοικά έπη (αίτ.) — Ή έβρα ενός συγ-χρόνου δικτάτορος, ενάρθρος.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Μάλλον άπίθανον να είναι πολύ νέος... (αίτ.)
2. Πρόθεσις — Αναποσπάτως συν-δεμένη μετά της άρχίσεως τέ-χνη στους αρχαίους 'Ελληντας.
3. Χόρτον και σανάς, μονολεκτικώς (αίτ.) — 'Υπό του Ντυμόν ντ' Ουβίλ άνακαλυφθείσα γή της 'Αν-ταρκτικής.
4. Όνομαστός 'Αραφ ιατρός και φι-λόσοφος εκ των επίφανεστέρων σο-φών της 'Ανατολής (αίτ.) — Αύ-

ZIGK ZAGK

Ό σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-ξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από όποιαδήπο-τε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε ά-πό το τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα-θώντας να διαδώσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σθήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.

Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσατε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσατε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσατε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσατε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσατε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσατε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσατε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσατε 15 βαθμούς.

Α	Π	Ι	Α	Υ	Π
Θ	Ε	Ο	Τ	Ε	Ο
Ν	Τ	Σ	Κ	Ρ	Φ
Ο	Δ	Π	Ο	Σ	Υ
Δ	Ι	Α	Ι	Ι	Ι
Α	Σ	Κ	Α	Ο	Σ

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον-τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπόρεσατε να πετύχετε.

Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-ται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-ται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Στην Iberia Air Lines of Spain
μόνο το άεροπλάνο προσέχουμε περισσότερο

από σάς.

Στην Iberia, πρώτα
χρησιμοποιούμε το 'κλειδί'
και μετά σάς προσφέρουμε
το τριαντάφυλλο.

Το 'κλειδί' συμβολίζει,
την πείρα των τεχνικών μας και
την προσοχή, με την όποία
φροντίζουν τα άεροσκάφη μας.

Συμβολίζει επίσης,
την επιδεξιότητα και
την πείρα των πιλότων μας
από χιλιάδες ώρες πτήσεως.

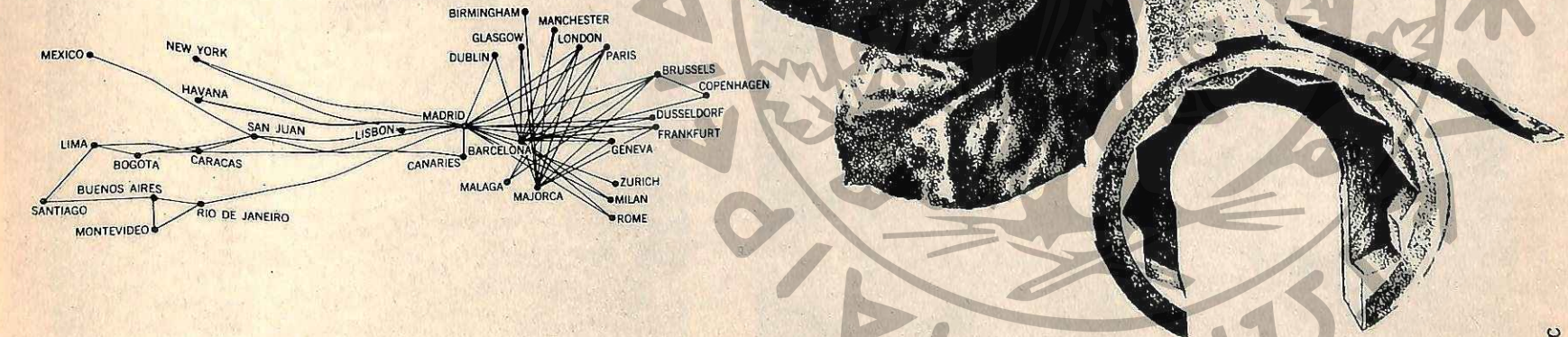
Το τριαντάφυλλο αντιπροσώπεύει,
την πατροπαράδοτη Ίσπανική ευγένεια,
την ζεστή φιλοξενία και την άσπογη
έξυπνέτησή του προσωπικού μας.

'Κλειδί' και τριαντάφυλλο.
'Ετσι εξηγείται, γιατί,
όλο και περισσότεροι ταξιδιώτες,
σ' όλο τον κόσμο, προτιμούν την Iberia.

Για πληροφορίες και
κρατήσεις θέσεων, άποταθήτε
στον ταξιδιωτικό σας πράκτορα,
ή στην Iberia, Σταδίου 10,
τηλ. 233.445, 235.801.

IBERIA

Ίσπανικά Ίεροπορικά Γραμμά
... όπου μόνο το άεροπλάνο
προσέχουμε περισσότερο από σάς.

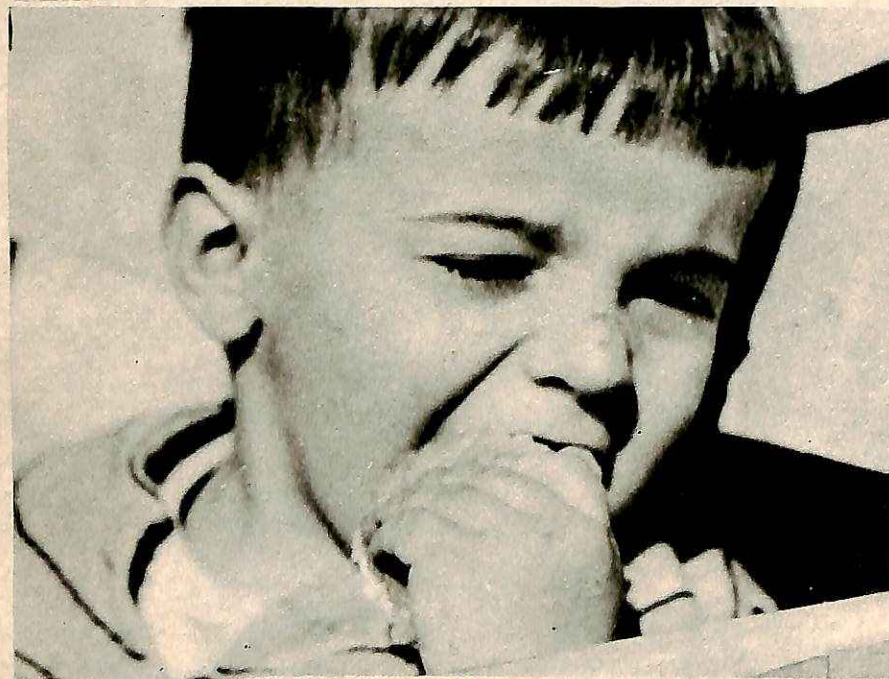

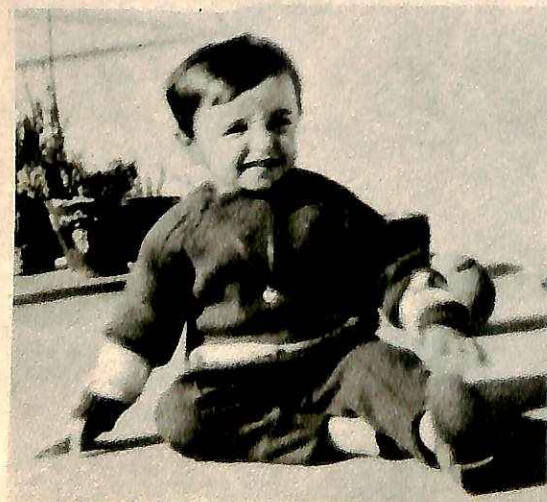
«ΧΩΡΙΣ ΦΤΑΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ»
'Αποστολέας: Μ. Μιχαηλίδης, Ροδσία

«ΤΟ ΛΟΤΑΤΣΑΚΙ»
'Αποστολέας: Άγγ. Πανά, Φιλοθέη

«ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΗ»
'Αποστολέας: Π. Πολυζωίδης, 'Αθήναι

«ΓΚΟΛ!»
'Αποστολέας: Τ. Παπαδόπου, Λάρι, Λαριώνιας

«ΓΕΝΕΘΛΙΑ»
'Αποστολέας: Γ. Σταμπολίδης, Έδεσσα

Φωτογραφικό άλμπουμ

«ΤΟ ΠΑΠΙΓΓΙΟΝΑΚΙ ΜΟΥ»
'Αποστολέας: Α. Μαζαρίου, Λευκωσία

Έρετρικοί σκύλακες

♦ Μια και δεν έχουμε τίποτε άλλο να μοιράσουμε με τον Σπύρο Βασιλείου, μοιραζόμαστε κάθε χρόνο μαζί του κάτι αλησμόνητες Καθαροδενιέρες, με τα απαραίτητα συνεπακόλουθα: καμιά χριππούλα, κανένα συναχάκι, δι,τι εδραστείται να μας προσφέρει ο προδοτικός Μάρτιος των εαρινών προανακρουσμάτων και των καθυστηρημένων Άλκωνιδων.

♦ Φέτος, όμως, στο ωραίο του σπίτι στην Έρετρια, μοιραστήκαμε και κάτι άλλο. Τον μουσικό θρόνο των αιώνων για το τόσο το οποίο, που σε λίγα χρόνια θα έχει ύποστη τέτοιες μαχαιριές, ώστε οι σημερινοί του καλλιτεργημένοι έποικοι να μην το αναγνωρίζουν. Η κοινοτική ομοιομορφία (δπως βλέπω στο θανάσιο λεύκωμα της Νεοκλασικής Αρχιτεκτονικής που μας απέστειλε η Έμπορική) έχει τις ρίζες της στον Κλεάνθη και τον Σάουμπερτ, αλλά η κοινοτική συνείδηση δεν μοιάζει να έχει συλλάβει σε όλη της την έκταση την τραγωδία που κυφορεείται στους παθόνους (άδωμα) τούτους γι-αλούς. Μου λένε πως, κάθε Κυριακή, το καλοκαίρι, η επιδρομή διαβάσεων και καννιβάλων είναι τέτοια, που οι μόνιμοι παραθερι-ται παίρνουν τα θανά.

♦ Γι' αυτό θα ήθελα να κάνω σήμερα μια έκκληση στον γενικό γραμματέα του Έλληνικού Όργανισμού Τουρισμού, που ως τώρα έδειξε πως ηχοπονάει τα χρώματα, να πεταχτεί ως εκεί και να καθιδρύσει τον «Μενέδημο», μέσα στο ίδιο το ωραίο του τουριστικό περίπτερο, που χτίστηκε παλιότερα με πολλή αιδουδοξία και σήμερα καταρρέει, άνεχμετάλλευτο, σκουπιδιοσφραγισμένο, μέχρις διου και πάλι θρεθή κανένας καινούργιος άδαης ανάδοχος να το καταστρέψει εντελώς.

♦ Τι ήταν ο Μενέδημος;
♦ Φιλόσοφος, μαθητής του Πλάτωνα, ιδρυτής δικής του «Έρε-τρικής» Σχολής, σε έναν τόπο που ημιζότανε από τότε για την εμπνευστική του επίδραση σε ποιητές και φιλοσόφους.

♦ Τι θα ήταν ο καινούργιος «Μενέδημος»; Μια λέσχη με έδρα το περίπτερο, που θα χρησιμοποιε και σαν σκοπιά φρουρών αγρύ-πων, όλης της περιοχής, και θα βοηθούσε τις κοινοτικές άρχες και τους κατοίκους να άρθουν στο ύψος της εθνικής τους άποστο-λής. Θα ήταν ένα πείραμα, το πρώτο τουριστικό «Φροντιστήριο» στον τόπο. Θα ήταν μια στρατευμένη «Κοσμητεία», με συγκεκρι-μένες άρμοδιότητες, η έτοιμα μια σωστή «τοπική τουριστική επιτρο-πή», αλλά με την μέθεξη διακεκριμένων Άθηναίων (έκτος από τους Βασιλείου, Νεο-ερετριείς είναι και οι Βακαλό και οι Πα-πούλια), που θα προσέφεραν την δική τους πείρα, και το δικό τους κύρος, για την άνταρση κάθε καταστροφικής επιδρομής.

♦ Η παλιά Πεζόνησος είναι τώρα, καθώς ξέρουμε, το «Νησί των όνειρων», και άρκετά όνειρα, όντως, εκπληρώσι, αλλά και άρ-κειών τα όνειρα συνήθως διακόπτει, μια και επιτρέπει να εισβάλ-λουν οι τροχονόμοι καλικάτζαροι ίσως μέσα στα κρεβάτια των κοιμωμένων. Άλλά το Νησί, (με τον αρχιτέκτονα Άλέξιο στις ό-οισρακοειδείς επάλξεις του εφιαλτικώτερου «άο - ρουδών» που έχει να δείξει η ιστορία της διακοσμητικής), είναι ταυτόχρονα ένας μα-γνήτης και ένας κίνδυνος, πυρήνας ξενίας, αλλά και έτοιμα συνω-τισμού.

♦ Ενώ ο Φροντιστής Έρετριάς, που θα είχε την έδρα του στον «Μενέδημο», θα μπορούσε με δυο βοηθούς να κατευθύνει τα στήθη με κάποιον όφθολογισμό, να καταλείψει τις φάλαγγες ποδών, φορ-τηρών, ιδιοκτητών, τεχνικών και δικύκλων σε χώρους τακτους και να διαφυλάττει την ιερότητα του αρχαίου έρετρικού χώρου στον όποιο συντελείται μια περίφημη εργασία από τους εκεί εγκατεστη-μένους Έλβετους αρχαιολόγους.

♦ Να, κάθε χώρος συλλογικής χαράς χρειάζεται μερικά τοπα-νόσκυλα, —άλλά ειδικά η Έρετρια θα πρέπει από τώρα να περι-χαρακωθεί, νοερά, προτού την συνεπάρε η Οικοπεδοφαγία.

♦ Έχει ύψος τούτος ο γιάλος, ποιότητα, μαγεία — ένα φώς άλ-λιώτικο, έναν ούρανο που δεν τον βόσκες ούτε στην Άντικη, άλ-λά ούτε και παραέξω στο Αίγαίο. Η όλη ευδοκία πραγματικότητα (το έχω ξαναπει), άποτελεί ένα ξεχωριστό παραμύδι, και κάτι ή-ξερε ο Άριστοτέλης που έδω ήρθε ν' άφήση την τελευταία του πνοή. Άλλ' άκριβώς γι' αυτό, άκριβώς γιατί τα Στύρα, εκεί ψη-λά, διατηρούν την εθνική τους άγνότητα, και τα θανά δεν τα πα-τήσανε οι μπουλντόξες, πρέπει η Έρετρική Πύλη, από τώρα να ισχυροποιηθή και να όπλισθή με μια ένισχυμένη, πεισματωμένη αντίδραση, σε κάθε επερχόμενο μαμελόκο.

♦ Ο λαός μας πάντα πειθαρχεί στο όρατο και πάντα όσβεται την τάξη, όταν την βοη μπουσιά του. Άλλ' όταν βλέπει, φρονικά, τους Άθηναίους να άσχημονούν (και άσχημονούν, να πάο' η εύχη, πε-ρισσότερο όταν διαδέχουν αυτοκίνητο), παρασύρεται και νομίζει δι,τι τούτο το άπαιτεί κάποια καινούργια μόδα, που φοβάται μη και δεν την πήρε άδωμα μπουσινιά...

Index

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ:
ΑΘΗΝΑΙ - ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΝ 9 - 11
ΚΟΛΟΚΥΝΘΟΥΣ - ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΝ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

...τις ένοχλητικές
ημέρες κάθε μηνός.

Camelia

Σερβιέτ υγείας άσυναγώνιστες
μέ άποσμητικόν **CD9**.

Καθαριότης
Ασφάλεια
Μικρή δαπάνη
Εύχρηστη
Λίγη φροντίδα
Ικανοποίησις πλήρης
Απόλυτη υγεία

Ζητείτε μέ έπιμονή
τις σερβιέτ υγείας
KAMELIA

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 36.101
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗ. 2. ΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΑ. 3. ΝΟΜΙΚΑ — ΔΙΑΓΩ (ΩΓΑΙΩ). 4. Η «ΚΑΜΗΛΟΣ». 5. ΝΕΟΠΛΟΥΤΟΣ. 6. ΝΥΡΕΝ 7. ΙΜΑΝΤΑΣ — Η «ΚΕΑ». 8. ΟΙΔΑ — ΣΒΩΛΟΥΣ. 9. ΥΜΕΝΑ — ΙΛΑΙΣ. 10 ΧΙΛ (Ο «ΔΟΝ ΧΙΛ») — ΡΕΑΛΙ — ΩΜ. 11. Ο «ΚΙΛΙΞ» — ΑΚΟΜΗ 12. ΝΗΑΣ — Η «ΑΒΑΝΑ».

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΝ. 2. ΥΠΟ — ΜΙΜΙΚΗ. 3. ΝΟΜΗΝ — ΑΔΕΛΙΑ. 4. ΑΒΙΚΕΝΝΑΝ — Λ. Σ. (ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ). 5. ΝΟΚ — ΑΟΥΤ — ΑΡΙ. 6. ΑΔΑΜΠΡΑΣ — ΕΞΗ. 7. ΣΙ — Η «ΛΕΣΒΙΑ». 8. ΤΜΩΛΟΝ — ΒΑΛΛΩ. 9. ΡΑΓ(Κ)ΟΥ — Η «ΛΑΪΚΑ». 10. ΟΙ «ΑΣΤΑΚΟΙ» — ΟΝ. 11. ΦΑΪ — ΕΥΣΩΜΑ. 12. ΔΥΣΜΑΣ — ΜΗ.

‘Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τόν συνδυασμό τών λέξεων: ΔΑΣ — ΑΠΟΤΡΟΠΑΙ-

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ ('Από 21)3 έως 20)4): Τὰ οικονομικά ζητήματα αποκτούν μεγάλη ενδιαφέρουσα διάσταση. Σύνταξη είναι κατάλληλη. Σύνταξη αλυσίδα το-
ληλή για άρρεας. Σύνταξη αλυσίδα το-
λήνη: 'Αδικοαπολογητή ζήτημα. Στην οικο-
γένεια: Διαφωνία. Εθνική ημέρα: Πα-
ρασκευή, αριθμός 15. Χρώμα: Κόκκινο.

ΤΑΤΡΟΣ ('Από 21)4 ε-
ως 20)5): 'Η Σελήνη
σας κάνει υπερευαίσθητο
παιδί, διακυλεύει τις
σχέσεις σας με τους ά-
λλους. Σε σοβαρά προσωπικά θέματα, είναι
απαραιτήτως να φερθείτε με διπλοπαιχ-
τική και τόξο. Πρόσκληση. Εθνική ημέρα:
Τετάρτη, αριθμός 21. Χρώμα: Τυρκουάζ.

ΔΙΔΥΜΟΣ ('Από 21)5 ε-
ως 21)6): 'Ημέρες έλπι-
στικής ενόικης για τα
οικονομικά ζητήματα. Προσδο-
κία, όμως, στα οί-
κονομικά ζητήματα. 'Αποδοτικότητα συνάν-
τησης θα σας θανατώσει πράγματα που
θα θέλατε να ξεχάσετε. Εθνική ημέρα:
Λευτέρα, αριθμός 10. Χρώμα: Κίτρινο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22)6
έως 22)7): 'Αγαπητό
σας πρόσωπο θα σας ά-
παροχολήσει. Προβλήματα
που έγκυρουν θα τα
ποσοποιήσουν βαρύνοντάς τα για τα άτομα
σας. Για τους νέους: Καυνογόνα σπινθη-
ρή γυναικία και φίλος. Εθνική ημέρα:
Σάββατο, αριθμός 55. Χρώμα: Πράσινο.

ΛΕΩΝ ('Από 23)7 έως
22)8): Εγκαίριες για να
προμηματοποιήσετε ένα έ-
ννοιο σας. Εξάρτηση
ώρες με ενδιαφέροντα
συντροφιά. Ενοικίαση τα τυχερά παιχνί-
δια. Στον επαγγελματικό τομέα: 'Αριστε-
ρή πρωτοβουλία σε άλλους. Εθνική ημέ-
ρα: Πέμπτη, αριθμός 77. Χρώμα: Γκριζό.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23)8
έως 22)9): Οικονομικές
αξίες υποχρεώσεις θα σας
απαρχολήσουν και θα πα-
ραμελήσετε κάποιες την
εργασία σας. Προσδοχή, μη χάζετε ένα
σπινθηρικό γαντείο σας. Μικρή άδυσχε-
σία, ή μικροατυχήματα. Εθνική ημέρα: Τρί-
τη, αριθμός 130. Χρώμα: Μπλε βαθύ.

ΖΥΓΙΣ ('Από 23)9 έως
22)10): Θά δυσκολευτήτε
πολύ να επιβάλετε τις
απόψεις σας στους άλλους. 'Ενα οικονομικό τρέ-
ψος θέμα δεν θα τακτοποιήσει τόσο
σύστημα όσο έλπιείτε. Ενοικίαση τα τυχε-
ρά παιχνίδια. Εθνική ημέρα: Κυριακή,
αριθμός 17. Χρώμα: Κόκκινο βαθύ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23)10
έως 22)11): Φροντί-
στε περισσότερο για την
διασκέδαση σας, μη δε-
γανόστε ένα εντάξιστο
πρόγραμμα. Συγγενική σας πρόσωπο έχει
ανάγκη από την συμπαράστασή σας, και
μη διασπασχέσετε ή από. Εθνική ημέ-
ρα: Παρασκευή, αριθμός 1. Χρώμα: Ρόζ.

ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23)11
έως 22)12): 'Αναταυρί-
στε περισσότερο, γιατί ή
ύγεια σας βρίσκεται σε
κρίσιμο σημείο. 'Αναβά-
λετε για άρρεας κάθε σοβαρή εργασία
και διασκεδάστε λίγο. Στόχος είναι ο ε-
ξάρτητος έξελιξη. Γράμμα. Εθνική ημέ-
ρα: Τετάρτη, αριθμός 101. Χρώμα: Μώβ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22)12
έως 19)1): Θά δε-
χθείτε με πολύ κόπο και
θα σημειώσετε επιτυχία.
Εξάρτηση εδίδετε για
ένδιαφέρει και βρίσκονται
μαζί. 'Ενα όμορο θα σας γευθεί Ικανο-
ποίηση και επιτυχία. Εθνική ημέρα: Δευ-
τέρα, αριθμός 31. Χρώμα: Καφέ όλ.

ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ ('Από 20)1
έως 18)2): 'Ελαφτε-
ρές ημέρες για τα επαγ-
γελματικά σας ζητήματα.
Μία οικονομική απόδο-
τητα σε καλό όμορο. Για τους νέους:
Καινοτόμες γνώσεις, και σημαντική δι-
δασκαλία επιτυχία. Εθνική ημέρα: Κυ-
ριακή, αριθμός 18. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ΙΧΘΥΣ ('Από 19)2):
έως 20)3): 'Ενταση στο
οικονομικό σας περι-
βάλλον, που προσέχεται
από ένα αλυσίδα ζήτησης φέ-
τος. 'Αποφύγετε να έλ-
πινε. 'Αποδοτικότητα νέας. Εθνική ημέ-
ρα: Τρίτη, αριθμός 95. Χρώμα: Καφέ.

РІП КІРМПУ

“Ένας μοντέρνος πειρατής, ὁ Σενιόρ Σκόρπιον, λιμαίνεται τὴν Καραϊβική, τὴν θάλασσα ὅπου ἔδρασαν ἄλλοτε οἱ πρὸ διαδόχου κουρασάροι. Θιμάτι του εἶναι τὰ ἰδιωτικά σκάφη τῶν πλουσίων, τὰ ὅποια σταματᾷ καὶ διαρπάζει. Ὁ Σενιόρ Σκόρπιον ἔρχεται στὴν Ν. Τόρχε γιὰ νὰ ρευστοποιήσῃ τὴν λεία του καὶ ἀπελευθερῇ τὴν θέσιν ἐπὶ τὸς μάχης τὸν Κίρμπι, ποὺ εἶναι στὰ ἔγχευα του

δισκοί

♦ **ΣΤΑΡΝΤΑΣΤ: ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΓΧΟΡΩΝ ΤΟΥ Γ. ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΥ.** 'Ο πολυάσχολος διευθυντής ορχήστρας Γ. Μελαχροινός (1909-1956), που ή δραστηριότητά του μοιραζόταν μεταξύ των στούντιο εταιριών δίσκων και στούντιο ήχογραφησης μουσικής κινηματογράφου με την εκπληκτική, φροντισμένη, πασίγνωστη ορχήστρα του, παρουσιάζεται σε νέα επανέκδοση LP δίσκου — από την εταιρία Ρηγκάλ — Ε.Μ.Ι. 1011. Παίζει ευχάριστες, νοσταλγικές μελωδίες των Πόρτερ, Ρότζερς, Κέρν. 'Ο Μελαχροινός (γεννήθηκε στο Λονδίνο από Έλληνες γονείς), χρησιμοποιώντας τις δικές του πρωτότυπες, απαρράμιλλες ένορχηστρώσεις, μετατρέπει τα τραγούδια τύπου **POPULAR** σε έκφραστικώτατες μελωδίες. Έχουν εύλωττία και πειστικότητα. Πρόκειται για έκδοση που περιέχει άρετες σπανίας ισορροπίας του ήχου των εγχόρδων.

♦ **NAT KING COOLY (Κολούμπια — Ε.Μ.Ι., SX 6035).** Με ορχήστρα και χορωδία, συνοδεύοντας τον εαυτό του στο πιάνο (με συγχωριές **EN BLOC**) ο συμπαθής νέγρος τραγουδιστής (1919-1965), που οι δίσκοι του εξακολουθούν να γίνονται άνθρωποι, αφηγείται με το εύδιακριτο, βελούδινο «τέμπρο» της φωνής του: το «Τραγούδι της Δαλιδά», την «Επιστροφή του παραδείσου». 'Ο Νάτ Κόουλ, ξέρει να δραματοποιεί και να αποδίδει με λυρισμό το νόημα των στίχων των τραγουδιών.

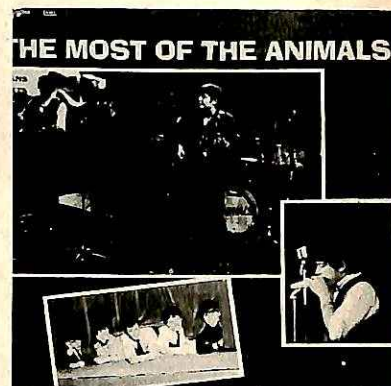
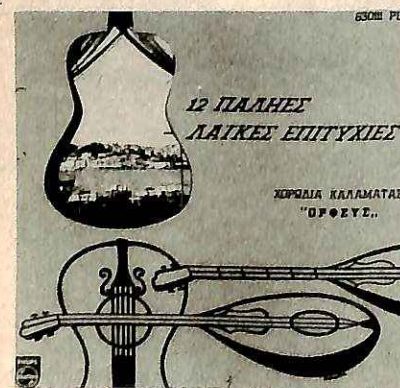
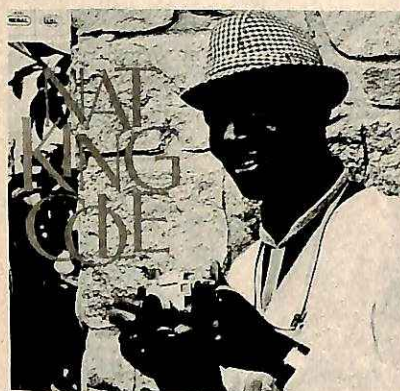
♦ **ΔΩΔΕΚΑ ΠΑΛΙΕΣ ΛΑΪΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ.** 'Η Χορωδία Καλαμάτας «'Ορφεύς», υπό την διεύθυνση Γ. Θεοφιλοπούλου, καταφέρνει με αποτελεσματικότητα και μουσικότητα να μεταβάλει την μουσική ύφους «ρεμπέτικου τραγουδιού», σε μουσική «καντάδα». Χαρακτηριστικό δείγμα: Το Μινόρε της αυγής. Πρόκειται για την πρό τριακονταετίας μελωδία του Στ. Περιστέρη (μπουζούκι Α. Καπλάνη), που αποτελεί το διαμάντι της συλλογής (Φίλιπς 630 111).

♦ **ANIMAZZ (Κολούμπια — Ε.Μ.Ι. SX 6035):** Λανσάρονται 14 επιτυχίες των τραγουδιστών με την ευχάριστη φωνασκούσα ιδιοσυγκρασία. Οι μελωδίες του δίσκου περιέχουν ανθολογία των κυριωτέρων στιχμοτύπων της καρδιάς τους. Παρ' όλο ότι ονομάζονται «'Ανιμαλζ», αποδίδουν τις μελωδίες με περισσότερο «άνθρωπινο νόημα» σε σύγκριση με άλλα συγκροτήματα που

βρυχώνται σαν «άνιμαλζ» και φέρουν τίτλο «άνθρωπινο». Περιέχεται: το πρώτο κομμάτι που τους έκανε δημοφιλείς («'Ασε με να σε οδηγήσω σπίτι σου»). 'Επίσης: Μιλώντας για σένα, Ντίμπλς.

♦ **Λ. Β. ΜΠΕΤΟΒΕΝ: ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ:** Πόσες όπερες έγραψε ο Μπάχ; Καμμία. Πόσες όπερες έγραψε ο Μπετόβεν; Μία. Τίτλος: Λεονώρα (με βάση το όνομα της ηρωίδας). 'Αργότερα μετωνομάσθηκε δριστηκά σε «Φιντέλιο». 'Εν τούτοις στην όπερα αυτή ο Μπετόβεν παρ' όλο ότι ξέρει να δίνει τέχνη ύψλης ποιότητας, με λογική, συνέχεια και μορφή, αδυνατώντας άρχικά να προσαρμοσθεί στις απαιτήσεις των σκηνικών δραμάτων, πειραματίσθηκε τρεις φορές (1805-1806) κατά σειρά προτού γράψει για τέταρτη φορά την «Εισαγωγή» της όπερας αυτής το 1814. Οι υπόλοιπες Εισαγωγές που περιλαμβάνονται στον LP δίσκο (Ρηγκάλ — Ε.Μ.Ι. SREG 1116): Κοριολάνος, Έγκμοντ, Δημιουργήματα του Προμηθέως. 'Ο Ρούντολφ Κέμπε, διευθύνοντας την Φιλαρμονική 'Ορχήστρα του Βερολίνου, επιχειρεί δραματική έρμηνεία των έργων αυτών του Μπετόβεν, που σούδποτε καταφεύγει σε πολυσύνθετα, «δαρύγδουπα» μέσα ορχηστρικής ύψης. Αυτές είναι οι λόγος που οι Εισαγωγές του περιλαμβάνονται στο ρεπερτόριο όλων των συμφωνικών ορχηστρών.

♦ **ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ: ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΟΣ:** Πρόκειται για την μεγαλεπήβολη παραγωγή της εταιρίας Η.Μ.Β. (δευτέρος τόμος — 2 δίσκοι). Καλύπτει την περίοδο της χριστιανικής μουσικής από το έτος 500 μ. Χ. — μέχρι το 1300. Περιέχονται: Βυζαντινά άσματα ('Αναστάσεως 'Ημέρα, Δοξολογία, 'Ότε τῷ Σταυρῷ), που στην Εύρώπη τραγουδιόνταν, όχι μόνο για την μουσικότητά τους, αλλά και για τα λόγια τους επειδή περιείλιναν λογοτεχνικό βάθος. 'Αργότερα, από της εποχής του Σχίσματος, εν τούτοις, τα ελληνικά λόγια άρχισαν να αντικαθίστανται με λατινικά. 'Η μουσική εξακολουθούσε να είναι η ίδια (έλληνικής προελεύσεως). 'Ο δίσκος περιέχει επίσης: 'Ασματα Γεηγοριανής μουσικής, τραγούδια των Γάλλων τροβαδούρων και τρουβέρων. 'Η έρμηνεία των τραγουδιών αυτών έχει άφεση σε έμπειρους σολίστες, που έχουν την τεχνική κατάρτιση, τις γνώσεις και την πρόθεση για ιστορική έρμηνεία. Τ. Βαλ.

«'Εμπιστεύομαι την έπιδερμίδα μου
στο σαπούνι **LUX**»
λέει η **ΕΛΚΕ ΣΟΜΜΕΡ**

«Το άγνό και άπαλό σαπούνι **LUX**, δέν
το αλλάζω με κανένα άλλο....
Με το **LUX** η έπιδερμίδα μου διατη-
ρεϊται πάντα άπαλή και δροσερή!
Και το λεπτό, διακριτικό άρωμα του
LUX.... τι άπόλαυση!»

9 στούς **10** άστέρες του Χόλλυγουντ
φροντίζουν την όμορφιά τους
με σαπούνι **LUX**

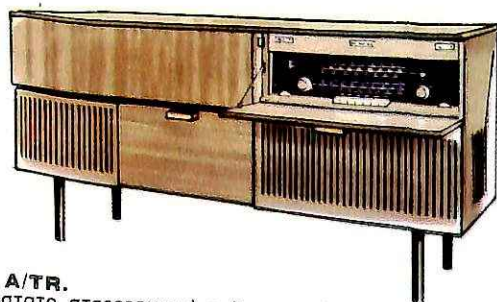

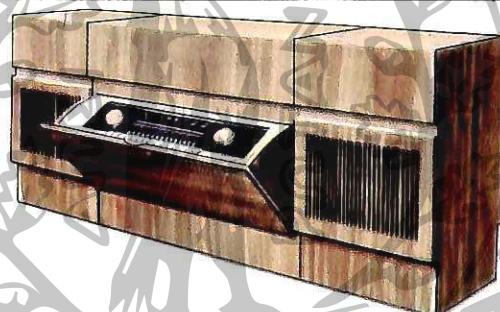
διαλέξτε αγοράστε χαρήτε **PHILIPS**

ΥΠΕΡΟΧΗ ΣΤΟΝ ΗΧΟ! Υπεροχή στην γραμμή! Υπεροχή στην τιμή!
Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά των νέων ραδιογραμμοφώνων της PHILIPS.
Όλα σε πολυτελέστατο έπιπλο από ξύλο καρυδιάς ή καλό Teak, δα δώσουν έναν
μοντέρνο τόνο στο σαλόνι σας.
Ζητήστε να δήτε τα νέα ραδιοπικά της PHILIPS. Διαλέξτε και... Χαρήτε τα!
Σας αξίζει ένα PHILIPS.

22 RF 622. Νέο πολυτελέστατο ραδιογραμμόφωνο PHILIPS.
Από ξύλο καρυδιάς. Με κλίμακας μεσαίων, βραχέων, μακρών και FM.
Με πίκ-άπ 10 δίσκων και πλήκτρα διαβαθμίσεων τόνου. Δρχ. **13.900**

F8 X 52 A/TR.
Πολυτελέστατο στερεοφωνικό ραδιογραμμόφωνο με κλίμα-
κας μεσαίων, δύο βραχέων, μακρών και FM. Με πίκ-άπ 10
δίσκων και δύο για μαγνητόφωνο. Δρχ. **17.900**

F8 X 41A
Στερεοφωνικό ραδιογραμμόφωνο μεσαίων, βραχέων, μακρών
και FM. Ξύλο καρυδιάς. Δύο ειδικά έπιπλα για τα μεγάφωνα
ανεξάρτητα ή ένωματωμένα. Δρχ. **13.800**

PHILIPS: ένας φίλος στην οικογένεια !